96

MLA Debates

Official Report

Vol: 26 No. 5

1965

D
V211, 31 'N65
N65 . 26.5
64887

KR – 33/10/9

Issued 24—5—1965]

21 JUL 1965
MADRAS

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY, 5TH MARCH 1965

VOLUME XXVI—No. 5

CONTENTS

		PAGES
I	Questions and Answers	419–432 517–520
II	Privilege Matter *re.* Arrest and Detention of Sri M. Karunanithi, M.L.A.	433
III	Calling attention to the action of the Police during the Anti-Hindi Agitation	433–436
IV	Announcement *re* Business of the House	436–437
V	General discussion on the Budget for 1965–66—*cont.*	437–515
VI	Papers laid on the Table of the House	516

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1965

211, 37 N65
N65-26.5
64887

[Legislative Assembly Department
Madras

PRICE 50 Paise.]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 5th March 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Clash in Pillur Project area

*152. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM
SRI S. MADHAVAN: } Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the details of the clash that took place between the merchants and the local people in the Pillur Project area in Coimbatore district on 19th September 1964; and

(b) the details of the cases registered by the Police in connection with the above incident?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There were no incident on 19th September 1964. But on 17th September 1964 around 8-30 p.m., about 200 labourers at Pillur Dam forcibly entered 5 grocery shops and a hotel and looted food grains, sweets, etc., inspite of the efforts of the Assistant Engineer, Pillur Dam, to prevent them. On a report made by the Assistant Engineer, the Police arrived on the spot an hour later, and brought the situation under control. The loss resulting from the looting, and spilling of food-grains, is estimated between Rs. 2,000 and Rs. 3,000 of which, property worth about Rs. 500 has been recovered.

(b) The Police arrested 21 persons in this connection, and registered 2 cases, under sections 147, 426 and 380, I.P.C. In one of the cases, one accused was convicted to 1½ years' R.I. on each count under sections 147, 450 and 395, I.P.C. and 3 months' R.I. under section 426, I.P.C., the sentences to run concurrently. Three other accused in the same case were acquitted. In the second case, six of the accused were convicted to 3 years' R.I. on each count under sections 147, 450, 395 and 427, I.P.C., sentence to run concurrently; 10 others were acquitted and 1 was sent out for a separate trial as he was a juvenile.

64287

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: [illegible] வர்கள் இருக்கக்கூடிய [illegible] காரணம் அரிசிக்கு சில தினங்கள் [illegible] அரிசி குறித்த நேரத்தில் கிடைக்காததினாலா [illegible] இந்தச் சம்பவத்தின் விபரம் [illegible]?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: [illegible] வேண்டும்.

திரு. செ. மாதவன்: இந்த நிகழ்ச்சி திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியா அல்லது திடீரென்று ஏற்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திட்டமிட்டு நடத்த நிகழ்ச்சியாக நான் கருதவில்லை.

திரு. செ. மாதவன்: இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தவுடன் [illegible] அங்கு சென்று பார்த்து, இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே அது மக்களுடைய ஸ்பான்டேனியஸ் எழுச்சி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் தமிழில் சொன்னதைத்தான் நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்னேன்.

திட்டச் செலவைக் குறைப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தரவு

*[illegible]. கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பின்வரும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திட்டச் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு இம் மாநில அரசுக்கு ஏதேனும் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் [illegible] நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த அளவு பென்ஷன்

*[illegible]. கேள்வி—திரு. ஆ. ப. அழகமுத்து: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பின்வரும் கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

[illegible] ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு [illegible] ஆசிரியர்களுக்குக் குறைந்த அளவு பென்ஷன் ரூ. 20 கொடுக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: At present retired Government servants including teachers in Government service are granted a minimum pension of Rs. 20 per mensem. The question of allowing a similar rate of pension to all retired teachers of aided schools and local body schools is under consideration.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களில் சிலருக்கு இன்னமும் ரூபாய் 8, 9, 10 என்று பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை 20

ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் தங்கள் கருத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்தார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முன்பு தெரிவித்தார்கள். சர்க்கார் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. மற்ற ஆசிரியர்களைப் பற்றி யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆ. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசித்து வருவதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். காலதாமதம் செய்யாமல் [illegible] கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பரிசீலனை முடிந்ததும் முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. சா. கணேசன்: ஆசிரியர்களில் இன்னும் சில பேர்களுக்கு 20 ரூபாய்க்குக் குறைந்த பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிகாரிகளுக்கு 20 ரூபாய் கிடைக்கிற நிலையிருப்பதால்தான் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம் 20 ரூபாய்க்குக் குறையாத அளவில் பென்ஷன் தொகை கிடைக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் இந்தச் சபையிலே தெரிவித்தார்கள். அதன்படி உத்தியோகஸ்தர்களும், ஆசிரியர்களும் 20 ரூபாய்க்குக் குறையாத அளவிற்குப் பென்ஷன் பெற ஆரம்பித்து விட்டார்களா? அப்படியிருந்தால் அது எவ்வளவு காலத்தில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் முன்பு கொடுத்த பதிலிலேயே இருக்கிறது விஷயம். சர்க்கார் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் 20 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று நான் முன்பே கூறினேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது உள்ளவர்களிலேயே 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் குறைந்த அளவிற்குப் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 500, 600 பேர்களுக்குள்ளாகத் தான் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய பென்ஷனை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: [illegible] இணைத்துத்தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Rice distribution and census details in City

*155. Q.—SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the total number of families in the City of Madras as enumerated during the last census;

(b) the quantity of rice required for consumption in the City; and

[5th March 1965

(c) the details of administrative set up of staff for this food supply system?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a), (b) & (c) A paper is placed on the Table of the House.

திரு. அ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: அரிசி கொடுப்பதிலே, சென்னை [illegible] கணக்கிட்டு கொடுக்கிற [illegible] அந்த பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது [illegible] தெரிவிப்பாரா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: [illegible] சென்னை நகரத் [illegible] கொடுக்கிறது [illegible].

திரு. அ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி [illegible] இருந்து இன்னும் [illegible] தேவையில்லை [illegible]?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: [illegible] கொடுக்கப்படுவதை மட்டும் [illegible].

MR. SPEAKER: There is no statutory rationing. Therefore those who want more can purchase it in the open market.

திரு. அ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து [illegible] போவதைப் [illegible] அரிசி கொண்டு போகக் கூடாது [illegible] வருகிறவர்கள் யாரைப் [illegible] அரிசி கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த [illegible] இப்போது [illegible]?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: [illegible] இந்தக் கேள்வியிலிருந்து [illegible] அரிசி [illegible] வாங்குவதிலே [illegible] கொண்டு [illegible] இருக்கு என்பு திர்மையம் [illegible] தலைவர்கள் [illegible] 10 [illegible] கொண்டு வருவ [illegible] என்பதற்காக, இது [illegible] அரசாங்கத்தின் கருத்து.

செய்யாற்றின் குறுக்கே பாலம் (செங்கம்)

[illegible] கேள்வி.—திரு. எ. ஆறுமுகம்: கனம் உணவு அமைச்சர் [illegible] பதிலளிப்பாரா—

[illegible] செய்யாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் [illegible]?

(இ) [illegible] எந்த நிலையிலுள்ளது?

* Printed as Appendix I on pages 517—518.

5th March 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes.

(b) The Government have since sanctioned the construction of a bridge across the Cheyyar at mile 29/6 of Polur-Chengam road at a cost of Rs. 3.50 lakhs. The Chief Engineer (Highways and Rural Works) has been permitted to take up the work for execution during the current year.

Sharing Krishna water with Madras City

*157. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state with reference to Legislative Assembly Question No. 315 answered on 20th March 1964—

(a) the steps taken to reach an agreement with the Government of Andhra regarding the supply of water to Madras City from the Krishna as suggested by the Gulhati Commission; and

(b) the details of the proposal under consideration?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The matter is still under the consideration of the Government.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தப் பிரச்னை இன்னும் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்த அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது, சென்னை அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையிலா, ஹைதராபாத் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையிலா? இவ்வளவு காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: சென்னை அரசாங்கத்தோடு இந்த வேலை நின்று விட்டால் கஷ்டம் இருக்காது; விரைவிலே முடிவு எடுக்கலாம். இப்போது தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு சென்னை அரசாங்கம், ஆந்திரப்பிரதேச அரசாங்கம், மைசூர், மகாராஷ்ட்டிரம், மத்திய பிரதேச அரசாங்கம் இவர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து, கலந்து, முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. குலாதி கமிஷன் குடி தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொடுக்கலாமென்று சொன்னதற்குப் பிறகு இதற்கு மற்றவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்துங்கூட இதற்குப் பிறகு ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கத்தான் பாடு பட்டு வருகிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நம் கோரிக்கை ரொம்பக் குறைச்சல். சென்னை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் பிரச்னை மட்டும்தான் நம் கோரிக்கை சம்பந்தப்பட்டது. கிருஷ்ணா நதி தண்ணீர் பங்கீடு சம்பந்தமாக, மைசூர், ஆந்திரா இன்னும் மற்ற ராஜ்யங்கள் எப்போது ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. முடிவுக்கு வருவார்களா என்று சொல்வது முடியுமா? சென்னைக்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டு வருவதை தனிப் பிரிவாக எடுத்து விவாதிப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டதா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: நம் அரசாங்கத்தின் முயற்சி சென்னை நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான். இதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

தண்ணீர் கொண்டு வருவதென்றால் அந்த இடத்தில் எடுக்க [illegible] அதற்கு என்ன செலவாகும் என்பதை மற்றவர்களின் [illegible] [illegible] அளவில் இருக்கிறது. [illegible] ஆராய்ச்சிக்குப் போதுமானவரையில் [illegible] [illegible] [illegible].

திரு. பி. கலியாணசுந்தரம் : தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு [illegible] காரணமாக ஆகலாம். தண்ணீர் [illegible] [illegible]. ஆந்திர, மத்திய சர்க்கார் [illegible] கொள்கை [illegible] [illegible].

கனம் திரு. வெ. ராமையா : நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னேன். [illegible] ஆந்திர சர்க்கார், [illegible] சர்க்கார், மகாராஷ்டிர சர்க்கார், ஆகு தண்ணீர் கொடுப்பதில் கஷ்டம் இருக்காது என்று கருத்தை [illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகு [illegible] [illegible] [illegible]. இந்த [illegible] [illegible] [illegible] நினைக்கிறேன் இதெல்லாம் [illegible] [illegible] [illegible] பரிசீலனையில் இருக்கிறது. [illegible] மற்றவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆராய்ச்சி முயற்சி எடுக்கப்[illegible] [illegible]. இந்தக் கேள்விக்கு மேலும் பதில் சொல்ல [illegible] [illegible] என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. பி. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நான் கேள்வி போடவில்லை. ஆனால் [illegible] நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம் பற்றிய [illegible] [illegible]?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இப்போது பல்வேறு திட்டங்கள் [illegible] இருக்கின்றன. [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கிறது. [illegible] மற்றவர்களுக்கும் [illegible] இருக்க வேண்டும். [illegible] [illegible] [illegible] பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயத்திலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] [illegible] [illegible] நான் சொல்லக்கூடிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மொத்தத்தையில் [illegible] பரிசீலித்து. [illegible] பேசி தீர்வு காண முயற்சிகள் எடுக்கப் [illegible] [illegible] என்பதுதான்.

திரு. ம. கமலநாதன் : சென்னை நகரத்திற்கு [illegible] தண்ணீர் வழங்கும் திட்டங்களில் கடல் நீரைக் [illegible] [illegible] திட்டத்தைப் பற்றி ஆராய அயல் நாட்டிலிருந்து சில நிபுணர்கள் வந்தார்களே. அவர்கள் முடிவு என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அவர்கள் வந்தார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பரிசீலனை செய்து மொத்தமாக ஒரு அறிக்கை கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, கிருஷ்ணா-கோதாவரி தண்ணீரைப்பற்றி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே முடிவு எடுக்கப்பட்டும், இன்னும் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. அப்படி என்றால் மக்களிடத்தில் நாங்கள் என்ன சொல்வது என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் விளக்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சந்தேகம் இந்தக் கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை. இப்போது [illegible] [illegible] [illegible], குலோசி கமிஷன் கிருஷ்ணா-கோதாவரி தண்ணீரை மற்ற ராஜ்யங்கள் எப்படி பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற [illegible] பிறகு, சென்னை நகரத்துக்கு [illegible] தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் [illegible] [illegible] செய்து [illegible] தண்ணீர் [illegible] [illegible] [illegible] சொன்னார்கள். அதிலிருந்து [illegible] [illegible] இந்த சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருகிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அமைச்சர் சொன்னார்கள். இந்த கிருஷ்ணா தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதில் [illegible] [illegible] [illegible]? அல்லது வேறு சில திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவும் சர்க்கார் முயற்சி செய்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கிருஷ்ணா தண்ணீரோடு நின்றுவிடவில்லை. [illegible] [illegible] தண்ணீர் கொண்டுவருவதையும் பரிசீலனை [illegible] இருக்கிறோம். அதோடுகூட நெய்வேலியிலிருந்து ஊற்றுத் தண்ணீரை, [illegible] [illegible] [illegible] தண்ணீரை கிணறுகள் வெட்டி எடுப்பதையும் பரிசீலித்து வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல, [illegible] இருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] எடுப்பதற்குத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

Metalling of roads (Paramakudi taluk)

158 Q.—SRI C. SRINIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal pending with Government for metalling Paramakudi to Nainarkoil Road and Ilavangudi to R.S. Mangalam Road in Paramakudi taluk, Ramanathapuram district; and

(b) if not, whether there is any proposal to include it in the next year's Budget at least?

[5th March 1965

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) There is no proposal for metalling the Paramakudi to Nainarkoil road during the Third Plan period and hence the inclusion of this work in the next year's Budget does not arise. The cost of work of metalling the Ilayangudi to R. S. Mangalam road is estimated at Rs. 12.00 lakhs and the Government of India, have sanctioned a grant for it from the Central Road Fund (Ordinary) Reserve. The Chief Engineer has been permitted to take up this work for execution now.

Over-bridges at Level Crossings in Madurai

*159. Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct over-bridges, at the Railway Level Crossings near Subramanyapuram and near Meenakshi Mills at Madurai: and

(b) if so, when the execution of the said works are expected to be taken up?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes.

(b) The two schemes are proposed to be taken up for execution during the Fourth Five-Year Plan period.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, மேம்பாலம் கட்டுவது சம்பந்தமாக பல உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. பல மேம்பாலங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இந்நாளையில் எந்தெந்த மேம்பாலங்கள் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதனால் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்கள் மந்திரிகள் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆகையினாலே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி ஆண்டிலாவது இதைக் கட்டுவதற்கு உண்மையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமைப்படி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் வேலையைத் தொடங்கி கட்டி முடிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது போன்ற மேம்பாலங்கள் மதுரையில் மாத்திரம் அல்ல, ராஜ்யத்தில் அநேகமாக எல்லா நகரங்களிலும் பல தேவைப்படுகின்றன. மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் ஒதுக்கிய தொகையை விட மிக அதிகமான தொகை செலவு செய்ய வேண்டிய ஒரு கட்டம் இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. நெருக்கடி காரணமாக வேலைகளையெல்லாம் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இருந்தாலும்கூட, சென்னை நகரத்தில் இந்த வேலையைத் தாமதப்படுத்தக் கூடாது என்று கருதி, இந்தப் பக்கத்தில் ஒரு சப்-வே (ரிசர்வ் பாங்க் பக்கம்) திருவொற்றியூரில் ஒரு மேம்பாலம், கோடம்

5th March 1965]

பாக்கத்தில் ஒரு மேம்பாலம் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கிற நிதி நிலைமைப்படி, இந்த வருஷம் இது போன்ற வேலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு போதிய நிதி வசதி கிடையாது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இந்த வேலைகளைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதோடு அல்லாமல், வேலைகளைத் தொடங்குவதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம்: அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து நான் சில கேள்விகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இன்னும் எந்தெந்த ரயில்வே மேம்பாலங்கள் எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசிக்கப்படுகிறது என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: அது போன்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்திருக்கக்கூடிய விவரப்படி மொத்தமாக ஏறத்தாழ சேலம் மற்றும் இடங்களையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால், 14 மேம்பாலங்கள் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கும்.

திரு. கோ. சி. மணி: இந்த விவரத்துள்ள 14 பாலங்களில், மாயவரம், குட்டமங்கலம் கேட் கிராசிங் கட்டப்படுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பாலம் ஏதும் இருக்குமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா: இந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்லலாம்.

சேலம் மாவட்ட சலவையாளர் பலநோக்கு
கூட்டுறவுச் சங்கம்

* 160 கேள்வி.—திரு. சேர்க்காடு நல்லசிவம்: கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலத்திலுள்ள சேலம் மாவட்ட சலவையாளர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

(ஆ) மாநிலக் கூட்டுறவு பதிவாளரது 19-12-1960-ம் தேதிய அறிக்கைப்படி (ஆர். சி. 53871/60 பி. 2) சம்பந்தப்பட்ட சேலம் லாண்ட்ரி சொஸைட்டியின் ஏனைய அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கப்பட்டனரா?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) The Salem District Washermen Co-operative Credit Society was registered on 2nd August 1963 and it started working on 22nd August 1963.

(b) No.

சேலம் மாவட்ட சலவைத்தொழிலாளர் சங்கத்தின் மனு

*161 கேள்வி.—திரு. க. ச. நல்லசிவம்: கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டத்தில் சலவைத் தொழிலாளருக்கு [illegible] கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிப்பது பற்றி சேலம் ஜில்லா சலவைத் தொழிலாளர் சங்கம் மூலம் 24-7-1963 தேதியிட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளருக்கு விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டதா?

(இ) அதன்பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: (அ) ஆம்.

(இ) சேலம் மாவட்டச் சலவையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 100 அங்கத்தினர்களுக்கு [illegible] நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. [illegible] சங்கத்தில் [illegible] 120 அங்கத்தினர்கள் இருப்பதால் இனிமேல் எந்த அங்கத்தினரையும் சேர்த்துக் கொள்ள இயலாது என்றும் [illegible] விக்கப்பட்டுள்ளது.

சலவைத் தொழிலாளர் பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள்

*162 கேள்வி.—திரு. க. ச. நல்லசிவம்: கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த மாநிலத்தில் சலவைத் தொழிலாளர் பல நோக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் [illegible] எத்தனை உள்ளன?

(இ) ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) [illegible] க. ச. [illegible] களுக்கு உதவியளிக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: (அ), (இ) & (உ) [illegible] அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: இந்தச் சலவைத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்களுக்கு என்னென்ன [illegible] வசதிகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் [illegible] என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: தற்போது ஜில்லாவிற்கு ஒன்று என்று 12 சங்கங்கள் வைக்கப்பட்டு நடத்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு 4, 5 விதமாக உதவி அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

* Printed as Appendix II on pages 519—520.

1. Interest-free share capital loan.

2. Interest-free loan of Rs. 100 each for 100 members, for the purchase of equipment such as brass, iron bars, tables, boilers, etc.

3. Interest-bearing loan of Rs. 50 each for 100 members for the purchase of soda ash, etc.

4. Subsidy to meet the cost of establishment and contingency charges of Rs. 50 per mensem for one year.

5. Free service of a Senior Inspector of Co-operative Societies to work as Secretary of the Society.

திரு. சா. கணேசன்: சேலம் ஜில்லா சலவைத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சுமார் 120, 125 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள், அதற்கு மேற்கொண்டு மெம்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள இயலாமல் இருப்பதினால், மேற்கொண்டு சேர்க்கப்படவில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஒரு ஜில்லா சொசைடியில் சுமார் 120 பேர்கள்தான் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும், அதற்கு மேல் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது என்று இருப்பது எவ்வளவு வசதிக் குறைவானது அல்லது பயனற்றது என்பதை உணர்ந்து, நிறைய உறுப்பினர்கள் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு, சேர விரும்புபவர்களை யெல்லாம் சேர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: 100-க்கும் மேலாகவே சேர்த்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தச் சங்கத்தில் 220, 230 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். 100 பேர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் உதவி அளிக்க வசதி இருக்கிறது. மற்றவர்கள் பொது நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை அந்த சங்கத்தின் பொறுப்பிலே ஏற்று, அதை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவி 100 மெம்பர்களுக்குத்தான் என்ற அளவில் இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், அடுத்த ஆண்டு முதல் 100 என்பது 400 ஆக, அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட இருக்கிறது. 400 மெம்பர்கள் சேர்க்கலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு [illegible] உதவி அவர்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதைவிட, [illegible] பொது ஆரோக்கியத்தையும், சுகாதாரத்தையும் [illegible] அவசியமானது. இந்தச் சொசைட்டிகளின் மூலமாக இன்னும் ஆரோக்கியமான முறையில் துணிகளைச் சலவை செய்ய, [illegible] அமைப்பதற்கு [illegible] உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இதைப் போலச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடப்பது என்று சொன்னால், போகப் போக அதற்கு வேண்டிய 'லேட்டஸ்டு எகுப்மெண்டு' வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: நீலகிரி ஜில்லாவில் சலவையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ரூபாய் 15,500 செலவில் ஒரு 'டிரை கிளீனிங் பவர் லாண்டிரி' அமைப்பதற்கு 'ப்ரொபோசல்' போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். 50 சதவிகிதம் சப்சிடியாகவும், 50 சதவிகிதம் லோனாகவும் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு இது போன்ற [illegible] அமைக்கப் [illegible] இருக்கிறது. இப்படி [illegible] [illegible] அமைக்கப் [illegible] அரசாங்கம் [illegible]?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: நான் முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது [illegible] இப்பொழுது இருக்கிறது என்று சொன்னேன். போதகிளைகள் [illegible] வேண்டும். [illegible] ஏற்படும்போது அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் [illegible] இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளர்களை சங்கத்தில் அங்கத்தினர்கள் சேர்க்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினர்கள் சேர்க்க வேண்டும் என்ற [illegible] இந்த அரசாங்கம் விரும்புமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்து, 100 பேர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வது என்ற முறையில்தான் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

9-00 a.m.

திரு. சா. கணேசன்: இந்த ஜில்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தவிரவே முதலாவதாக [illegible] சங்கங்கள் [illegible] தேவை இருக்கலாம், [illegible] தேவையில்லாமல் இருக்கலாம் என்ற முறையில் தேவைப்படும் அளவுக்கு அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா? அப்படிச் செய்யப்படவில்லையானால், அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இப்பொழுது அதற்கான தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், சலவைத் தொழிலாளர் சலவை செய்ய அவசியமான உப்பு வகைகள் கிடைப்பதில் சிரமம்

இருப்பதால் அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் வாங்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் [illegible] சொந்தமாகக் [illegible] கொடுப்பதற்கு [illegible] அரசாங்கம் [illegible] செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சங்கம் மூலம் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: [illegible] கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் [illegible] [illegible] கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறையில் இருந்து சோப்பு கிடைப்பதைவிட கூட்டுறவு சங்கங்களில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்கிறார்களே அது உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தனியார் துறையிலே வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், தங்களுடைய வியாபாரத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று பல வழிகளைக் கையாளுகிறார்கள். [illegible] விலையை இறக்கி விற்று [illegible] அந்த விலை ஏறிக் கொண்டே போவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். [illegible] என்றும் சொல்ல முடியாது. அதுதான் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய சேலம் மாவட்டம் ஒரு பெரிய மாவட்டம். ஆகவே, அந்த சேலத்தில் ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்று அனுமதி கேட்டால் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அப்ளை பண்ணச் சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: அமைச்சர் அவர்கள் சோப்பு போன்ற சர்க்கார் நடத்துகிற கூட்டுறவுச் சங்கத் தொழிலை அழிக்க தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றார்கள். தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் முதலை அழித்தா வியாபாரம் செய்வார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அங்கத்தினருடைய கேள்வி புரியவில்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: சார், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் செய்யும் வியாபாரத்தைத் தடுக்க தனியார் முயற்சி எடுக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், ஒரு வியாபாரி தாம் போட்டிருக்கிற முதலை அழித்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யப் புகுவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் அங்கத்தினருக்கு வியாபாரத்தினுடைய முறைகள் சரியாகத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். வியாபாரம் செய்வதில் முதலிலே நஷ்டத்திற்கு விற்றுவிட்டு, பிறகு 'மானாபொலி' அடைந்து ஏராளமாக லாபம் சம்பாதிப்பது ஒரு முறை. பொருளாதாரத் துறையில், குறைந்த விலைக்கு விற்று, மற்றவர்களுடைய காம்பெடிஷன், போட்டியைத் தவிர்க்க, நஷ்டத்திற்குக் கூட விற்பவர். இதையெல்லாம் நாம் உலகத்திலே பார்க்கிறோம்.

கனம் சபாநாயகர்: சிலபேர் சகுனத் தடைக்கு மூக்கை வெட்டுவார்கள் என்று சொல்வார்களே, அது போல. (சிரிப்பு)

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இந்தச் சலவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்வதற்கு ஷேர் காபிடல் முழுவதும் லோனாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது பகுதி லோனா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அதைப் பற்றிய விவரம் சொன்னேன். இனிஷியல் ஃபீ இலவசமாகச் சேர்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கிஸ்திகளாக ஷேர் காபிடல் மற்றவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. பு. கார்ச்சா கவுடர்: சலவையாளர்கள் மாநிலம் பூராவும் உபயோகிப்பது கழுதைகள். அதைவிட்டு வேறு வகை வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை)

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மாநில அளவில் குறிப்பிட்ட தொகைதான் என்று அமைத்து கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இவ்வளவுதான் என்று கொடுக்கப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சார், நான் முன்பு பதில் சொன்னபோது கனம் அங்கத்தினர் சபையில் இல்லாததால் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். இதில் முக்கிய அம்சம், ஜில்லாவிற்கு ஒரு சங்கம், ஒரு சங்கத்தில் நூறு அங்கத்தினர்களுக்கு உதவி என்று செய்கிறோம். நான்காவது திட்டத்தில் ஒரு சங்கத்தில் 100 பேர் வரைக்கும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்க உத்தேசம்.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MATTER *re* ARREST AND DETENTION OF SRI M. KARUNANITHI, M.L.A.

MR. SPEAKER: I have received notice of a Privilege Motion from the hon. Member Sri S. Madhavan in regard to the arrest and detention of Sri M. Karunanithi, M.L.A., which reads as follows:—

"The Hon. Member Mr. M. Karunanithi has been arrested and detained in jail under the Defence of India Rules. The Government with mala fide intention to prevent an active member like Mr. Karunanithi from participating in the Assembly proceedings and thus to prevent him from exposing the Government's inefficient handling of the recent anti-Hindi agitation, has caused his arrest and detention. The Government maliciously detained him under the Defence of India Rules in order to take away his right to move a Court of Law and get him enlarged on bail to attend this House. This will amount to a breach of privilege of that Hon. Member to participate in the proceedings of this House"

Sri S. Madhavan has also given a supplementary notice stating that the reasons for the arrest, and detention of Sri M. Karunanithi were not communicated to this House and that would amount to a breach of privilege.

It has been more than once decided that every Member of this House is subject to the ordinary law and if he has done anything which necessitated his arrest, he can be arrested, and such arrest will not involve any breach of privilege. Again, the arrest of a Member, in order to effect preventive detention, is lawful, and therefore, does not constitute a breach of privilege.

The only requirement is that intimation of arrest and detention of a Member must be sent to me and this has been done in this case.

Regarding the supplementary notice, in the intimation given to me by the Commissioner of Police, he has stated that under the powers conferred by clause (b) of sub-rules (1) and (4) of rule 30 of the Defence of India Rules, 1962. Mr. Karunanithi has been arrested and detained in order to prevent him from acting in any manner prejudicial to public safety and maintenance of public order. I went through this rule and found that this had been mentioned there. Therefore, the reasons have also been communicated to me. Hence, I rule that this will not constitute a breach of privilege.

III.—CALLING ATTENTION TO THE ACTION OF THE POLICE DURING THE ANTI-HINDI AGITATION.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்
திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: } கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இறுதி வாரத்தில் பல்வேறு மாணவர் விடுதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு எதிராகவும், அண்ணாமலை நகர் பல்கலைக்கழக எல்லைக்கு உட்பட்ட இடங்களில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1965

போலீசாரால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், போலீசார் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூடு; மற்றும் பொள்ளாச்சி; கோடம்பாக்கம்; குமாரபாளையம்; திருப்பூர் இன்னும் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் இராணுவத்தினரை வரவழைத்து, இதன் விளைவாக இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது 1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் மனித உயிர்களுக்குப் பெருமளவில் நேரிட்ட இழப்பு மற்றும் போலீஸ் அலுவலர்கள் சிலரும் இறந்தது ஆகியவை குறித்துப் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகின்றேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I would like to mention the background that led to these incidents. In pursuance of the Anti-Hindi Conference held at Tiruchirappalli, students resolved to abstain from classes on the 25th January 1965 and organised processions and meetings to protest against the introduction of Hindi as the Official Language.

On 26th January 1965, there was disturbance in the Pachaiyappa's College Hostel and Venkateswara Hostel among groups of students, over the question of hoisting black flags on their premises, as a mark of protest against the introduction of Hindi as the Official Language. In Pachaiyappa's College the students, joined by anti-social elements, attacked a State Transport bus operating on the Parrys-Aminjikarai route and even assaulted passengers. In both these cases, police who were informed, rushed to the spot and restored order. But as the students of the Pachaiyappa's College did not pay heed to the requests of the Police to disperse, tear-gas had to be used. There was no incident in Victoria Hostel, requiring Police intervention.

At Madurai, on 26th January 1965, about 400 students of the Thiagarajar Engineering College attempted to hoist black flags on the road near their institution. When the Police advised them to disperse in view of the prohibitory order in force, they became violent and indulged in stone throwing. Repeated appeals by the Police requesting them to disperse had no effect. The Police then had to use tear-gas to disperse the crowd.

In Annamalai University, about 4,000 students marched in a procession carrying flaming torches, with the intention of leaving the University Campus and causing damage to property in the town. The Police who were present, advised them not to do so. Despite this, they entered the railway station and caused large-scale damage to property there. They then started attacking Police party itself. On the verge of being over-powered, the Police opened fire, resulting in the death of one student and injuries to another. The students then dispersed from the scene, only to attack the house of the Registrar of the Annamalai University, where they set fire to his personal effects, furniture, valuables, etc. At the instance of the Government, the District and Sessions Judge, Cuddalore, is conducting an enquiry into the incident.

5th March 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

It will thus be seen that any action taken by the Government was only to meet the situation created by the students and to restore peace and prevent the commission of further disturbances. There was no instance where the Police used more force than was necessary.

The Students' Council, which met in Madras decided to chalk out a programme of further agitation. On the 8th February 1965, it was decided to resort to mass hunger-strike, picket post-offices on the 10th, stop trains on the 11th and organise a State-wide hartal on the 12th February 1965. With this the door was open for anti-social elements to cause large-scale unrest.

Apprehending trouble, the entire Police force was deployed throughout State. But as the Police force was spread thinly, it was feared that they would be outnumbered in the event of wide-spread trouble occurring simultaneously in various parts of the State. It was, therefore, decided as a measure of abundant caution, to requisition the services of the Army and they were stationed at strategic points. As anticipated in Madras City and several places all over the State, frenzied mobs attacked Railway stations, trains, State Transport buses, Post-Offices, telephones booths public offices, police stations and police personnel. The Police force was under very heavy pressure and had to open fire in nearly thirty-three places all over the State to disperse those angry crowds. About 50 persons were killed and 130 persons injured in these firings. Magisterial enquiries into all these cases of firing have been ordered and are in progress.

I would also like to inform the House of some of the brutalities that were committed with a view to giving an indication of the seriousness of the crisis that confronted the State and impress on all of you, the fact, that interested parties sought to exploit the situation to bring about anarchy throughout the State. At Tiruppur, in Coimbatore District, an angry crowd caught hold of two Sub-Inspectors of Police who had run out of ammunition and beat them severly. They then ran a loaded cart over them and when they asked for water, the crowd poured petrol in their mouths and burnt them alive. At Gudalur in Madurai District, two Police Constables were beaten to death by the crowd. At Tiruttani in Chingleput District, the crowd attacked Dr. Radhakrishnan Memorial Building which has been constructed as a Library and Cultural Centre over the ancestral house donated by the President of India. Having caused damage to the building they then set fire to most of the books available there. It is reported that some valuable books were destroyed.

The damage caused to the Railways is estimated to be over Rs. 1 crore. The extent of damage to other private and public property has not yet been estimated accurately; but is definitely colossal. What was witnessed during this period was an unprecedented scale of violence and vandalism caused by the hooligans and interested parties. Force had to be used on a number of occasions

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1965

போலிசாரால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், போலிசார் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூடு; மற்றும் பொள்ளாச்சி; கோடம்பாக்கம்; குமாரபாளையம்; திருப்பூர் இன்னும் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் இராணுவத்தினரை வரவழைத்து, இதன் விளைவாக இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது 1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் மனித உயிர்களுக்குப் பெருமளவில் நேரிட்ட இழப்பு மற்றும் போலீஸ் அலுவலர்கள் சிலரும் இறந்தது ஆகியவை குறித்துப் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகின்றேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I would like to mention the background that led to these incidents. In pursuance of the Anti-Hindi Conference held at Tiruchirappalli, students resolved to abstain from classes on the 25th January 1965 and organised processions and meetings to protest against the introduction of Hindi as the Official Language.

On 26th January 1965, there was disturbance in the Pachaiyappa's College Hostel and Venkateswara Hostel among groups of students, over the question of hoisting black flags on their premises, as a mark of protest against the introduction of Hindi as the Official Language. In Pachaiyappa's College the students, joined by anti-social elements, attacked a State Transport bus operating on the Parrys-Aminjikarai route and even assaulted passengers. In both these cases, police who were informed, rushed to the spot and restored order. But as the students of the Pachaiyappa's College did not pay heed to the requests of the Police to disperse, tear-gas had to be used. There was no incident in Victoria Hostel, requiring Police intervention.

At Madurai, on 26th January 1965, about 400 students of the Thiagarajar Engineering College attempted to hoist black flags on the road near their institution. When the Police advised them to disperse in view of the prohibitory order in force, they became violent and indulged in stone throwing. Repeated appeals by the Police requesting them to disperse had no effect. The Police then had to use tear-gas to disperse the crowd.

In Annamalai University, about 4,000 students marched in a procession carrying flaming torches, with the intention of leaving the University Campus and causing damage to property in the town. The Police who were present, advised them not to do so. Despite this, they entered the railway station and caused large-scale damage to property there. They then started attacking Police party itself. On the verge of being over-powered, the Police opened fire, resulting in the death of one student and injuries to another. The students then dispersed from the scene, only to attack the house of the Registrar of the Annamalai University, where they set fire to his personal effects, furniture, valuables, etc. At the instance of the Government, the District and Sessions Judge, Cuddalore, is conducting an enquiry into the incident.

5th March 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

It will thus be seen that any action taken by the Government was only to meet the situation created by the students and to restore peace and prevent the commission of further disturbances. There was no instance where the Police used more force than was necessary.

The Students' Council, which met in Madras decided to chalk out a programme of further agitation. On the 8th February 1965, it was decided to resort to mass hunger-strike, picket post-offices on the 10th, stop trains on the 11th and organise a State-wide hartal on the 12th February 1965. With this the door was open for anti-social elements to cause large-scale unrest.

Apprehending trouble, the entire Police force was deployed throughout State. But as the Police force was spread thinly, it was feared that they would be outnumbered in the event of wide-spread trouble occurring simultaneously in various parts of the State. It was, therefore, decided as a measure of abundant caution, to requisition the services of the Army and they were stationed at strategic points. As anticipated in Madras City and several places all over the State, frenzied mobs attacked Railway stations, trains, State Transport buses, Post-Offices, telephones booths public offices, police stations and police personnel. The Police force was under very heavy pressure and had to open fire in nearly thirty-three places all over the State to disperse those angry crowds. About 50 persons were killed and 130 persons injured in these firings. Magisterial enquiries into all these cases of firing have been ordered and are in progress.

I would also like to inform the House of some of the brutalities that were committed with a view to giving an indication of the seriousness of the crisis that confronted the State and impress on all of you, the fact, that interested parties sought to exploit the situation to bring about anarchy throughout the State. At Tiruppur, in Coimbatore District, an angry crowd caught hold of two Sub-Inspectors of Police who had run out of ammunition and beat them severly. They then ran a loaded cart over them and when they asked for water, the crowd poured petrol in their mouths and burnt them alive. At Gudalur in Madurai District, two Police Constables were beaten to death by the crowd. At Tiruttani in Chingleput District, the crowd attacked Dr. Radhakrishnan Memorial Building which has been constructed as a Library and Cultural Centre over the ancestral house donated by the President of India. Having caused damage to the building they then set fire to most of the books available there. It is reported that some valuable books were destroyed.

The damage caused to the Railways is estimated to be over Rs. 1 crore. The extent of damage to other private and public property has not yet been estimated accurately; but is definitely colossal. What was witnessed during this period was an unprecedented scale of violence and vandalism caused by the hooligans and interested parties. Force had to be used on a number of occasions

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th March 1965

to restore peace and order. But for the firm and prompt action taken by the Government to quell these disturbances, the story would be different to-day and any suggestion that this was not necessary or any allegation that excessive force was used, is without substance.

I take this opportunity to record the appreciation of the Government of the magnificent way the district administration under the Collectors and the Police forces responded to the challenge, regardless of the risk to their personal safety.

I would also like to place on record the appreciation of the Government of the prompt manner in which the Army rendered assistance and of the co-operation received from them.

IV—ANNOUNCEMENT *RE* BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I have to announce the following programme of the House with regard to Voting on Demands for Grants for 1965–66, as decided in consultation with the Leaders of Parties:—

Date. *March* 1965.	Demands.
Tuesday, the 9th ..	VI State Legislature VII Elections VIII Head of State, Ministers and Head-quarters staff
Wednesday, the 10th ..	XXIV Labour including Factories
Thursday, the 11th ..	XIII Education
Friday, the 12th ..	IX District Administration and Miscellaneous XXXII Pensions XXXIII Miscellaneous XXXVI Other Miscellaneous Contributions and Assig-nments XLVI Commuted Value of Pensions XLVIII Loans and Advances by the State Government
Saturday, the 13th ..	XII Police
Monday, the 15th ..	XIV Medical XV Public Health XXXVIII Capital Outlay on Public Health
Tuesday, the 16th ..	II Motor Vehicles Act—Administration XXX Road Transport Schemes XLIV Capital Outlay on Road Transport Schemes
Wednesday, the 17th ..	XX Industries XLI Capital Outlay on Industrial Development
Thursday, the 18th ..	XXIII Community Development Projects, etc. XXIX Public Works—Grants-in-aid

5th March 1965] [Mr. Speaker]

Date. *March* 1965.	Demands.
Friday, the 19th ..	XXVI Irrigation XLII Capital Outlay on Irrigation XXVII Public Works—Works XXVIII Public Works—Establishment and Tools and Plant XLIII Capital Outlay on Public Works
Saturday, the 20th ..	III General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.
Monday, the 22nd ..	XVI Agriculture XVIII Animal Husbandry XXXIX Capital Outlay on Agriculture XLVII Capital Outlay on Schemes of Government Trading
Tuesday, the 23rd ..	V Registration Department XI Jails XVII Fisheries XXXIV Stationery and Printing
Wednesday, the 24th ..	XIX Co-operation XL Capital Outlay on Consumers Co-operatives X Administration of Justice
Thursday, the 25th ..	XXI Cinchona XXII Khadi XXXV Forest Department XLV Capital Outlay on Forests
Friday, the 26th ..	XXV Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.
Saturday, the 27th	I Land Revenue Department IV Stamps—Administration XXXI Famine Relief XXXVII Compensation to Zamindars

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1965–66—*cont.*

* **திரு கே. ஏ. மதியழகன்:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நடந்து கொண்டிருக்கிற பொது விவாதத்திலே கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக அனுபவம் பெறாத பெரும் மனத் துயரோடு, அனுதாப உணர்ச்சியோடு பங்கு கொள்ள நிற்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் கடந்த ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதி துவங்கி நடைபெற்ற துயரம் மிகுந்த, நம் எல்லோருடைய நெஞ்சையும் புண்படுத்தக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளையும், இன்றையதினம் இருக்கிற நிலைமையையும் நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே என்றைக்குமே நிகழ்ந்திராத, கனவிலே கூட இப்படி நிகழவேண்டும் என்று எவரும் நினைக்காத கோர சம்பவங்களும், கொந்தளிப்பும், அமைதியற்ற தன்மையும் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தச் சம்பவங்களின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள உயிர்ச் சேதங்களைப் பற்றியும், பொருட்சேதங்களைப் பற்றியும் இன்றைய தினமும் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நான் முதலில் கோரமான

இந்தச் சம்பவங்களில் உயிரிழந்த நூற்றுக்கணக்கான பேர்களது குடும்பங்களுக்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளின் குடும்பங்களுக்கும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சம்பவங்களைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வதும், கண்டனம் தெரிவிப்பதும் மட்டும் என் வேலை அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இத்தனை கோரமான விளைவுகளுக்கும் மூல காரணத்தைப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நாம் ஆராய்ந்து இந்த ராஜ்ய மக்களது உணர்ச்சியை மதித்துத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்தி செயல்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டினால் ஐம்பது பேர்கள் உயிரிழந்தார்களா, நூற்று ஐம்பது பேர்கள் உயிரிழந்தார்களா என்பது இருக்கட்டும். ஒரு உயிர் போயிருந்தாலும் கூட அது மாணவருடைய உயிராக இருக்கலாம். அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்- அல்லது போலீஸ்காரருடைய உயிரையாவது திருப்பிப் பெற முடியுமா? இந்தக் கோரச் சம்பவங்களுக்குப் பிறகு இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மூன்றரை கோடி மக்களுக்குத் தலைமை தாங்க—முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை. நம் எல்லோருக்குமே தகுதி இருக்கிறதா என்கிற அறைகூவல் நம் முன்னாலே உள்ளது. என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ம. பொ. சண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது தோழர் அரங்கநாதன் அவர்களும், தோழர் சிவலிங்கம் அவர்களும், தோழர் சத்தியமங்கலம் முத்து கவுண்டர், தோழர் வீரப்பன் ஆகிய இவர்கள் எல்லோரும் தீக்குளித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்திருக்கும்படியான தியாகம் சாதாரணமானதல்ல. மிகவும் உன்னதமானது. இந்தி திணிக்கப்படுவதை ஆட்சேபித்து நாங்கள் எல்லாம் ஆறு மாதம், எட்டு மாதம் என்று சிறைச்சாலை போய்க் கடுங்காவல் தண்டனை அனுபவித்து இருக்கிறோம், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறைச்சாலை புகுந்து கடுங்காவல் தண்டனையை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் விடுதலையாகி வரும்போது இந்த நாட்டு மக்கள் லட்சக்கணக்காக மாலைகளைச் சூட்டி எங்களுக்கு மரியாதை காட்டியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் செய்திருக்கும்படியான தியாகங்களைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு மேலாக இந்தி எதிர்ப்புக்காகத் தங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்துள்ள இந்தத் தோழர்களது உயிர்த் தியாகத்தை என்ன வார்த்தைகளால் பாராட்டுவது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறேன். எந்தப் புலவன் என்ன, என்ன வார்த்தைகளால் அவர்களது மகத்தான தியாகத்தை வருணிக்கப் போகிறானோ எல்லையற்ற எதிர்காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆட்சிப் பீடத்தில் யார் இருந்தாலும் சரி, இதில் அடங்கியுள்ள மக்களது உணர்ச்சியை நன்கு மதித்து நடக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் இந்த நாட்டில்தான் பிறந்தோம்; நாம் எல்லோரும் இந்த நாட்டிலே தான் இறக்கப் போகிறோம். இதிலே சந்தேகமில்லை. ஆனால், நம்மில் யாரும், அரசாங்கம் உட்பட, இந்த நாட்டின் பெருமை, கண்ணியம் குன்றும் வண்ணம் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய அனுமதிக்க முடியாது. தமிழர்களுடைய ஆர்வங்கள், லட்சியங்கள், உரிமைகள் பறி போவதற்கு விட்டுவிட முடியாது. எனக்கு முதல் அமைச்சரிடத்தில் தனிப்

ப்படி என் களங்கம் வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பரிதாபப் கிறேன். கூடலூர் பகுதியிலும் குமாரபாளையத்திலும், ள்ளாச்சியிலும், திருப்பூரிலும் இராணுவத்தைக் கொண்டு தார்கள். ஏன் இராணுவத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்? து போலீஸ்காரர்களிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லையா? அல்லது ர்கள் 'திறமைக் குறைவானவர்கள்' என்ற முடிவுக்கு வந்திருக் ர்களா? இதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம்? ஸோனல் லீசைக் கூப்பிட்டிருக்கக் கூடாதா? இராணுவம் எதற்காக கிறது? போலீஸ்காரர்களுக்கு வேலை இல்லை என்றுதானே த்தம்? ஸிவில் வார் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம்? நான் கவர்னர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு ள் தெரிவித்தேன். 'இந்த மந்திரிகள் தாங்களாக ராஜினாமாச் ய மாட்டார்கள்; இந்த மந்திரி சபையை டிஸ்மிஸ் செய்யுங் இந்த அசெம்பிளியை டிசால்வ் செய்யுங்கள்' என்று சொன் ன். பிப்ரவரி 5-ந் தேதி அன்று மதுரையில் நான் சொன்ன தே கவர்னர் இதைச் செய்திருந்தால் இவ்வளவு பேர் இறந் க்க மாட்டார்கள். நான்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் இறந்திருக்க ட்டார்கள். இவ்வளவு பெரிய ரத்தக் களறி ஏற்பட்டிருக்காது. கள் கருணாநிதி டி.ஐ.ஆர். இன்கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டுப் ளயங்கோட்டைச் சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார் இந்தச் லை எப்படி வந்தது என்று நமக்குத் தெரியாதா? இதை க்க ரௌலட் சட்டத்திற்கு போக வேண்டும். திரு. சத்திய த்தி, காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் காமராஜரின் குருநாதர், ரௌலட் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் சுட்டிக் ட விரும்புகிறேன்.

"Because there was a handful of revolutionaries in Bengal a potential mob of discontented soldiers in the Punjab, they osed to hand over the liberties of the whole population of ish India to the tender mercies of a police which has a worse tation than the Royal Irish Constabulary".

ியமூர்த்தி அவர்கள் அன்றைக்கு மக்கள் உரிமை பற்றி ச் சொன்னார்கள். இன்று டி.ஐ.ஆர். என்றால் என்ன? வு பயங்கரமான ஆயுதம் அது? காட்டாட்சிக் காலத்தில் ப்பிடிக்க வேண்டிய சட்டம் அல்லவா அது? இந்தச் சட்டம் ர் சேம்பர் காலத்துச் சட்டத்தைப்போல் அல்லவா இருக் து? விசாரணையில்லாமல் சிறையிலே அடைத்த ஸ்டுவர்ட் வம்சத்தினர் கதி என்னவாயிற்று? ஜார் மன்னன் ரியாவிலே மக்கள் தலைவர்களைச் சிறை வைத்தான். னுடைய டூமா என்ன ஆயிற்று? அந்த ஜார் மன்னனும் ராணிகளும் பூண்டோடு அழிந்து போகவில்லையா? லாந்து நாட்டில் பார்னலைச் சிறை வைத்தார்கள். அதற்குப் டப்ளின் நகரத்திலே வாலிபர்கள் கொதித்து எழவில்லையா? ிய ராணுவத்தை வைத்திருந்த சர்வாதிகாரி ஹிட்லர் 'லண்டன் த்தைச் சாம்பல் மேடாக்குகின்றேன்' என்று வீர சபதம் ான். ஆனால், கடைசியில் பாதாள அறையில் அந்தரங்கக் யுடன் தற்கொலை செய்துகொண்டு மாண்டான். இதான

நாட்டின், ஸ்பெயின் நாட்டின் வரலாறுகள் உள்ளன. இந்த டி.ஐ.ஆர். எதற்குப் பயன்படுகிறது?

"D.C.R.—Defence of Congress Rule, D.B.R.—Defence of Bhaktavatsalam Rule"

என்ற நிலைமையிலேதான் இன்று அந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த சர்க்கார் க்ஷேமநல சர்க்கார்? ஆட்கொல்லி சர்க்காரா? அருள் கூர்ந்து இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரிச் சட்டங்கள் எல்லாம் அன்று வெள்ளைக்காரனைக் காப்பாற்றியதா? வெள்ளைக்காரன் கட்டிய சிறைச்சாலை செய்த துப்பாக்கி, தயாரித்த இந்தியன் பீனல் கோட் அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையே. மக்களுடைய எண்ணத்தைப் பாருங்கள். கத்தி முனை ஆட்சி பண்ணுகிறீர்கள். இந்த டி.ஐ.ஆர் இன்று எங்கள் மீது பாய்ச்சப்படுகிறது. நாளை உங்கள் மீதே பிரயோகப்படுத்தப்படமாட்டாது என்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் வைத்துள்ளீர்கள்? மக்களை சந்தியுங்கள். நாங்களும்கூட வருகிறோம். மூன்றரை கோடி மக்களோடு ஒன்று வாழ்வோம்; அல்லது வீழ்வோம். இந்தப் பிரச்னையில் நீங்கள் செய்த தவற்றை உணர்ந்து திருத்திக் கொள்ளுங்கள், நாங்கள் கைலாகு கொடுக்கிறோம். நூற்றுக்கு நூறு வெற்றி என்று கூறி ஆகாய விமானத்தில் நமது முதலமைச்சர் கிளம்பினால், உண்மையில் அவர்கள் வெற்றிதான் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த வெற்றி எங்களுக்குத் திருப்திகரமான வெற்றியாக இல்லாமலிருக்கலாம். வடக்கேயுள்ள இந்தி வெறிக்கு எதிரான வெற்றி தான்! உங்கள் இந்தியைப் போல் எங்கள் தமிழையும் ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். 'மே' என்பதை 'ஷால்' என்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு என்னிடம் 'இரண்டும் ஒன்றுதான்' என்று எத்தனையோ நாள் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், "பக்தவத்சலம் அவர்கள் டிக்ஷனரியில் 'மே' என்பதற்கு 'ஷால்' என்று அர்த்தம்" என்றுகூட சொல்லியுள்ளேன். இன்று 'ஷால்' என்று போடுவோம்" என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை முன்பே செய்திருக்கக் கூடாதா? அமைதியாகச் செய்திருக்கக் கூடாதா? 100 பிணங்கள் விழுந்ததற்குப் பிறகா இந்த முடிவு? போலீஸ்காரர்கள் இறந்ததற்குப் பிறகா இந்த முடிவு? கணவன்மார்களை இழந்திருக்கிற அருமை சகோதரிகளுக்கு அவர்களது கணவர்களை முதலமைச்சரால் திருப்பித் தர முடியுமா? தங்கள் தங்கள் ஆருயிர்ப் புதல்வர்களை இழந்திருக்கிற அன்னைமார்களுக்கு அவர்களது குழந்தைகளை அவரால் திருப்பித் தர முடியுமா? தங்களது தந்தைமார்களை இழந்துவிட்ட சிறுவர்களுக்கு அவர்களது தந்தைமார்களை முதலமைச்சரால் திருப்பித் தர முடியுமா? இன்று காயப்பட்டிருக்கக்கூடிய வாலிபர்களுக்கு திடகாத்திரத்தைத் திருப்பித்தர முடியுமா? கடைசியாக, உங்கள் பேரில் நாங்கள் எவ்வளவோ நம்பிக்கை வைத்திருந்தோமே, அந்த நம்பிக்கையைத் திரும்பப் பெற முடியுமா அந்த ராணுவத்தினாலும், போலீஸ் அடக்குமுறையினாலும் யாரும் வெற்றிபெற்றதில்லை. மக்கள் எழுச்சி வெற்றி பெற்றே தீரும். எந்த ராணுவம், பட்டாளத்தின் அடக்குமுறையையும் தாங்கிக்கொள்ள மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். அதற்காக மக்கள் தங்கள் இன்னுயிரைப்

பலி கொடுப்பதற்கும், தமிழ் நாட்டின் மான உணர்ச்சியைக் காப்பதற்கும் தயாராயிருக்கிறார்கள். அமைதியின் உறைவிடமான தமிழ் நாட்டை சச்சரவுகளின் கூடமாகவும் இரத்தக் களறியாகவும் ஆக்கியதற்கு ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் சிந்துங்கள். பிண மலைகள் மத்தியில், ரத்த ஆற்றின் மத்தியில் உங்கள் கண்ணிலிருந்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் வரட்டும். அப்படிச் செய்தால் வள்ளுவர் வழி வந்த தமிழ் சமுதாயம் உங்களை மன்னிக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மிகவும் ஆத்திரப்பட்டு ஒரு பிரசங்கத்திற்குப் பின்னால் நான் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல உங்கள் அனுமதி பெற்று ஆரம்பிக்கிறேன். உண்மையில் நடந்த ஒரு மகத்தான சம்பவம் தமிழ் நாட்டை மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டை மட்டுமல்ல, உலகத்தையே கலக்கிய ஒரு சம்பவமாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சம்பவத்தை நம் அரசாங்கம் ஒரு சிறிய சம்பவமாகக் கருதுகிறார்கள். அப்படிக் கருதக் கூடாது என்பது என் கருத்து. இந்த ஆட்சியை எதிர்க்கக்கூடிய ஒரு பூகம்பம் என்று கூடச் சொல்லலாம். இந்தச் சபையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லோரும் இந்த மந்திரி சபை ராஜிநாமா செய்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்த வற்புறுத்தலை நானும் செய்கிறேன். ஆனால் இன்றையதினம் முதல் அமைச்சராகவுள்ள திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் ராஜிநாமா செய்வதாலோ அல்லது அவர்கள் ராஜிநாமா செய்துவிட்டு கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அல்லது வேறு யாராவது அந்தப் பதவிக்கு வருவதாலோ இந்தப் பிரச்னை தீர்ந்து விடுமா என்றால் ஒருக்காலும் தீர்ந்து விடாது. இந்த சபையிலுள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எல்லாம் பரிபூர்ணமாக ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. 1962-ல் பெரும்பான்மை ஓட்டுக்களால் மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் 1965-ல் நடந்த சம்பவத்தைப் பார்க்கும்போது அந்த அபிமானமும் செல்வாக்கும் இருக்கிறதா மக்களிடம் என்றால் நிச்சயமாக இல்லவே இல்லை. இதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட எழுச்சி இந்த அரசாங்கத்தை எதிர்த்து மாணவர்களினாலும் மக்களாலும் செய்யப்பட்ட ஒரு பகிரங்கமான கிளர்ச்சி. இதை யாரும் மூடி மறைக்க முடியாது. இந்தக் கருத்து ரீதியாக ஏற்பட்ட மாவட்டங்களில் கோவை மாவட்டமும் ஒன்று. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து திரு. நல்லசிவம் அவர்களைத் தவிர மற்ற அங்கத்தினர்கள் யாவரும் அங்கிருந்து காங்கிரஸ் சார்பாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அனைவரும் அறிவோம். இந்தக் கலவரங்கள் அங்குதான் அளவிற்கு மீறி எதிர்ப்பாகச் செய்யப்பட்டது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அடுத்தபடியாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கிருந்து எல்லோருமே காங்கிரஸ்

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [5th March 1965

காரர்களாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கும் மக்களால் பகிரங்கமாகக் கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என் வேண்டுகோள் என்னவென்றால் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பூராவும் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு மறு தேர்தல் வைத்தால்தான் இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும். அப்படி நீங்கள் செய்தால் நாங்கள் அந்தப் பக்கம் வருவோம், நீங்கள் இந்தப் பக்கம் வருவீர்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டவை அவ்வளவு மோசமான நடவடிக்கைகள். இந்தி எதிர்ப்புக் கலவரத்தை இந்தச் சர்க்கார் சரியான முறையில் சமாளிக்கவில்லை. இதற்கு அஸ்திவாரப் பணம், பிள்ளையார் சுழி போட்டது மதுரைதான். என் வீட்டின் பக்கம்தான். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் முதலில் சம்பவத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சியைக் காங்கிரஸ் ஸ்தாபன அடிப்படையில் போலீசைக் கொண்டு அடக்க சதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனெனில் மதுரை நகரிலுள்ள காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத் தலைவர் மதிப்புக்குரிய திரு. என். எம். ஆர். சுப்பராமன் அவர்களை மதுரை காந்தி என்றுதான் அழைப்போம். அவர்களோடு எனக்கு மாறுபட்ட அரசியல் கருத்துக்கள் எவ்வளவோ இருந்தபோதிலும் அவர்களிடம் எனக்குப் பெரு மதிப்புண்டு. அப்பேர்ப்பட்டவரின் தலைமையிலுள்ள ஸ்தாபனத்திலிருந்து ஐந்தாறு ரௌடிகள் வெளியே வந்து ஆயுதம் இல்லாத சிறிய பையன்களை அரிவாளால் வெட்டியதைக் கண்ணால் கண்டேன். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவருக்கு ஒரு கண் போய்விட்டது. அவர் இன்னும் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார். அவர்களை வெட்டிய ஆளைப் பிடித்துக் கொடுக்க முடியும் என்றால், தமிழ்நாடு பத்திரிகையில் பகிரங்கமாக அறிக்கை விட்டிருந்தேன். அது சம்பந்தமான ஆட்கள் போலீஸ் பாதுகாப்பில் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் சாதாரணமாக வெளியில் திரிகிறார்கள். இதற்கு விளக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். வெட்டிய ஆள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறதா, வழக்கு இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆபீஸ் மாடியிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான செருப்புகள் மாணவர்கள் மீது வீசப்பட்டன. வேடிக்கை, உத்தியோகஸ்தர்கள்மீதும் வீசப்பட்டன. கண்ணால் பார்த்ததைச் சொல்கிறேன். சாட்சியம் வேண்டியதில்லை. அதனால் ஆத்திரம் அடைந்தார்கள். இந்த மன்றத்தில் சென்ற 23-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன் மதுரை நகரைச் சேர்ந்த திரு. சங்கரன் அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். இப்படி கறுப்புக்கொடி ஆரவாரம் செய்யப் போகிறார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். அதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்று கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு, கடும் நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டு விட்டுத்தான் மதுரை போய்ச் சேர்ந்தேன். அதே

5th March 1965] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

சங்கரன் அவர்கள் தொகுதியில், மதுரையில் அந்த விஷயம் நடந்தது. பின்னால் என்ன நடந்தது? மாணவர்கள் பொது மக்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ் ஆபீசில் ஏறி அங்குள்ள காலிகளோடு சண்டை போட்டு அவர்களை விரட்டினார்கள். மேலும் பல துயரமான சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன, அவற்றிற்கு எனக்கு மனப்பூர்வமான வருத்தம்கூட உண்டு. இரண்டு சிறிய மாணவர்கள், ஒரு மாணவனுக்கு 18, 19 வயது இருக்கும், இன்னொரு மாணவனுக்கு சிறிது கூடுதல் இருக்கும், எட்டிப் பிடித்தால் கொடி எட்டும், அந்த காங்கிரஸ் கொடியை அவர்கள் அகற்றினார்கள், அகற்றி நெருப்பின்மீது போட்டு எரித்தார்கள். அதற்குப் பதில் கறுப்புக் கொடி ஏற்றினார்கள். இரண்டே முக்கால் மணி நேரம் அது ஆனந்தமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது. தேசியப் போராட்டத்தில் மதுரை முதன்மையான இடம் பெற்ற ஒன்றாகும். வடக்கு மாசி வீதி தேசீய உத்வேகம் உள்ள தெரு. அங்கு காங்கிரஸ் கொடி அகற்றப்பட்டு கறுப்புக் கொடி இரண்டு மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக வானளாவப் பறந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டு வருந்துகிறேன். இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? காங்கிரஸ் தான், இவர்கள்தான் அடிப்படையான காரணம். இந்தச் செய்தி தமிழகம் பூராவிலும் பரவியது. இதைப் பார்த்துவிட்டுத் தமிழ்நாடு பூராவும் கொதிப்பு அடைந்தது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் சற்றுத் தீர்க்க தரிசனத்தோடு நடவடிக்கைகளைக் கையாண்டிருக்க வேண்டும். நாயனார் அவர்கள் ஓரிடத்தில் சொல்கிறார் . . . 10-0 a.m.

"காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்"

என்று. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பண்பாடு உடையவர்களும் அல்ல. காட்சிக்கும் எளியவரல்லர், கடுஞ்சொல் சொல்லாதவரும் அல்லர், இந்த இரண்டு பண்பாடுகளையும் கொண்டவராக இல்லாதவராக இருக்கிறார். இரண்டாவது, இந்த நாட்டில் மிக பயங்கரமாக அடக்குமுறைகள் நடந்தன. மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாணவர்கள் ஒருநாளும் வன்முறைச் செயல்களில் இறங்கியது கிடையாது. 24-ம் தேதி நடைபெற்ற அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் கூட்டத்தில் ஒரு சிலர் அரசியல் சட்டத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு சொன்னதை அங்குள்ள மாணவ சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு ஏதாவது அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்றால் நீங்கள் தனியாகப்போய் எரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அங்கு கூடிய அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் கூட்டம் சொல்லியிருக்கிறது. பின்னால் இரண்டு மாணவர்கள் தனியாக வேறு ஒரு இடத்தில் போய் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். ஊர்வலத்தில் வந்தவர்கள் இம் மாதிரி செயல்களில் ஈடுபடவே இல்லை. வேறொரு இடத்தில்தான் அரசியல் சட்டத்தை எரித்திருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் நேற்றைய தினம் குறிப்பிட்டார்கள், இரண்டு மாணவர்கள்

அரசியல் சட்டத்தை எரித்தார்கள் என்று. ஆனால் இட மாற்றத்தைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. ஊர்வலம் அமைதியாகத்தான் நடந்தது. காங்கிரஸ் ஆபீசிலிருந்து வந்தவர்கள் அரிவாளால் தாக்க ஆரம்பித்த பின்னால்தான் தகராறுகள் எல்லாம் ஆரம்பித்தன என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பின்னால் யாருமே கண்டிராத வகையில் அடக்குமுறை நடந்தது. அடக்குமுறை நடத்துவதிலும் அரசியல் புகுந்திருந்தது. தியாகராஜ செட்டியார் கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்கின்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு அங்கே சும்மாயிருந்த மாணவர்களைத் தூக்கிப்போட்டு அடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு கறுப்புக் கொடி ஏற்றியது எல்லாம் உண்மைதான் அதாவது குடியரசு தினத்தன்று அங்குள்ள மாணவர்கள், பிரஃபசர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து குடியரசு தினத்தைக் கொண்டாடுகின்ற முறையில் கொடி வணக்கம் முதலியவை எல்லாம் நடத்திவிட்டு ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின்னால் கறுப்புக் கொடியை ஏற்றி தங்கள் துக்கத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதன் பின்னால் போலீஸ்காரர்கள் பலாத்காரமாக அங்குள்ள ரூம்களின் உள்ளே நுழைந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். வெளியே கிடந்த கற்களை எடுத்து போலீஸ்காரர்கள் எறிந்திருக்கிறார்கள். இங்கு முதல் நம்பர் அடக்குமுறை நடந்தது. போலீஸ்காரர்கள் அங்கே உள்ளே நுழைவதற்கு என்ன அவசியமிருக்கிறது? அடுத்தாற்போல் பிப்ரவரி 10-தேதி ஒரு சம்பவம் நடந்தது. மதுரைக் கல்லூரியில் நடந்தது. இந்தக் கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள் சுதந்திராக்கட்சி அபிமானிகள், காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ இங்கேயும் போலீஸ் நுழைந்து அங்குள்ளவர்களை எல்லாம் அடித்தது. அங்குள்ள பிரின்சிபாலையும் இழுத்துப் போட்டு அடித்தார்கள். நான் பிரின்சிபால், நான் பிரின்சிபால் என்று சொல்லியும்கூட எதையும் கேட்காமல் போலீஸ்காரர்கள் அடித்திருக்கிறார்கள். கையில் நல்ல அடிபட்டிருக்கிறது மட்டுமல்ல, அங்கிருந்த என்.ஸி.ஸி. காப்டன் ஒருவரையும் அடித்திருக்கிறார்கள். இந்த என்.ஸி.ஸி. காப்டன் அவர்கள் ஆத்திரமடைந்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார், அதாவது 'என்னையும் நீங்கள் ஆண்டி-இந்திக்காரன் என்று நினைத்தீர்கள்? எனக்குச் சுடத் தெரியும், என்னிடம் ரிவால்வர் இருந்திருந்தால் சுட்டிருப்பேன்' என்று அங்கு வந்திருந்த டி.எஸ்.பி. அவர்களிடம் சொன்னார். இவர்கள் மட்டுமல்ல, டைப்பிஸ்ட், கம்பௌண்டர் இவர்கள் எல்லோரையும் அடித்து நொறுக்கினார்கள். இவ்வாறு அடித்து நொறுக்கிவிட்டு, ஒன்றரை பர்லாங் தூரத்தில் இருக்கும் 83-வது நம்பர் அறையை நோக்கிப் போகிறார்கள். காரணம் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்கள், செக்ரட்டரி இவர்கள் எல்லாம் அந்த அறையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து அங்கே போய் ரூமில் நுழைந்து மாணவர்களைப் பகிரங்கமாகத் தாக்கு தாக்கென்று தாக்கியிருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்ட வசமாக என்னுடைய பையன் அங்கே படிக்கிறான், மதுரைக் கல்லூரி மாணவர்கள் சங்க செக்ரட்டரி ஜெனரல் பதவி வகித்து வருகிறான்.

அவனைத் தாக்கினார்கள் என்பதற்காக இதைச் சொல்ல வரவில்லை. இந்த இரண்டு சம்பவங்களையும் பார்த்தால் வஞ்சம் தீர்க்கின்ற வகையில் போலீஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கூடலூரில் நடந்ததென்ன? அங்குள்ள மெம்பர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் இப்போது ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அங்கு நேரில் போய்ப் பார்த்த அனுபவங்களைச் சொல்லுகிறேன். சம்பவம் நடந்த தினத்தன்று காலை 10 மணி சுமாருக்கு மேற்கேயிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் பஸ்களிலும் கார்களிலும் இந்தி எதிர்ப்பு வால்போஸ்டர்களை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். கூடலூர் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இதைப் பார்த்திருக்கிறார், இதில் விசேடமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று எண்ணி அவர்கள் ஸ்டேஷனுக்கு வந்துவிட்டார்கள். பின்னால் மாணவர்கள் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கு வந்த கம்பத்தை சேர்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் காரில் போய்க்கொண்டிருந்தபோது சுட்டிருக்கிறார். இதனால் ஆத்திரமடைந்திருக்கிறார்கள் மாணவர்கள். இதனிடையில் ஒரு சிலர் கொடும்பாவி கட்டிக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். அதில் யாரோ ஒரு போலீஸ்காரரைத் தூக்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைதியாக நடந்துகொண்டிருந்த ஊர்வலத்தை நோக்கிச் சுட்டது போன்ற நடவடிக்கைகளில் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டதினால் தான் பின்னால் அங்குள்ளவர்கள் ஆத்திரமடைந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது போலீஸ் அதிகாரிகள்தான் இதற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளா தேர்தலுக்குச் சென்ற நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கூடலூர் வழியாகப் போகும்போது அங்கே இறங்கி நேரில் இதைப் பற்றி ஒன்றும் பார்க்கவில்லை என்று தெரிகிறது . . . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பாக பேசுகிறார்கள். அந்த இடத்தில் நான் இறங்கி நேரில் போய் பார்த்தேன். அங்கே போய் எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டுத்தான் போனேன்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : அமைச்சர் அவர்கள் போகும்போது நேரடியாகத் தேக்கடிக்குப் போவதாகவும், வரும்போது இறங்கிப் பார்ப்பதாகவும் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. அப்படிப் போய்ப் பார்த்திருந்தால் நன்றி, எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல் தவறாக இருக்குமானால் அதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மொழிப் பிரச்னை சம்பந்தமாக, தமிழகத்தில் ஏகோபித்த எதிர்ப்பு இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட இந்தியை எதிர்க்கத்தான் செய்கிறார்கள், காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தனியாக வாக்களிக்கலாம் என்று ஆக்ஞாபித்தால் இதனுடைய முடிவு வேறாகத்தான் இருக்கும். இந்த மொழிப் பிரச்னை

யானது, மிக நுணுக்கமாகவும், மிகக் கவனமாகவும் கையாளப்பட வேண்டிய பிரச்னையாகும். ஆரம்ப காலத்தில் தமிழுக்காக நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். இப்படியே விட்டுக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. உலகத்திலே எங்குமில்லாத அளவிற்குத் தமிழகத்தில் கெட்ட பெயர் வந்தது. உத்யோகஸ்தர்கள் பகிரங்கமாக நெருப்பில் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழைப் பொறுத்தவரையில், இனிமேல் எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லை என்பதை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பொது மக்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டியது கடமையாகும். இன்னும் இதில் ஏதாவது சூழ்ச்சிகள் இருக்குமோ என்று சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது, இன்றையதினம் இந்தி எதிர்ப்பில் உயிர்த் தியாகம் செய்திருப்பவர்கள் இருவர். எல்லோருக்கும் உயிரின் மீது ஆசை இருக்கும். உலகத்தில் மேலான ஆசை உயிராசைதான் என்று நினைக்கிறேன். நமது சாஸ்திரத்தில்கூட சொல்லியிருக்கிறது, தற்கொலை யார் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மோட்சத்தில் இடம் கிடைக்காது என்று. அதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமல், தமிழுக்காகத் தங்கள் உயிர்களைத் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட கடவுள் சிவபெருமான், அவருடைய இன்னொரு பெயர் சிவலிங்கம், அத்தகைய சிவலிங்கம் என்கிற ஒருவர் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்தார். அதே போன்று, 4,000 திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் கேட்டனுபவித்தவன் அரங்கநாதன், அப்பெயருடைய ரங்கநாதன் என்பவரும் தமிழுக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்திருக்கிறார். இவ்விதம் உயிர்த் தியாகம் செய்தவர்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது தெய்வங்கள்கூட இந்திக்கு எதிராக இருக்கிறது என்றுதான் நாம் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழ்க் கடவுளாகிய சுப்பிரமணியமும், விஷ்ணுவாகிய அழகேசனும் தங்கள் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து விட்டு வரக்கூடிய நிலைக்கு இந்தி எதிர்ப்பு வளர்ந்து இருக்கிறது. இந்தி பாஷையைப் பொறுத்தவரையில் யாருக்கும் வெறுப்பு இல்லை. எந்த பாஷைக்கும் நான் விரோதியல்ல. இந்தி பாஷை அபிவிருத்தி அடையாத மொழி என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு இந்திப் பண்டிதரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன், ரிபப்ளிக் டே அதாவது குடியரசு தினத்திற்கு இந்தியில் என்ன சொல்வது என்று கேட்டேன், அவர்கள் "கனதந்திர திவசம்" என்று சொன்னார்கள். திவசம் என்றால் நாள் என்று சொன்னார்கள், சரிதான், ஆனால் கனதந்திர என்றால் சுதந்திரத்தைத்தான் குறிக்கும், குடியரசு தினத்தைக் குறிப்பிடாது. இந்த அளவிற்குத்தான் அந்த மொழி அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட மொழியை ஆட்சி பீடத்தில் கொண்டு வைத்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை.

MR. SPEAKER: The Hon. Member is going in to an unknown field.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : அதே மாதிரி 'ரயில்' என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. அதற்கு 'கிச்சு கிச்சுகாடி' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால் இரயில் 'கிச்சு கிச்சு' என்று போகிறதாம், அதற்காக. இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்தியானது மோஸ்ட் அன்டெவலப்ட் லாங்வேஜ். அதை ஆட்சி மொழி ஆக ஆக்குவதைவிட வேறு ஒரு நல்ல மொழியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கடைசியாக, காங்கிரஸ் மந்திரி சபையும், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் பரிபூர்ணமாக ராஜிநாமாச் செய்தாகவேண்டும். 1965-ல் அவர்களுடைய செல்வாக்கு அழிந்து விட்டது. வேண்டுமானால் நாங்களும் ராஜிநாமா செய்யத் தயார். (ஆரவாரம்) மறுபடியும் தேர்தலை நடத்தி நீங்களே மெஜாரிட்டியாக வந்து விட்டால் நாங்கள் அத்தனை பேர்களும்கூடப் போகத் தயாராக இருக்கிறோம். (ஆரவாரம்) ஜெய் ஹிந்த்! (ஆரவாரம்).

கனம் சபாநாயகர்: இப்போது கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்களே 'ஜெய் ஹிந்த்' என்று, அது நினைத்து வந்ததா, அல்லது தானாகவே வந்ததா?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : அது தேசிய உணர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும். நான் எப்போதும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 'ஜெய் ஹிந்த்" என்று சொல்லுவதன் மூலமாக இந்தியும் இருக்கவேண்டும் என்று அவர் சொல்லுகிறார்.

திரு. சா. கணேசன் : இதுமாதிரியான பொதுக் கருத்துக்களுக்கு பாஷை விதி விலக்கானது. இங்கு பாஷை முக்கியமானதல்ல. அந்தச் சொல்லின் உள்ளே பொதிந்திருக்கக்கூடிய தத்துவம்தான் முக்கியம். அதனாலே, இந்திபற்றிய பேச்சே இங்கு எழவில்லை.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீதான இந்த விவாதத்திலே, இந்த வருஷம், வழக்கத்திற்கு விரோதமாக, வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் சமீபத்தில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றியே எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அந்த மாதிரிப் பேசுவது தவறு அல்ல. ஏனென்றால், சமீபத்திலே நாட்டில் இந்தி திணிக்கப்படுகிறது, அதனால் தமிழுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட குழப்பம், அதனால் ஏற்பட்ட கலவரம், அதனால் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஆகியவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் சங்கடம்தான், கிலேசம்தான், ஆக்ரோஷம்தான். முன்னே பேசிய அங்கத்தினர்கள் ஆக்ரோஷமாகப் பேசினார்கள். அந்த மாதிரி பேசக் காரணம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வந்த ஆத்திரம் வேறு. எங்களுக்கும் ஆத்திரம் இருக்கிறது. நடந்த சம்பவங்களுக்காக குற்றம் சாட்டுகிறோம், மந்திரி சபை மீது குற்றம் சாட்டுகிறோம், முதன் மந்திரி மீது குற்றம் சாட்டுகிறோம் என்ற முறையில் ஆத்திரத்தோடு அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். நாங்களும் ஆத்திரப்படுகிறோம். இப்போது நடந்த சம்பவம் என்ன? இந்தி திணிக்கப்படுகிறது. இந்தியைத் திணிக்க

முயற்சிக்கப்படுகிறது என்று மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். மாணவர்கள், இந்தி கூடாது, ஆங்கிலமே வேண்டும் என்று ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். ஊர்வலம் போனார்கள். கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதை நம் அரசாங்கம், நம் முதன் மந்திரி அவர்கள், 'இது ஜனநாயக அரசாங்கம். இது ஜனநாயக நாடு, இந்தியில் தங்களுக்கு இஷ்டம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க வழி இருக்கவேண்டும், அதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதற்காக ஆர்பாட்டம் நடத்தட்டும். ஊர்வலம் போகட்டும், அதனால் ஆட்சேபணை இல்லை' என்று ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் முதன் மந்திரி அனுமதித்தார்கள். நமது வருங்கால சந்ததிகளான மாணவர்கள் புனிதமான நோக்கத்தில் ஆரம்பித்தார்கள் என்று நினைத்தோம். ஆனால் தேச விரோதிகள், புல்லுருவிகள், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி அதற்குக் களங்கம் உண்டாக்கினார்கள். அதற்குக் களங்கம் உண்டாக்கியவர்கள் யார் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். அது இருக்கட்டும். இங்கு 26-ம் தேதி, குடியரசு தினத்தன்று, இந்தி திணிக்கப்படுவதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்யப் போகிறோம், கறுப்புக் கொடி கட்டப்போகிறோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அறிவித்திருந்ததைப் பற்றி, நமது முதன் மந்திரி அவர்கள் குடியரசு தினத்தைக் களங்கப்படுத்தாதீர்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் அந்த மாதிரி வேண்டுகோள் விடுத்தோம். நமது முதன் மந்திரி, பெரியவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கே செவி சாய்க்கவில்லையே, எங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கா செவி சாய்க்கப் போகிறார்கள்? எல்லோரும் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டோம். குடியரசு தினத்தைக் களங்கப்படுத்தாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அன்றைய தினம் அந்தச் செயலில் ஈடுபட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறார்களா? இதயத்தில் கொஞ்சம் கை வைத்துப் பார்க்கட்டும். அதுதான் போகட்டும். சுதந்திரக் கட்சி. திரு. ராஜாஜி அவர்கள் தேச சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். பம்பாயிலே என்ன சொல்லுகிறார்? கட்சியிலே இந்தி வருவதைத் தடுக்க ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொன்னாலும், ராஜாஜி அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் போராடுவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனக்குப் பிரிவினை மனப்பான்மை கூட வந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரே பிரிவினைக் கோரிக்கையை விட்டு விட்டோம், எங்கள் கொள்கை இதுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கை விட்ட கொள்கையை ஞாபகப்படுத்தக் கூடிய முறையில் தி.மு.க-வைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறாரா இல்லையா? 'ராஜாஜியே சொல்கிறாரே நாம் அந்தக் கொள்கையை விட்டது தான் தவறோ?' என்று நினைக்கும்படி செய்கிறார். இப்போது நடந்ததற்கு ராஜாஜி அவர்கள் தான் பொறுப்பு என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். (திரு. சா. கணேசன்: சாட்டுங்கள், சாட்டுங்கள்) அது மட்டுமல்ல. ராஜாஜி அவர்களை ரொம்பக் காலமாகத் தெரியும். 1931-ம் வருஷம், கனம் பக்தவத்சலம், ராஜாஜி, நான்

எல்லோரும் வேலூரில் ஒரே சிறையில் தங்கியிருந்தோம். எங்களுக்கு அவரைப் பற்றி அந்தக் காலத்திலிருந்தே தெரியும். இன்றைய தினம் பிரிவினை மனப்பான்மை எனக்குக்கூட வந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார். அந்தப் பிரிவினை மனப்பான்மை இன்று நேற்று வரவில்லை. 1946-ம் வருஷம், பாகிஸ்தான் வேண்டுமென்று பேச்சுக்கு ஜின்னா கூறியபோது, கனவுதான் காண்கிறோம் என்று அவரோ எண்ணிக்கொண்டிருந்தபோது, பாகிஸ்தான் வரட்டும் என்று முதன் முதலாகச் சொன்னது அன்றே வந்தது. அந்த மனப்பான்மை அவரை விட்டு எப்படிப் போகும்? அவரே தூண்டினார் என்று நான் சொல்லுகிறேன். தூண்டக் காரணம் என்ன? இங்கே ஆத்திரத்தோடு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் ஹிட்லரை இழுத்தார்கள், ரௌலட் சட்டத்தை இழுத்தார்கள், ஜாலியன்வாலாபாக்கை இழுத்தார்கள். ரௌலட் சட்டம் எதற்காக வந்தது? ஆங்கிலேயன் ஆண்டபோது கொண்டு வந்தது அந்தச் சட்டம். நிரந்தரமாக இந்த நாட்டை அடிமையாக்கி ஆள வேண்டும், காங்கிரஸ்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்து விரட்டி விடுவார்களோ என்று பயந்து, நாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆள அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது நடந்தது என்ன? கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் இப்போது இங்கே நடப்பது ஜனநாயக அரசாங்கம். சற்று முன் சொன்னார்களே 'நாங்கள் அங்கு வரப் போகிறோம், நீங்கள் இங்கு வரப்போகிறீர்கள்' என்று, அந்த முறையில் நம்பிக்கையிருந்தால் இரண்டு வருஷம் கழித்து பார்த்துக்கொள்ளட்டுமே. இப்போது என்ன செய்து விட்டார்கள்? எப்போதும் நாங்கள்தான் இருக்கப்போகிறோம் டிக்டேட்டராக என்று ஜனநாயக முறையைத் தூக்கியெறிந்து விட்டார்களா? வருவதாக இருந்தால் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வரட்டுமே. அப்படி வந்தால்தான் என்ன? அதற்காக நாங்கள் பயப்படவில்லை. வருகிறவன் பிறைக்காரன் இல்லையே. அதற்காகக் கவலைப்படவில்லை. நாங்கள் இந்தப் பக்கத்தில் உட்காரத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் யார் தூண்டினார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரியும். 5,000 பேர்கள் கூடினார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கூடத்தான் செய்யும். மாணவர்கள் உண்மையிலேயே ஊர்வலம் போனார்கள் என்றால் அதற்குப் பக்கத்திலேயே சில ரௌடிகளும் போவார்கள். போகக்கூடிய கூட்டத்தைப் பார்க்க ஜனங்களும் போவார்கள். 5,000 பேர்களுமே எதிர்த்தார்களா. ஏதோ ஒரு சிலர்தான் செய்தார்கள். "தமிழுக்கே ஆபத்து வந்து விட்டது, தமிழிலேயே இனிமேல் பேச முடியாது, இனிமேல் வீட்டிலேகூட 'அம்மா, அப்பா' என்று கூப்பிட முடியாது, இனிமேல் 'மா பாப்' என்று தான் கூப்பிட வேண்டும்" என்று இப்படித்தானா பிரசாரம் செய்வது? அந்தப் பிரசாரத்தின் காரணமாகக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது, ரௌடிகள் தீ வைத்து, போலீஸாரையும் தீயிலிட்டுக் கொன்றார்கள். இது ஜனங்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் கிளர்ச்சி அல்ல இது. யாரோ சில ரௌடிகள் செய்த கிளர்ச்சிதான் இது. தி.மு.க.-வினர் கிளர்ச்சி செய்தார்கள், நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்தினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை . . . .

[5th March 1965

திரு. து. ப. அழகமுத்து : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், சார் 'ரௌடி' என்ற வார்த்தையை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தலாமா? அது பார்லிமெண்டரி வார்த்தையா?

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : நானே அதற்குப் பதில் சொல்லு கிறேன்.

SRI S. MADHAVAN : Sir, on a point of order. The hon. Member, Sri Swaminathan, says that he will answer the point of order.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Swaminathan, can not answer the point of order.

THE HON. SRI. M. BHAKTAVATSALAM : But the hon. Member can offer an explanation.

MR. SPEAKER : Yes, he can.

The point is that the hon. Member used the words ' some rowdies ' but he did not impute that rowdies were in this party or that party.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : யாரைக் குறிப்பிடுகிறது என்பது பிரச்னை அல்ல. 'ரௌடி' என்ற வார்த்தையை உபயோகப் படுத்தலாமா என்பதுதான் பிரச்னை.

கனம் சபாநாயகர் : அதற்கு வேறு ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கள் I also do not like that word. But I do not know whether it is parliamentary or not.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு தரப்பினர்களும் 'சமூக விரோதிகள்' என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தினால் சர்ச்சை குறையும். 'ரௌடி' என்ற வார்த்தை பொருத்தமாக இருக்காது. இரண்டு தரப்பிலும் அந்த வார்த்தையை உபயோகப் படுத்தக்கூடாது. ஒரு தரப்பில் மட்டும் உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை.

MR. SPEAKER : So, can I say that this word ' rowdy ' should not be used in this House and that the hon. Members have got to use the words 'சமூக விரோதிகள்'?

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: அடித்துக் கொல்லுவது, நெருப்பில் தூக்கிப் போடுவது இப்படியெல்லாம் செய்தவர்களை ரௌடிகள் என்று சொல்லாமல் என்ன சொல்லுவது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது 'பார்லிமெண்டரி ப்ரொசீடிங்ஸ்' சம்பந்தப்பட்டது. சட்டப்படி குற்றம் சாட்டப் பட்டவனைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது 'மர்டரர்' போன்ற வார்த் தைகளெல்லாம் உபயோகப்படுத்தலாம். அதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அங்கத்தினர்கள் இங்கே டிபேட்டில் பேசும்

5th March 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பொழுது சமூக விரோதிகள் என்று சொல்லுவதுதான் பொருத்த மாக இருக்கும். ரௌடி என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது, ரௌடிகளைப் பற்றி சட்டம் கொண்டுவரும்பொழுது, சட்டத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற வார்த்தைகளை உபயோகப் படுத்துவது அப்பொழுது பொருத்தமாக இருக்கும். சட்டம் கொண்டுவரும்போது பேசுவதற்கும், இந்த விவாதத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் பா. நடராஜன் : 'சமூக விரோதி' என்ற சொல் 'ரௌடி' என்ற சப்தத்தின் பொருளைக் குறிக்குமா?

கனம் சபாநாயகர்: ஆராய்ச்சி செய்து தமிழிலே வேறு வார்த்தை இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: 'ரௌடி' என்ற வார்த்தை மிக இழிவுற்ற வார்த்தை என்று கருதப்படுகிற காரணத்தினால், அந்த சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல், தீயோர், தீயவர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாவலர் அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், தீயவர் என்ற வார்த்தை போதாது. 'ரௌடி' என்பதற்குத் தகுந்த வார்த்தையாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : 'ரௌடி' என்ற வார்த்தை 'அன்பார்லிமெண்டரி' என்று ஏற்கெனவே முடிவாகி இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: ஒருவருக்கொருவர் சொல்லக்கூடாது. ஒரு பார்ட்டியைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

(There was some noise in the House.)

MR. SPEAKER : The hon. Members are not at all interested in what is going on in the House. Everybody is talking as if it is a Committee meeting. But this is a serious matter and if any hon. Member wants, I will give him an opportunity to speak when he can raise his point. I am not an expert in giving the meaning or the etymology of this word or that word. Suppose the hon. Member, Sri Karivengadam, is coming from his house towards this Assembly. A person who is a rowdy, cent per cent rowdy, obstructs the car of the hon. Member. When th[illegible] hon. Member raises a matter of privilege over this inci[illegible] what word will he use? Will he use the word ' rowdy ' [illegible] other word? Leave alone the insinuation. I want to kn[illegible] the proper substitute for the word ' rowdy ' will be.

SRI M. V. KARIVENGADAM : Sir, I would use [illegible] ' undesirable element '.

MR. SPEAKER : The hon. Member is too soft.

[5th March 1965

SRI M. V. KARIVENGADAM : It expresses what we want.

SRI R. V. SWAMINATHAN rose.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member, Sri Swaminathan, please wait for some time and I will give him time to speak.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : 'ரௌடி' என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாகக் 'காலிகள்' என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இது அதைவிட மோசம். 'அண்டிஸைரபிள்' என்ற வார்த்தைக்கு என்ன தமிழ் வார்த்தை ?

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : விரும்பத்தகாதவர்கள் அல்லது சமூக விரோதிகள்.

திரு. சா. கணேசன் : தமிழ்ச் சொல் ஒரு சொல்தான் வேண்டுமா ? கொடியவர் என்று சொல்லலாம். ரௌடித்தனம் என்பதும், கொடுமையும் ஒன்றுதான்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தீய சக்திகள் என்று சொல்லலாம்.

கனம் சபாநாயகர் : ஒரு நபரைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது ?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கயவர் என்ற சொல் இதே அளவுக்கு மனதைப் புண்படுத்தும் என்ற காரணத்தினால்தான் சமூக விரோதி என்று சொல்லலாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கயவர் என்றால் திருட்டுத்தனம் உடையவர் என்று பொருள்படும்.

கனம் சபாநாயகர் : அப்படி இருந்தால் அது வேண்டாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : 'போக்கிரிகள்' என்று சொல்லலாம்.

'பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு'

என்பது குறள். குறும்பன் என்றால் போக்கிரி என்று அர்த்தம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : குறும்பன் என்று சொல்லும் பொழுது ஒரு ஜாதியைக் குறிக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட எல்லா வார்த்தைகளையும் பார்க்கும்பொழுது, கூடியவரைக்கும் 'போக்கிரி' என்ற சொல் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

5th March 1965]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : குறும்பு என்ற வார்த்தை நல்ல வார்த்தைதான். ஆனால், குறும்பர்கள் என்று சொல்லும்பொழுது, அது ஒரு ஜாதியைக் குறிக்கும். வேண்டாம் என்று சொன்னால், போக்கிரிகள் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

MR. SPEAKER : I am very glad that the hon. Members on all sides of the House have got so much 'consideration' for 'rowdies'. But anyway they must suggest a proper Tamil word.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : 'ரௌடிகள்' என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். சமூக விரோதிகள் அல்லது சமூகத் துரோகிகள் என்ற வார்த்தைதான் சட்ட சபையின் கௌரவத்திற்கும், நம்முடைய விவாதத்தின் பெருமைக்கும் உரியதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதையே ஏகோபித்து ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: குண்டா ஆக்ட் என்ற சட்டம் இருக்கிறது வேறு சில மாநிலங்களிலே. நாம் கூட அப்படி ஒரு சட்டம் செய்யலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. குண்டர்கள் என்று சொல்லலாமா என்று யோசிக்கலாம்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: முரட்டுத்தனம் என்று சொல்லலாமா ?

MR. SPEAKER : According to the Oxford Dictionary, the word 'rowdy' means 'rough, disorderly and noisy person'.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்பாதுரை பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் அகராதியில் ரௌடி என்பதற்கு போக்கிரி என்று அர்த்தம் இருக்கிறது. கலகக்காரன், வீணன், போக்கிரி என்ற மூன்று சொற்கள் இருக்கின்றன.

MR. SPEAKER : I am not giving any alternative word. The hon. Member need not refer to literature. I am not concerned with literature. As far as possible, hon. Members can use words like "கலகக்காரர்கள்", கலகம் செய்ய வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணம் உள்ளவர்கள்", "தீய சக்திகள்", "சமூக விரோதிகள்". 10-30 a.m.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், இதுவரைக்கும் நான் அபிப்பிராயம் சொல்லவில்லை. 'ரௌடி' என்றால்தான் ரௌடித்தனம் என்று புரியும். ரௌடித்தனம் என்பதை அந்த வார்த்தையால் தான் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகையால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் அந்த வார்த்தையையே உபயோகிக்கலாம். ஆனால், அரசியல் கட்சிக்காரர்களையோ மற்றவர்களையோ புண்படுத்தும் வகையில் உபயோகிக்கக் கூடாது. காங்கிரஸ்காரர்களை ரௌடி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1965

என்றோ, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்காரர்களை ரௌடி என்றோ, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களை ரௌடி என்றோ சொல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆனால், ரௌடித்தனத்தை வேறு எந்த வார்த்தையாலும் பூராவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதற்கு இந்த வார்த்தைதான் சரியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER: I leave it to the good sense of the hon. Members. But if there is insinuation, I cannot allow it. I would also like to inform the hon. Member Sri R. V. Swaminathan that when he is facing me, he is stretching his right hand at 45° and when he is raising his hand, the Opposition members think that he is raising it against them. (Laughter.)

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: அது பழக்கமாகப் போய்விட்டது. அவர்களைக் குறித்து நான் நீட்டவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் பேசும்போதோ, அல்லது கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் பேசும்போதோ எழுந்திருந்து சொல்ல வேண்டாம் என்றிருந்தேன். 'நீங்கள்', 'நீங்கள்' என்று இரு தரப்பிலும் உபயோகிக்காமல் இருப்பது நல்லது. 'நீங்கள்' என்று சொல்வதால் அது எங்களையும் புண்படுத்தும், அவர்களையும் புண்படுத்தும். (குறுக்கீடு: சபாநாயகரைக் குறிக்கும்.)

கனம் சபாநாயகர்: அது என்னைக் குறித்தால் கூட பாதகம் இல்லை. இருதரப்பிலும் சண்டையில்லாமல் இருந்தால் போதும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அப்படி இருதரப்பிலும் 'நீங்கள்' என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்காமல் இருந்தால், கொஞ்சம் உஷ்ணமும் குறையும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Insinuation need not necessarily be by words. Insinuation even by gesture is not desirable. The hon. Member Sri Swaminathan's gesture amounts to insinuation.

MR. SPEAKER: I cannot agree. I do not accept the hon. Member's view that such a gesture amounts to insinuation. I only pointed out that anybody on the other side may think that the hon. Member Sri R. V. Swaminathan is referring to him. As the Hon. the Minister for Industries pointed out, I was till now allowing the use of the word 'நீங்கள்', 'நீங்கள்' because I felt that there was nothing wrong in it. Now I feel it should not be used and I also request the hon. Members to use the third person while making references to the Ministers. Instead of using the word "you", they can say "the Government or the Ministers". The hon. Members can put it in the third person. That is the rule. I am myself using the word "You" when referring to a Member. But I find that the word "You" has been corrected

5th March 1965] [Mr. Speaker]

in many places as "hon. Member" in the official record of proceedings. Hereafter I will not call any hon. Member as "You". I will call only as "hon. Member". Parliamentary etiquette should be followed. The hon. Member Sri Saw Ganesan pointed out to me some years ago and the hon. Member Dr. Natarajan expressed either to me or to somebody that the Speaker was just like a school master.

DR. B. NATARAJAN: "ஸிட் டௌன்" என்று சொல்வது சட்டசபையில் பழக்கத்தில் இல்லை. "Please resume your seat" என்று சொல்வது சரியாக இருக்கும். "ஸிட் டௌன்" என்று பள்ளிக்கூடத்தில் நாங்கள் சொல்லுவோம்.

MR. SPEAKER: What is the difference between "Please sit down" and "Please resume your seat"?

SRI K. T. KOSALRAM: The expression "Sit down" is used in schools and colleges.

MR. SPEAKER: It is used in so many other places. Anyhow, all hon. Members should use only the third person and that must be followed from this minute. Now, the hon. Member Sri R. V. Swaminathan can continue his speech.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: இப்பொழுது தமிழுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்தியை விட்டு விட்டு, தமிழே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நாங்களும் அதில் அதிகமாகக் கலந்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இவர்களைக் காட்டிலும் எங்களுக்கும் தமிழ் ஆர்வம் உண்டு. (அங்கத்தினர் வலது கையை வீசிக்கொண்டு பேசுவதை, மற்ற அங்கத்தினர்கள் பார்த்துச் சிரித்தார்கள்.) கையை வீசாமல் என்னால் பேசமுடியாது. அது பழக்கமாகப் போய்விட்டது. அந்தக் காலத்தில் வெள்ளைக்காரனைப் பார்த்து, 'வெள்ளைக்கார, வெளியே போ' என்று கையைக் காட்டிச் சொல்லிச் சொல்லிப் பழக்கமாகப் போய் விட்டது. ஆகவே கையை வீசாமல் பேசமுடியாது. ஆனால் இனி மேல் இரண்டு கையையும் வீசிப் பேசிவிடுகிறேன். ஒரு கையை மட்டும் வீசவில்லை. ஆகவே, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நாங்கள் தமிழ் ஆர்வத்தில் குறைந்தவர்கள் அல்ல. ஒரு பாஷையை மட்டும் வைக்கவேண்டும் என்று போராடுங்கள், நாங்களெல்லாம் உங்களோடு சேருகிறோம். ஒரு மொழிக் கொள்கை வேண்டும் என்று போராடுங்கள். தமிழ்தான் வேண்டும் என்று போராடுங்கள். அதைவிட்டு விட்டு, ராஜாஜியும் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களே. தமிழைப் பற்றிக் கூட அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. ஆங்கிலம் வேண்டும், ஆங்கிலம் வேண்டும் என்கிறார்கள். பெங்காலில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள், மத்திய பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை கூட பெங்காலியில்தான் எழுதுவோம் என்கிறார்கள். இங்கே தமிழில்தான் மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகள் எழுதுவோம் என்று போராடினால் நாங்களும்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [5th March 1965

சேர்ந்து போராடுவோம், ஆதரவு கொடுப்போம். பாஷையைப் பற்றிப் பேச நான் ஒரு 'எஜுகேஷனிஸ்ட்' இல்லை. ஆனால் நாட்டிலே ஒரு பாஷை தேசீய பாஷையாக, உத்தியோக பாஷையாக இருக்கவேண்டும். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய விஷயம் அது. அதுதான் தேசத்திற்கும், ஜனங்களுக்கும் நன்மை பயக்கும். அதைவிட்டு, கிளர்ச்சியை உண்டாக்குவது தேசத்திற்கு எவ்வளவு தீங்கு என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, அதிலும் முக்கியமாக தமிழ் நாடு மகத்தான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, இப்படிக் கிளர்ச்சிகளை உண்டாக்குவது எவ்வளவு கெடுதல் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வெளிநாடுகளிலே, நியூயார்க் டைம்ஸ், வீக்லி நியூஸ் இந்த மாதிரிப் பத்திரிகைகளிலே, இத்தகைய கிளர்ச்சிக்காகத் தமிழக மக்களை அவமானப்படுத்தி எழுதியிருந்தார்கள். இத்தகைய கிளர்ச்சியைத் தூண்டியதற்காக அவர்கள் தமிழக மக்களைத்தான் குறைவுபடுத்தி எழுதியிருந்தார்கள். அப்படித் தூண்டிவிட்டவர்கள் இருக்க, பாவம், தெய்வ பக்தி நிறைந்த பக்தவத்சலத்தைக் குற்றம் சாட்டுவது எவ்வளவு தவறானது. மக்களைச் சுட்டுக் கொன்றதற்கும், உத்தியோகஸ்தர்களை உயிரோடு எரித்துக் கொன்றதற்கும் யார் யாரோ பொறுப்பு. நான் எந்தக் கட்சியையும் சொல்லவில்லை. ஒரு கட்சியையும் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர்களாக எடுத்துக் கொண்டால், "If the cap fits let them wear it". யார் பொறுப்போ அவர்கள் மீதுதான் குற்றம் சாட்டவேண்டும். அருமை நண்பர் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் பேசும்போது, போலீஸ்காரர் அவதிக்குள்ளானதற்கு கண்ணீர் விட்டேன் என்றார்கள். நானும் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டேன். ஆனால் கூடலூரில் போலீஸ்காரர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் பெண்களைக் கற்பழித்தார்கள் என்றார்கள். ஒரு பக்கம் போலீஸ்காரர்களைப் பாராட்டுவதுபோலப் பேசுவது, மறுபக்கம் அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்குவது என்பது சரியானதாக இருக்காது. பழைய காலத்தில் நாம் படித்திருக்கிறோம், ஹிட்லரைப் பற்றியும் நாஜி கட்சியைப் பற்றியும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் கோயபல்ஸ், பொய்யை மெய்யாக்கும் தொழிலை ஒரு கலையாகவே கையாண்டு வந்தார். கோயபல்ஸ் சொல்வாராம், ஒரே பொய்யை ஒரு நாள் சொல்லி, நம்பமாட்டார்கள், இரண்டு நாள் சொல்லி, நம்பமாட்டார்கள். ஆனால் பத்து நாள் திருப்பித் திருப்பிச் ஏதோமாதிரிச் சொல்லி, நம்புவார்கள், என்று சொல்லுவாராம். உண்மையாகி தான் இங்கேயும் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் விசாரித்தேன் விடும் என்று பார்க்கிறார்கள் போலும். நானும் கொலை செய் அப்படி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். யாராவது தண்டிக்க கிறவர்கள், ரௌடியாக இருப்பவர்கள் இவர்களைத் இதைவிட சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு என்ன செய்வது. அத்தகைய பாதகத் நாட்டில் வேறு மாபாதகம் இருக்கமுடியாது. நியாய தைச் செய்கின்றார்கள் என்று பொய்யாக சொன்னால் பார்த்துச் மாறுமா? என்று நான் கேட்கிறேன் அதுவும் யாரைப்

5th March 1965] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

சொல்கிறார்கள்? தெய்வ பக்தியுள்ள கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சிறப்பான தலைமையில் நடக்கின்ற அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்கிறதென்றால், அதை யார் நம்ப முடியும்? மதுரையில் மிகவும் நேர்மையான ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, டயஸ் என்பவர் இருக்கிறார். அவருடைய தலைமையில் அத்தகைய அக்கிரமம் நடக்க முடியாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். போலீசார்கள் கற்பழித்ததாகக் கூறப்பட்டது. எங்காவது போலீசார் கற்பழித்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டால், அந்தப் போலீசாருக்குத் தக்க தண்டனை போடக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவேன். அப்படிக் கற்பழித்தது உண்மையாக இருந்து, அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காதிருந்தால் நான் விரோதி நம்பர் 1 ஆக மாற முடியும். மற்றவர்கள் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை. நானே மாற முடியும். ஆகையால், இத்தகைய தப்பான பிரசாரம் செய்யக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே இத்தகைய கிளர்ச்சி, இத்தகைய வம்பு தும்பு எல்லாம் நடந்ததே. அதெல்லாம் எதற்கு? கேவலம், பாஷைக்காக. 'கேவலம்' என்று எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நமக்கு எந்தப் பாஷை வேண்டும் என்பதை நாம் சிந்தித்து முடிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். முடிவு செய்துகொள்ளலாம். 'இந்தத் தேசத்திலே தமிழுக்கு ஆபத்து' என்று சொல்கிறார்கள். நான் தமிழன். நானிருக்க தமிழுக்கு எப்படியாவது ஆபத்து வர முடியுமா? நான் குடித்த பால் தமிழ்ப் பால். வளர்ந்தது, பேசியது எல்லாம் தமிழ். நான் தமிழன். தமிழுக்கு இங்கே ஆபத்து என்று சொல்லி யாரை நம்ப வைக்க முடியும்? பாமர மக்களிடத்திலே நம்ப வைக்க முடியும் என்று நினைத்து, இவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சியை உண்டாக்கினார்களே, இது எந்த தருமத்தைச் சேர்ந்தது, எந்த நியாயத்தைச் சேர்ந்தது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மனிதனுக்கு உயிர் எப்படியோ அப்படித்தான் அவரவர்களுடைய தாய் பாஷை. அப்படிப்பட்ட தாய் பாஷைக்காக யாரும் பாடுபடவில்லை. 'ஆங்கிலம் வேண்டும், ஆங்கிலம் வேண்டும்' என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இது எந்த நியாயத்தில் சேர்ந்தது? என்று நான் கேட்கிறேன். தமிழர்களுக்குக் களங்கம் உண்டு பண்ணப்பட்டிருக்கிறதே. அதற்கு யார் பொறுப்பு? இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் ஒன்று செய்ய வேண்டும். இத்தகைய கிளர்ச்சியை யெல்லாம் பாவம், அப்பாவி மாணவர்களா செய்தார்கள்? மாணவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு ஜனநாயக நாட்டில், ஜனநாயக ஆட்சியில், ஊர்வலமாகச் செல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. கிளர்ச்சி செய்யக்கூடிய மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் அல்ல நமது மாணவர்கள். அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கும், அவர்களுடைய இயக்கத்திற்கும் களங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு, இத்தகைய மகத்தான, ஆபாசமான, பயங்கரமான நிலைமைகளை உண்டு பண்ணினதற்குக் காரணம் யார் என்று கண்டுபிடிக்க

இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கென்று ஒரு ஹை-பவர் கமிஷன் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இத்தகைய மகத்தான கொடுமைகளைச் செய்வதற்குத் தூண்டியவர்கள் யார் என்பதை விசாரித்தாக வேண்டும்.

நெல்லையில் நடந்த சம்பவத்திற்கு யார் பொறுப்பு? 'சில கட்சிகள்' என்று சொல்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி என்று நான் சொல்லவில்லை. அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், பொறுப்பாளவர்கள் யார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியிலும் என்னுடைய அருமை நண்பர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னிடம் மதிப்பு உண்டு. நான் மதிக்கத்தக்க பல நண்பர்கள் அதில் இருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியிலும் எனக்கு அநேக நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கு அவர்களிடத்தில் மதிப்பு உண்டு. அவர்களுக்கும் என்னிடம் மதிப்பு உண்டு. நான் எந்தக் கட்சியையும் பழிப்படுத்துகிறவன் அல்ல. அம்மாதிரி பழக்கம் உள்ளவனும் அல்ல என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகையால், கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஒரு கட்சி இத்தகைய காரியம் செய்யும் என்று இன்னும் நான் நினைக்கவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியைப் பற்றியும் நான் சொல்லவில்லை. தாங்களும் ஒரு நாள் அதிகாரத்தில் வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்ற ஒரு கட்சி இவ்வளவு கேவலமான காரியத்தை, இவ்வளவு பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்யத் தூண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை; உண்மையாக இருந்தாலும் நான் நம்பத் தயாராய் இல்லை. எத்தகைய கட்சிக்கும் இது ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய காரியமாகும். 'எங்கள் கட்சிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்று பிரசங்கத்திலே சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. மாணவர்களும், 'எங்களுக்கும் கட்சிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களும் 'தங்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்று பிரசங்கத்தோடு இருக்க முடியுமா? நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், இந்த நாட்டு மக்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும், இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு என்று. அந்தப் பொறுப்பாளிகளைக் கண்டுபிடித்தே ஆகவேண்டும். அவர்கள் மீது எத்தகைய நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது வேறு விஷயம். இத்தகைய பயங்கரச் செயல்களுக்குப் பொறுப்பாளி யார் என்று கண்டு பிடிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இன்னும் நமக்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பேசும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. சென்றதையெல்லாம் நாம் எல்லோரும் மறந்துவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நாடு அனைத்தும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கே உரிய இயல்பான, பரிசுத்தமான மனத்தின் பிரகாரம் அவர்கள் இந்த மாணவர்களை விடுதலை செய்துவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அக்கிரமம் செய்தவர்கள் மீது, கொடுமைகள்

செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதைப்பற்றி எனக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால், கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் மாணவர்களில் நிரபராதிகளும் இருப்பார்களானால் அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டிருந்தாலும் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், சில இடங்களில் மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். "ஐயா, யாரோ ஒருவனை அடித்துக் கொன்று விட்டான். நெருப்பிலே போட்டுவிட்டான். அந்த ஊரிலே பாருங்கள், நிரபராதிகளையெல்லாம் போலீசார் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை, அவர்களைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அத்தகைய நிரபராதிகளை விடுதலை செய்துவிடவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில பேர்கள் ஊர்வலம் வருகிறார்கள். கிளர்ச்சி நடக்கிறது. அதிலே தப்புத் தண்டா எல்லாம் நடக்கும். தப்புத் தண்டா செய்கின்றவர்கள் கட்டுக்கடங்காமல் மீறிப் போனால், அங்கே கஷ்டம் வரும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கக்கூடும். ஆனால், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கும்போது, அந்தக் கலகத்திற்குக் காரணமாயிருந்தவன், போலீசார் மீது கல் எறிந்தவன் எப்படியாவது தப்பித்துக்கொண்டுவிடுவான். ஆனால், ஒன்றுமே தெரியாதவன், அப்பாவி, வேடிக்கை பார்க்கலாம் என்று நின்றுக் கொண்டிருப்பவன் மேல் குண்டு அடிப்பட்டு அவன் சாவான். இதெல்லாம் வழக்கம்தான். இத்தகைய அநியாயங்கள் நடப்பதுண்டு, எந்த இயக்கத்திலும். நிரபராதிகள் சாவதற்குக் காரணமாக இருந்த, கிளர்ச்சி செய்யத் தூண்டியவர்கள் பேரில் தான் குற்றத்தைச் சுமத்த வேண்டும். அப்படி இருக்க, அரசாங்கத்தின் மீது எப்படிக் குற்றத்தை சுமத்துவது? என்று நான் கேட்கின்றேன். 'லா அண்டு ஆர்டர்' மெயின்டெயின் பண்ணவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை ஆகும். நம்முடைய தேசத்தில் இப்பொழுது மக்களுடைய அரசாங்கம் அல்லவா நடக்கிறது? மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஜனநாயக ஆட்சி நாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அரசாங்கத்தை மக்கள் மாற்ற முடியும். இன்னும் இரண்டு வருஷம் இருக்கிறது, தேர்தல் நடக்க. மக்கள் நினைத்தால் மாற்ற முடியும். அப்பொழுது, 51 பேர்களைக் கொண்டு வந்த கட்சிக்கு 20 பேர்கள் வந்தால் போதும் என்று மக்கள் முடிவு செய்ய முடியும். அந்த முறையிலே நமக்கு ஜனநாயக முறை இருக்கிறது. தங்களுக்குத்தான் மக்கள் ஆதரவு தருவார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கலாம். எங்களுக்குத்தான் பெருவாரியான ஆதரவு மக்கள் கொடுப்பார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம். ஆனால், 'மக்கள்' என்ற சொல்லை எல்லோருமே எதற்கெடுத்தாலும் உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பணக்காரராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், எல்லோரும் 'ஏழை மக்களுக்காகத்தான் நான் பாடுபடுகிறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பாவிகளாகிய ஏழை மக்கள் இப்படி மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு

இருப்பது பரிதாபத்திற்குரியது. யாரும் ஏழைக்காகவே கண்ணீர் வடிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஆனால், நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே எனக்கும் உணர்ச்சி இருக்கிறது. எனக்கும் ஆத்திரம் ஏற்படுகிறது. இந்த நாட்டிலே இந்தியைத் திணிக்கும் முறை தவறுதான். ஆனால்,, அந்தக் காலத்தில், பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நேரம் அளிக்கப்பட்டது. இந்தப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே இந்தி பேசாத பிராந்தியத்திலுள்ள மக்கள் இந்தியில் தயாராகட்டும் என்று அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டது. நாம் அதைச் செய்யவில்லை. தமிழக மக்கள் இந்தியை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாரான சூழ்நிலையை யாரும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அரசாங்கமும் செய்யவில்லை. ஸ்தாபனங்களும் செய்யவில்லை. மக்களும் தயாராய் இல்லை. மக்கள் தயாராயில்லாத நிலைமையை மத்திய அரசாங்கமும் மற்ற அரசாங்கங்களும் புரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். பதினைந்து ஆண்டுகள் போதாது, இன்னும் மக்கள் தயாராக இல்லை, ஆகையால் உடனே இந்தியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவந்து திணிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லித்தான் இருப்பார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அவர் அங்கு பேசியதையெல்லாம் வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்கள் அதுபற்றியெல்லாம் யோசித்துக்கொண்டு இருந்ததாகத்தான் சொல்ல முடியும். அதிகாரப் பொறுப்பில் உள்ள முதல் அமைச்சர் மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேசியதையெல்லாம் வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருப்பாரா? நமது தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும் தமிழன்தான். அவர் உடம்பிலும் தமிழ் இரத்தம்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் தமிழ் உணர்ச்சி ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கும். 'இந்தியைத் திணிப்பது தவறு' என்று அவர் அங்கே பேசியிருக்கமாட்டாரா? அவர் அங்கே வாதாடியிருப்பார்கள். அவர் எடுக்கவேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். எனக்கு அவரிடம் அந்த நம்பிக்கை பரிபூரணமாக இருக்கிறது. ஏன்? அவர் தமிழன். 'அப்படியானால், பகிரங்கமாகப் பேசியிருக்கலாமே' என்று சொன்னால் அதை அவர் சொல்ல வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கலாமா? இந்தியப் பிரதமரிடம் பேசியதையெல்லாம் அவர் வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஏன்? உதாரணத்திற்கு என்னை எடுத்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு எந்தவிதமான உத்தியோகமும் இல்லை. நான் அதிகாரத்தில் இல்லை. நான் எதையும் வெளியே பேசலாம் என்றாலும், எல்லாவற்றையும் பேசவில்லை. காரணம், நான் கூட ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவன். நான் இந்தியப் பிரதமரிடம் பேசியிருக்கிறேன், கடிதமும் எழுதியிருக்கிறேன் என்றாலும், பிரதமரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு வெளியே வந்தபோது பத்திரிகை நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டபோது நான் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடவில்லை. "பார்த்தேன். விஷயங்களைச் சொன்னேன். எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொன்னேன். அவர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார். அக்கறையோடு கவனிப்பார்" என்றுதான் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். அரசாங்கப் பதவி வகிக்காத நானே, பொறுப்பில் இல்லாத நானே, எல்லாவற்றையும் சொல்லவில்லையென்று சொன்னால், இந்த ராஜ்யத்தின் முதல்வராக இருக்கக்கூடியவர் பிரதம மந்திரியுடன் என்ன பேசினார் என்று சொல்ல முடியாது. அதனால், 'அவர் இந்தித் திணிப்பைத் தடுக்க வாதாடவில்லை, தமிழ் எப்படிப் போனாலும் போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டார்' என்றெல்லாம் அவர் மீது எப்படிக் குற்றம் சாட்ட முடியும்? அவர் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர் தமிழன். தமிழுக்குச் செய்யவேண்டியதை அவர் கண்டிப்பாகச் செய்து தான் இருப்பார். செய்துதான் இருக்கிறார் என்றும் நான் நம்புகிறேன். அவரிடம் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கவில்லை என்றாலும் சொல்கிறேன். அவருடைய உடம்பிலும் தமிழ் இரத்தம் ஓடுகிறது. அது இருக்கட்டும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member has taken a lot of time.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். இந்த நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களுக்கான பொறுப்பையெல்லாம் ஏதோ இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்தி விடலாம், அவ்வாறு ஜனங்களிடம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அவர்களை நம்பச் செய்துவிடலாம், அவர்களும் நம்பிவிடுவார்கள் என்று சிலர் எண்ணுவார்களானால் அது தவறு. இதற்குப் பொறுப்பு அரசாங்கம் அல்ல. இத்தகைய கஷ்டத்திற்கெல்லாம் பொறுப்பு யார் என்பதை ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய நெஞ்சில் கை வைத்துப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மக்கள் மத்தியிலே போகும்போது அப்பொழுது யார் பொறுப்பு என்பதை சவிஸ்தாரமாகப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. மு. பொ. வடிவேல்:** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி யாரும் பேசாமல் நாட்டில் நடந்த துர்ப்பாக்கியமான சம்பவங்களைப் பற்றியே பலர் பேசி வருவதில் இருந்து இந்த விஷயம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைப் பற்றி நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். கடந்த மாதம் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிற போது எந்தக் கட்சியிலும் சேராத பல அறிஞர்கள், வக்கீல்கள் உள்பட போலீசார் தவறான முறையில் பல இடங்களில் மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. வாணியம்பாடி, ஜோலார்ப்பேட்டை முதலிய இடங்களில் ஒருவித சொத்துக்கும் மாணவர்கள் சேதம் விளைவிக்காத அமைதியான முறையில் ஊர்வலம் நடத்தியபொழுதே அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து இருக்கிறது. ஒரு வாலிபர் ஜோலார்ப்பேட்டையில் உயிர் இழந்து இருக்கிறார். இந்த அளவுக்குக் கொடுமைப்படுத்த அங்கே என்ன நடந்தது? பொதுச் சொத்து ஏதாவது நாசம்

செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா? அவ்வாறு ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. 12-ம் தேதி வரை போலீசார் அமைதியாகத் தான் இருந்தார்கள். மாணவர்கள் ரயிலை நிறுத்தியபோது கூட ஒன்றும் செய்யவில்லை. திடீரென்று அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் இம்மாதிரி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் கூட இந்த மாணவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவே, அவர்கள் ஆத்திரப்பட்டு மாணவர்களைக் கொடுமையாக நடத்தினார்கள் என்பது பகிரங்கமான உண்மை. சமூக விரோத சக்திகள் எங்கிருந்தாலும் அவற்றை ஒடுக்கத்தான் வேண்டும். வன்முறைச் செயல்களைக் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். வாணியம்பாடியில் 144 உத்தரவு போடப்பட்டது. அதன்படி ரோடுகளில் நான்கு பேர்களுக்கு மேல் சேர்ந்து இருந்தால் தப்புத்தான், ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் பஸ் ஸ்டாண்டில் இருந்த பிரயாணிகளை எல்லாம்—பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் ஓட ஓட துரத்தி அடித்திருக்கிறார்கள். ஒரு முஸ்லிம் கிழவருடைய முதுகெலும்பையே முறித்திருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து அவர்கள் திரும்பி வந்துவிட்டார் என்றாலும் இனி நிமிர்ந்து அவரால் நடக்கவே முடியாது. ஒரு மைல் சுற்றளவுக்கு வாணியம்பாடி, வளயாம்பட்டு, செட்டியப் பனூர், சின்னகல்லுபல்லி ஆகிய இடங்களில் உள்ளவர்களை எல்லாம், அடித்துத் துரத்தியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் இன்றைக்கு எங்கள் உடைமைகளுக்கும், உயிருக்கும் அஞ்ச வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அருமை நண்பர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் முதல் அமைச்சரிடம் எங்கள் குடும்பத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்று கேட்டார் என்றால் அதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் முதல் அமைச்சர். சாதாரண ஒரு கிராமத்தில் கூட திருடன் வீட்டிற்குள் நுழைந்து அடிக்கிறான் என்றால் யாராவது ஓடிப் போய் பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள். திரு. ராஜேந்திரனுக்கு மட்டும் அல்ல; திர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களுக்குக்கூட அஞ்ச வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பாதுகாப்புத் தாருங்கள் என்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். "எனக்குத் தெரியாது, என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது" என்று அவர்கள் சொன்னால் இது ஜனநாயக ஆட்சியா? போலீஸ்காரர்கள் அக்கிரமமான முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றால் யாரிடம் சொல்வது? ஆகையால் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் 36 மணி நேரம் சிறைக்கு உள்ளே இருந்து வெளியே வந்தார்கள். போலீஸ்காரர்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். வடாற்காடு ஜில்லாவில் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். போலீஸ்காரர்கள் சாதாரணமாக சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கண்டால் கூட மரியாதை செய்வது இல்லை. பழைய காங்கிரஸ்காரர்களைப் பற்றிக் கூட அவர்களுக்கு பயம் இல்லை. ஆனால் புது காங்கிரஸ்காரர்களைக் கண்டால் ஓட்டம் எடுக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் அவர்களைக் காணும்போதே "என்ன ஐயா இப்படி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறாயே, என்ன சமாசாரம்?" என்று கேட்கும்போதே ஓடுகிறார்கள்.

இது நல்லது அல்ல, எந்தக் கட்சிக்கும் நல்லதல்ல. இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு எந்தக் கட்சியாவது வரக்கூடும். வந்துவிடுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆட்சி செய்ய முடியுமா? சுதந்திராக் கட்சி ஆட்சி செய்ய முடியுமா? கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆட்சி செய்ய முடியுமா? ஆட்சி செய்வது என்றால் நாங்கள் தான் ஆட்சி செய்வோம். இல்லையென்றால் ராணுவ ஆட்சி தான் வரும் என்று திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்காகத்தான் ராணுவத்தை அழைத்துக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்களோ என்று என்னால் கேட்க முடியாதா? நாட்டில் நடந்துள்ள வன்முறைச் செயல்களுக்குக் காரணம் தி.மு.க. இல்லை என்பதை நாங்கள் பலவகையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆந்திராவில் நடந்த கிளர்ச்சிக்கு தி.மு.க. காரணம் இல்லை என்பதை ஆந்திர முதல் அமைச்சர் திரு. பிரும்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் இந்தச் செயல்களுக்கு தி.மு.க. தான் காரணம் என்று இந்தச் சபையில் நேற்று குறிப்பிட்டதற்காக வருந்துகிறேன். இப்படி மனம் புண்படும்படி பேசுவது நல்லது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கலவரத்தின்போது ரயில்கள் கொளுத்திவிடப்பட்டன, பஸ்கள் எரிக்கப்பட்டன என்பது எல்லாம் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் இதற்குக் காரணம் என்ன? தன்னுடைய பிள்ளையை போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கிறார்கள் என்றால் எந்தத் தந்தை சும்மா இருப்பான்? அமைதியாக நடத்தப்படுகிற ஆர்ப்பாட்டத்தை போலீஸ்காரர்கள் கண்ணீர் குண்டு போட்டு கலைக்க முற்பட்டு தடியால் அடித்தார்கள் என்றால் மக்களுடைய உணர்ச்சி பலாத்காரத்தில் புகுவதை யாரால் தடுக்க முடியும்? 1942-லே காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இது அவர்கள் கற்றுக் கொடுத்த பாடம் தானே, பொதுச் சொத்து சேதமாயிற்று என்றால் அது யாருடைய பணம்? திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் புல் கட்டு சுமந்து வந்து போடுகிற எங்க அம்மா கொடுக்கிற வரிப்பணம் இல்லையா என்றார்கள். நாங்கள் வரி கொடுக்கவில்லையா? அந்தச் சேதத்தில் எங்களுடைய பணமும் இல்லையா? அதிகாரிகளிடத்தில் நாங்கள் போய் இப்படிச் செய்யலாமா என்று கேட்டால் என்ன சொல்கிறார்கள். "நீங்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்களே, அவர்கள் பதவியில் அல்லவா இருக்கிறார்கள்" என்று சொல்வதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக நடந்தவற்றைப் பெருந்தன்மையோடு மன்னிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட யாவருக்கும் எல்லாக் கட்சியினருக்கும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். ஆளும் கட்சியினர்களும் அவரைத் தவறான நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் இந்தச் சபை உறுப்பினர் மட்டும் அல்ல. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள கொரடா. அவரை 54 செக்ஷன் கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள்.

கோர்ட்டில் வழக்கு இருப்பதால் அதைப்பற்றிப் பேசாமல் விடுகிறேன். எல்லா வகைகளிலும் ஜில்லாக் கலெக்டருக்கு உதவியாக இருந்த திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதுவும் எந்த செக்ஷனின் கீழ்? இதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தன்மை என்ன, நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றித் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஓடிப்போய் விடுவார்களா? திரு. கருணாநிதி அவர்களை ஆள் தூக்கிச் சட்டத்தைக் கொண்டு கைது செய்திருக்கிறார்கள். நடந்தது எல்லாம்
11-00 a.m. நடந்து விட்டது. வன்முறைச் செயல்களை எல்லோரும் கண்டிக்கிறோம். ஆயினும் நல்லதொரு சூழ்நிலை உருவாக எல்லாத் தலைவர்களையும், மாணவர்களையும் உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும். மாணவர்களின் மேல் உள்ள கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குங்கள். நிரபராதிகள் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிரபராதிகளை விடுவிப்பதற்கு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அநியாயமாக சிக்கியுள்ளவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும்.

கைது செய்வதென்றால், இரவு 12 மணி, 1 மணி என்று வருகிறார்கள். திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களைக் கைது செய்வதற்கு 4, 5 ஜீப்கள், வாகன்கள் எல்லாம் வந்தன. அது தேவையில்லை. கைது செய்தவுடன் வரக்கூடிய அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மாணவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்றும், பள்ளிக்கூடங்கள் சுமுகமாகத் திறக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும், முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. சா. கணேசன்:** கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினமும் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டின் மீது நம்முடைய கருத்துக்களைப் புலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் முன்வந்திருக்கிறோம். எனது மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்பொழுது கூறினார்கள். எல்லோரும் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசாமல் பிற துறைகளிலே சென்றுகொண்டிருக்கிறோம் என்று. அது உண்மையானாலும் அந்த சூழ்நிலை அவரையும் கவர்ந்து விட அவரும் பட்ஜெட்டின் மீது ஒரு கருத்தைக் கூடத் தெரிவிக்காமல் பிற துறை விவாதத்திலேயே கவனத்தைச் செலுத்தினார் என்பதையும் காண்கிறோம். இதிலிருந்து என்ன புலனாகிறது என்றால் பட்ஜெட்டின் முக்கியத்துவமே குறைந்து விடக்கூடிய அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே நடந்த, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகள் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் உலுக்கியிருக்கிறது என்பதுதான் புலனாகிறது. இதை மறுக்கவும் முடியாது; மறக்கவும் முடியாது. இந்த நிலையும் தானாகிருஷ்டம் ஆனது என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் சொல்ல எனக்குத் தோன்றவில்லை. உண்மையிலேயே, இந்த மாதிரியான சூழ்நிலை இந்த மாநிலத்திலே ஏற்படுவதற்கு யார் மீதும் நான் குற்றத்தைக் கூறமாட்டேன்; அல்லது சுமத்த மாட்டேன். இ

அரசியல் அமைப்பில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரிக்கமுடியாத சிக்கல்கள் நிரம்பிய நிலையிலே பலரையும் திக்குமுக்காடச் செய்துவிடுகின்ற ஒன்று என்பதை நாம் மனத்திலே நன்றாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சிக்கலான நிலை தீர்க்கப்படமுடியாதோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகின்ற நிலையில்தான் ஆளும் கணத்தார் மிகச் சிரத்தையும், சிந்தனையும்கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இதை நாம் மறந்துவிடப் படாது. பலவிதமான சங்கடங்கள், பலவிதமான சூழ்நிலைகள், பலவிதமான இடையூறுகள், இவ்வளவுக்கும் மத்தியிலே, அனைத்தையும் தழுவி தன்னக்கட்டிக்கொண்டுபோகின்ற ஒரு பாங்கும், உள்ளத்து உறுதியும் அதே நோக்கிலே நெகிழ்வும், இனிமையும், எளிமையும் கலந்த நிலையிலே ஆட்சியில் இருப்பவர்கள்—ஆளும் கணத்தார்—செயல்படவேண்டும். அந்த அளவை வைத்துக்கொண்டு கவனிப்போமானால், மிக வருத்தத்தோடு கூறுகின்றேன்; ஆளும் கணத்தார் அதிலே தவறிவிட்டார்கள் என்பதை மனப் புண்பாட்டோடு நான் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் இந்த நிலை எழாது என்று நான் கருதுகிறேன். இதை நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். அப்பொழுது கேட்டால் அதையும்கூட என்னால் சொல்லிவிட முடியாது. சுமுகமான நிலையிலே இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இதை வழுவாமல், நழுவாமல் செய்வதற்கான வழிகளில் செயல்பட்டிருக்கலாம் என்பது நமக்கு நன்கு புலப்படுகிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களைச் சந்திக்க மறுத்தார்; மறுக்கவில்லை என்பதையெல்லாம் நான் இங்கே, இப்பொழுது, சொல்ல வரவில்லை. அதற்கு எல்லாம் நான் போகவில்லை. சந்தித்து இருக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் இங்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதோடுகூட, பிற அரசியல் கட்சிகளையும், கல்வித் துறை நிபுணர்களையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து 1, 2 நாட்கள் விவாதங்களை நடத்தி நடைமுறைகளைக் கேட்டு, அதன்பிறகு செயலில் இறங்கியிருந்தால் இவ்வளவு இடிசாமங்கள் நேர்ந்திருக்க மாட்டா என நான் நம்புகிறேன் என்பதை மனப்பூர்வமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் போலீஸார்கள் அதிக்கிரமமாக நடந்துகொண்டனர் என்றாலும், சில இடங்களில் மிகவும் சாதுரியமாகவும், அதாவது டாக்டிக்ஸ் ஆக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

சிறப்பாக, காரைக்குடியைப் பொறுத்தமட்டில், இராமநாதபுரம் போலீஸ் அதிகாரிகள் சாதுரியமாக நடந்துகொண்டு, கணிசமான அளவு நிலைமையைச் சமாளித்து இருக்கிறார்கள். கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டு கூடப் போடாமல் தவிர்த்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அதைப் பாராட்டாமல் இருந்தால் நான் என்னுடைய கடமையை செய்யத் தவறியவன் ஆவேன். அதே நோக்கில் சில இடங்களில் சாத்தியம் இல்லாமையாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தாலோ போலீஸார்கள் தங்கள் நெறிமுறையை விட்டுவிலகி பலாத்கார வழியில் செயல்பட்டதனாலேதான் பல தீய விளைவுகள்

[திரு. சா. கணேசன்] [5th March 1965

ஏற்பட்டன. இந்தக் குற்றங்கள், அநியாயங்கள், சேதங்கள் அல்லது இவ்வளவு மனப் புண்பாடுகள் இந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்டன என்றால் அதற்கு, தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன் எந்தக் கட்சியின் மீதும் பொறுப்பைச் சுமத்தாதீர்கள் என்று. காரணம் எல்லாக் கட்சிகளையும் மீறிய நிலையிலேதான் இவை நிகழ்ந்துள்ளன. மாணவர்களின் மீதே அனைத்துப் பழிகளையும் சுமத்திவிடலாம் என்று சொல்வதோ அல்லது கொள்வதோ நியாயமும் அல்ல; சரியும் அல்ல. மாணவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பலாத்கார நெறி இல்லாமல்தான் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் எண்ணப்பாட்டிலோ அல்லது எதிர்ப்பு ஈடுபாட்டிலோ தவறு எதுவும் கூறிவிட முடியாது. ஆனால் அந்த உணர்ச்சியை மதித்து, அதற்குள்ளே தீய சக்திகள் நுழையாத வாறு காக்கவேண்டிய கடமை, நாட்டைக் காக்கின்ற போலீஸா ருக்குரியது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. சில இடங்களிலே—நான் வருத்தத்தோடு, மனப் புண்பாட்டோடு சொல்லிக் கொள் கிறேன்—காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியில் நூற்றுக்கணக்கான நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள்; சிலர் கடுமை யாகத் தலையிட்டு விரும்பத்தகாத செயல்களைப் புரிந்து இருக்கிறார் கள். இதை மறுக்கமுடியாது. இந்த நிலை சுற்றி இருப்பவனுக்கு தூபம் போட்டதாக ஆகிவிட்டது. சமூக விரோத சக்திகளுக்கு இது சரியான வாய்ப்புகளையும், வழிகளையும், வசதிகளையும் திறந்து விட்டன. இதன் காரணமாகத்தான் இத்தனை இடிசாமங்களும் இந்தத் தேசத்திலே நடந்தன. இது இப்பொழுது தானா? இல்லை.

1942-லே இதே கதிதான். நான் ஒரு பகுதியிலே பொறுப் பேற்று நடத்தியவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். எப்படி பொறுப்பேற்றேன். காந்தியடிகளிடத்திலே இருந்து வந்த கடிதம் எங்களிடத்திலே தரப்பட்டது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் அப்போது சிறையில் அடைப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னிடத்திலே இந்தச் செய்தியைத் தருவதற்காக முத்துரங்க முதலியார் ரயிலிலே கொடுத்த செய்தியை என் நண்பர் ஒருவர் கொண்டு வருகிறார். காகா கலேல்கர், கிஷோரிலால் மஷ்ருவாலா, இந்திரா காந்தி இவர்கள் எல்லாம் கொடுத்த கடிதங்கள், செய்திகள் இவ்வளவும் அப்போது இந்திப் பிரசார சபைக் காரியதரிசியாக இருந்த எம். சத்தியநாராயணா மூலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டன. 1942 புரட்சி இயக்கத்திற்கு இந்தி பிரசார சபையை போராட்டத் தலமாகக் கொண்டு அங்கே இருந்துகொண்டு நான் அவ்வளவையும் நடத்தினேன்.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். தேவகோட்டை கோர்ட்டுக்கு முன்னதாக ஒரு இளைஞர் 21 அல்லது 22 வயதுள்ள சற்சபேசன் என்ற பெயருடையவர், பெரிய மனிதர் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர், இறைந்து கூடப் பேசத் தெரியாதவர் ‘ சகோதரர் களே, கோர்ட்டுக்குப் போகாதீர்கள் ’ என்று கூறிக் கொண்டிருந் தார். அன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தவர்கள் ரிசர்வ் போலீசை அனுப்பி ‘ மெஷின் கன் ’ வைத்துப் பட பட வென்று சுட்டார்கள். அந்தப் பக்கமாக அப்போது மூட்டையை மாட்டிக்

5th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

கொண்டு வந்த சலவைத் தொழிலாளி விழுந்த மடிந்தான். அந்தப் பக்கத்தில் பெட்ரோல் பங்க் இருந்தது. உணர்ச்சியின் எல்லையில் இருந்த மக்கள் அந்த மூட்டையைப் பெட்ரோல் கிடங் கில் போட்டு முக்கி ஒவ்வொரு துணியாக எடுத்துக் கொளுத்தி கோர்ட்டுக்குள்ளே எறிந்தார்கள். முன்பு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக இருந்த ராமசாமி கவுண்டர் அவர்கள் அப்போது தேவகோட்டை யில் சப்-ஜட்ஜாக இருந்தார்கள். அவர்கள் விழுந்தடித்து புறக் கதவு வழியாக ஓடிச் சென்று அடுத்துள்ள லாயர் வீட்டில் குதித்து தப்பித்துச் சென்றார்கள். அதையெல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்களாகிய நாமா செய்தோம்? ஜன உணர்ச்சி கிளர்ந்து விடுமானால் இப்படி எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள் எங்கும் நிகழும் என்பது நமக்கே தெரியும். இதைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள் அடங்கிய ஒரு கையேடு ‘ இந்தியா ரேவேஜ்டு ’ என்ற தலைப்பில் சுமார் 250 பக்கங்களில் வங்காளத்தில் அப்போது அச்சிடப் பட்டது. இதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏன் நடைபெற்றன என்று தத்துவ ரீதியான முறையிலே பார்க்க வேண்டும். வாதப் பிரதிவாதங்களை உணர்ந்து கொண்டு விடுவோ மானால் இயக்கம் துவங்கப்படுகிறபோது தொடங்குகிறவர்களுக்கு உள்ளத்திலே கறை இருக்காது. ஆனால் இயக்கத்தை முறைப் படுத்தி நடத்த விடாமல் தடை செய்தால் அங்கே எழுச்சி புரட்சி யாக மலரும். இதைத்தான் திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள்.

‘ Slowness of evolution is the cause of all the revolutions ’.

அதாவது: வளர்ச்சியின் தளர்ச்சி புரட்சியின் மலர்ச்சி. இது ஒரு பதஞ்சலி யோகச் சூத்திரம் போல் இருக்கிறது, இல்லையா? எங்கே வளர்ச்சி தடைப்படுத்தப்படுகிறதோ, அங்கே புரட்சி மலரும் என்பது உண்மை. இதை ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் மறந்து விடப்படாது. யார் மீது குற்றமோ அதை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால் நாட்டின் வாழ்வும், வளமும் நாட் டில் இனி வளரவேண்டிய, வளரவேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க் கிற ஒழுக்கமும் உறுதிப்படமாட்டா. இங்கே எந்தக் கட்சி, எந்த ஆள், எந்த ஊர், எந்த இடம் என்பதை எல்லாம் மறந்து விட்டு எங்கே என்ன நடந்தது என்பதை மட்டும் தெளிந்து, தெரிந்து, ஆராய்ந்து யாராக இருப்பினும் தண்டனையோ, சன்மானமோ செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதை மறந்தால் ஆட்சியை ஆட்சி என்று சொல்வது தவறு. அதற்கு மேல் நான் சொல்ல மாட்டேன். இந்த விஷயத்திலே ஏன் மாணவர்கள் கிளம்பினார்கள் என்று சிந்திக்கவேண்டும். மாணவர்கள் அரசியலில் சேரக் கூடாது என்று அன்று காந்தியடிகள் சொல்வார்கள். அவர்களே கூட, ‘ மாணவர்கள் அரசியலில் சேரட்டும் ’ என்று எழுதியதைப் பலர் அறிவார்கள். நான் அதை நன்றாக அறிவேன். ஆதாரம் கேட்டால் வீட்டிலிருந்து புத்தகங்களை எடுத்து வந்து காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் சுதந்திரக் கட்சியைப் பொறுத்த வரை மாணவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியில் சேரக்கூடாது என்று விதி வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, ‘ சுதந்திரா ஸ்டூடண்ட்ஸ் லீக் ’ என்று நாங்கள் வைக்கவில்லை. ஆனால்—குற்றம் சாட்டுகிறேன்

என்று எண்ண வேண்டாம்—குறையாகச் சொல்கிறேன், ஸ்டூடண்ட்ஸ் காங்கிரஸ் என்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நடத்தி வருகிறது. இது சரியல்ல, (திரு. பா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்த பிறகு நீங்கள் கூறுங்கள். நான் காங்கிரஸில் இருக்கிறபோதே ஸ்டூடண்ட்ஸ் காங்கிரஸ் இருந்திருக்கிறது. அப்போது போட்ட ரசீதுப் புத்தகங்களை நானும் வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அதை இல்லையென்று மறுத்து விட முடியாது. அரசியல் கொள்கைகள், தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள் கல்வியிலே இருக்க அனுமதிப்பது நியாயம். கட்சி அளவிலே கற்கின்றவர்களை நுழைப்பது பாபம். இது எனது அழுத்தமான நம்பிக்கை. அரசியலில் அப்படிப்பட்ட தீவிரம் வந்து விடுமானால் மாணவர்கள் கற்பதிலிருந்து விலகி பொதுஜன நிலைமைக்கு வந்து விடவேண்டும். பிறகு எந்தக் கட்சி இஷ்டமோ கம்யூனிஸ்டோ, காங்கிரஸோ, தி.மு.க.வோ, சுதந்திராவோ எங்கு வேண்டுமானாலும் சேர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால் இப்போது நடந்த நிகழ்ச்சியிலே மாணவர்கள் எதனால் ஈடுபட்டார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் நமக்கு உண்டு. ஏன் அவர்கள் படிக்கிறார்கள்? அறிவு வளரும், ஞானம் பெருகும், மோட்சத்தை அடையலாம் என்று படிக்கிறார்கள்? பதினாயிரத்தில் ஒரு ஆள் வேண்டுமென்றால் ஞானத்திற்காகப் படிக்கலாம். 9,999 பேர் உத்தியோகத்திற்காக, தங்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஆங்கிலத்தில் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். வரை பெற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். இனி அதெல்லாம் சாத்தியம் இல்லையென்றால் அப்பனுடைய சொத்தை விற்று, அம்மாவின் நகைகளை விற்றுப் படித்துப் பயன் என்ன, படிக்காமலே போராடுவோம் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து, நெறியாக ஆயும் முறையிலே எனக்குப் புலப்பட்டது. அப்படி வந்தால் நாம் எப்படி இதை அணுக வேண்டும்? மாணவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும், சந்திக்கச் செய்யவேண்டும். குறைகளைக் கேட்க வேண்டும். இதிலே இருக்கிற சங்கடங்களையும், ரகசியங்களையும் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். 'தம்பிமார்களே, தங்கைமார்களே, உங்கள் உள்ள உணர்ச்சிகளை மதிக்கிறோம்; உங்களைவிட எங்களுக்குத் தமிழிலே அன்பு குறைவு அல்ல; நாட்டு அன்பிலே நாங்கள் குறைந்தவர்கள் அல்லர்; ஆகையால் நீங்கள் எல்லாம் தயவு செய்து படியுங்கள்; உங்களின் கோரிக்கையை எங்களிடம் தந்து விடுங்கள்; நாங்கள் உங்களுக்காகப் போராடுகிறோம்' என்று சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் அமைதியாக இருந்திருக்கமாட்டார்களா? அப்படி சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் இவ்வளவு நடந்திருக்குமா? நிச்சயம் 75 சத விகிதம் ஆவது இன்று நடைபெற்ற குழப்பங்கள் குறைந்திருக்கும். அந்த நிலையிலிருந்து நாம் தவறி விட்டோம். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். விரும்பத்தகாத பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. போலீஸ்காரர்கள் மீது வன்முறையை ஏற்றி இருந்தார்கள்—அவர்கள் அரக்கர்கள், கொள்ளையர்கள் என்று எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்—என்பதைக் கேட்கிறபோதே ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இதைச்

செய்தவர்கள் மாணவர்கள் அல்லர்; எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் அல்ல; சொந்த விருப்பு, வெறுப்பு காரணமாகவும் இருக்கலாம். நான் அதைத் தெளிந்து கூறவில்லை. ஆனால் பெரும்பாலும் பொதுவாக மக்கள் உள்ளத்திலே இந்தித் திணிப்பு வந்து விடும் என்ற பீதியிலே ஏற்பட்ட செயல்கள் என்பதை நாம் துளியும் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

இந்தத் தெளிவுடன் நாம் இதை அணுகவேண்டும். இதை பல்வேறு கட்சிகளும் பல்வேறு முறையில் பலகாலமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மகாநாடுகள் போடப்பட்டன, தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தி பொது மொழியாக வரக்கூடாது என்பதற்குக் காரணங்கள் காட்டப்பட்டன. ஆனால் அதற்கு மத்திய சர்க்காரோ, மாநில சர்க்காரோ அசைந்து கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடைசியில் ஒரு ஆறுதல் என்னைப் பொறுத்தவரையில். இவ்வளவு தீமைகள் நடந்தன. அதை முற்றிலும் வெறுக்கிறேன். அக்கிரமங்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டார்கள். அதற்கு மாணவர்கள் மட்டும் காரணம் அல்ல என்பதை நான் உணருகிறேன். அதே நேரத்தில் மாணவர் உலகம் இவ்வளவு நெஞ்சத் துணிவோடு நல்ல எழுச்சியோடு, தமக்கு நேருகிற தீமையை எதிர்த்து "எதற்கும் அஞ்சாது எழுகிற உணர்ச்சி இன்னும் தமிழகத்தில் மாய்ந்து விடவில்லை" என்று காட்டினார்களே அதற்காக அந்த மாணவர் சமுதாயத்திற்கு வாழ்த்துக்கூறி நான் தலை வணங்குகிறேன். அதேமாதிரி அந்த மாணவர்கள் எவ்வளவு அருமையான நிலையில் வளர வேண்டியவர்கள் என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு குடும்பம் மாதிரி இருக்கவேண்டும் அரசாங்கமும், மாணவர்களும். நம் பிள்ளைகள் தவறினால் எப்படித் திருத்த முயலுவோமோ அதேபோல் நாட்டுக் குழந்தைகள் தவறி விட்டார்கள் என்று கருதினால் அவர்களைத் திருத்துவதற்கு ஆட்சி முயலவேண்டும். அப்படிச் செய்ய விட்டுவிட்டது. மதுரைக் கல்லூரியிலும், தியாகராஜா கல்லூரியிலும் நடந்ததை நினைக்கும்போது நெஞ்சம் கொதிக்கிறது. அங்கு அட்டூழியம் நடந்திருக்கிறது. கண்ணராவி என்ற சொல்லுக்கு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டாக அது இருக்கிறது. கண்ணராவி என்றால் கண்ணில் அரத்தைப் போட்டுத் தேய்ப்பது, கண்ணை அராவுதல் அந்தக் கண்ணராவி என்ற வார்த்தைக்கு அழகான இலக்கண இலட்சியமாக மதுரைக் கொடுமை நிற்கிறது. உள்ளே நுழைந்து பிரின்சிபாலை அடித்திருக்கிறார்கள். அவர் தாம் பிரின்சிபால் என்று கூறியும்கூட வார்டனை அடித்திருக்கிறார்கள். தாம் வார்டன் என்று கூறியதையும் பொருள்படுத்தாமல் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸ்காரர்களும் நம் சகோதரர்கள்தான், என்னோடு பிறந்தவர்கள்தான். இருந்தாலும் இதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? இதை நியாயம் என்று எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்? பிரின்சிபாலும், வார்டனும் என்ன செய்தார்கள் என்று அவர்களை அடித்தார்கள்? மாணவர்களை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள், "நீங்கள் காம்பவுண்டை விட்டு வெளியே போகாதீர்கள். போனால் அபாயம் இருக்கிறது" என்று சொல்லி உள்ளேயே இருக்கச் சொல்லித் தடுத்து உள்ளே நிறுத்திருக்கிறார்கள். அந்த பிரின்சிபாலையும்,

வார்டனையும் சென்று அடித்தார்கள். இந்நேரம் வரையில் அது பற்றி விசாரணை ஒன்றும் இல்லை. விசாரித்து விட்டோம் அல்லது விசாரித்து விடுகிறோம் என்று கூட இதுவரை பதில் நமக்கு வரவில்லை. தியாகராஜா காலேஜிக்குள் நுழைந்து அடித்து, அடித்த தடிகள் ஒடிந்து கிடக்கின்றன. ரத்தம் கொட்டியிருக்கிறது. கண்ணீர் புகைக் குண்டுகள் உள்ளே சிதறிக் கிடக்கின்றன, ஹாஸ்டல் ரூமுக்குள்ளே, யோசிக்க வேண்டும். இது நல்லதா. போலீஸ்காரர் மகன் செத்தாரா, அல்லது போலீஸ்காரர் செத்தாரா என்பதைப் பற்றி அக்கறையில்லை. யாராக இருந்தாலும் தமிழ் சகோதரர்கள்தான், என்னோடு பிறந்தவர்கள்தான். இதை சிந்திக்க வேண்டும். இந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்படும் நிலைக்கு விட்டு விட்டால் அது நியாயமா. இது போகட்டும். போலீஸ்தான் இவ்வளவு இருக்கிறதே; மிலிட்டிரி எதற்கு? யோசிக்க வேண்டும். மிலிடிரியை வரவழைக்க வேண்டுமா. மிலிட்டிரியை வரவழைப்பதிலும் மகாராஷ்ட்ராவிலிருந்தா வரவழைக்கவேண்டும். தமிழ் மிலிட்டிரியாக இருந்தால் தமிழனை அடிக்கமாட்டான், அடிக்க கைகூசும் என்பதற்காகவா மகாராஷ்ட்ராவிலிருந்து மிலிட்டரி வரவழைக்கப்பட்டது? மிலிட்டரியை வரவழைக்கும் அவசர நிலை ஏற்பட்டதா? அல்லது போலீஸ்க்கு, போலீஸாருக்கு திராணி இல்லை என்று அதிகாரிகள் முடிவுகட்டி விட்டார்களா? ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர், மந்திரிசபையினர் சீனாக்காரனின் ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற முயன்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிற இந்நேரத்தில், போலீஸ்காரர்களை மிலிட்டரிக்காரர்களாக ஆக்கி அனுப்ப வேண்டிய இந்நேரத்தில் மிலிட்டிரிக்காரர்களை போலீஸ்காரர்களாக ஆக்கி கிராமங்களில் கூட விடுவது பொருத்தமா? யோசிக்க வேண்டும். இதனால். எவ்வளவு விரயங்கள், எவ்வளவு கஷ்டங்கள், எவ்வளவு நஷ்டங்கள். மாணாக்கரின் உணர்ச்சி எப்படிப்பட்டது என்பது, ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல், விளங்கி விட்டது. கொல்லப்பட்டவர்கள் இருக்கட்டும். தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களின் உணர்ச்சியை மதிக்க வேண்டாமா? நாம் எவ்வளவு உயிர் தியாகங்கள், மற்ற தியாகங்கள் செய்து போராட்டம் நடத்தினோம், விடுதலை பெற்றோம்? தன் உயிரை தானே மாய்த்துக் கொள்ளும் நிலை, பெட்ரோலை தன் உடம்பில் ஊற்றிக் கொண்டு நெருப்பை, தீயை வைத்துக் கொள்ளும் நிலை உள்ளத்திற்குள் ஏற்படுமானால் அந்த உள்ளத்தில் இந்த நாட்டைப் பற்றி, இந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றி, இந்த நாட்டு மொழியைப் பற்றி—முறை சரியா தவறா என்பது வேறு விஷயம்—எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி எழும்பியிருக்கிறது என்பதை சிந்திக்க வேண்டாமா? ஒருவனை பிறர் கொல்வதை விட தன்னைத் தானே கொன்று கொள்ளக் கூடிய நிலை இருக்கிறதே அது எவ்வளவு சிறந்த, விழுமிய அல்லது கொடுமையான ஒன்று என்பதை எண்ண வேண்டாமா? சிந்திக்கவேண்டும். பலர் கருதுவதைப் போல் இந்தி வருவதினால் தமிழ் அழிந்து விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எது வந்தாலும் தமிழ் அழியாது, அப்படி அழியும் என்றால் அந்த சப்பை மொழியைக் கட்டிக் கொண்டு ஏன் அழ வேண்டும்? ஆற்றல், ஊற்றம் உள்ள மொழி தமிழ் மொழி. உலக மொழிகளோடு போட்டி போடும் ஆற்றல், வன்மை, வீரம்.

செழுமை, பொருள் பொதிவு, சொல் செறிவு, இவை நிரம்பிய அற்புதமான மொழி தமிழ் மொழி. ஆகவே தமிழ் மொழி அழியவே அழியாது. ஆனால் இந்தி மொழி ஆட்சி பீடத்தில் உட்கார்ந்து விடுமானால், வளமற்ற, சொல் நிறைவற்ற, இலக்கியமே இல்லாத, வரம்பு அற்ற பல கலப்பு சொற்களைக் கொண்ட, அலகாபாத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசும் இந்தியை லக்னோவில் உள்ளவன் அறிய முடியாத இந்தியை, அப்படிப்பட்ட இந்தி ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தால் தமிழர்கள் அழிந்து விடுவார்கள். உத்தியோக வாய்ப்பு போன்றவற்றை பெறமுடியாது. தமிழ் மொழி அழிந்துவிடாது. இதை உணர வேண்டும். நான் இதை உணருகிறேன். சரியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தப்பாக இருந்தாலும் சரி உணர்ச்சி பூர்வமாக அதை நான் உணருகிறேன் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறேன். இந்தியை ஏதோ படிக்கலாம் என்றிருந்தது போக படிக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை வந்து விட்டது. இனி அது கட்டாயம் ஆகிறது. கட்டாயமாக்குவதில் வருத்தப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மொழிப்பிரச்னை பற்றி சொன்னபோது சொன்னேன். எனக்கும், என் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கும் முறை. எனக்கு முதல் மொழி தமிழ், இரண்டாவது சம்ஸ்க்ருதம், மூன்றாவதாக இங்கிலீஷ், நான்காவதுதான் இந்தி என்று கூறியிருக்கிறேன். அப்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான்கு என்றிருப்பது சரி, வரிசை முறையில் கருத்து வேற்றுமை உண்டு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை பாராட்டுகிறேன். கருத்து வேற்றுமையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்திக்கு நான் விரோதி அல்ல. எந்த மொழிக்கும் என் உள்ளத்தில் வெறுப்பு கிடையாது. எல்லோரும் வாழவேண்டும். ஆனால் என்னை தாழ்த்தி அடக்கி என் தோள் மீது நின்று வாழ நான் விரும்பமாட்டேன். இதுதான் என் லட்சியம். இந்திய தேசம் என்று சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்ல வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது இங்கிலீஷ்தான். பௌராணிக ரீதியில் பார்த்தால் வங்கர், கலிங்கர் என்று 56 ராஜ்யங்கள் இருந்தன. வேத காலத்திலிருந்து பார்த்தால் 56 தேசங்களாக நம் நாடு பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு தேசமாக இருந்ததே இல்லை, இந்தியாவை அதோடு சேர்ந்த தேசங்களையும் சேர்த்து பாரத கண்டம் என்று அழைத்து வந்தார்கள். இப்போது இந்தியில் பாரத் என்கிறார்கள். அப்படி பெயர் வைத்தாலும் இது பாரத் அல்ல. இனியும் ஜாவா, சுமத்ரா, ஸ்ரீ விஜயம் போன்றவைகள் சேர்ந்துதான் பாரத கண்டம் என்றார்கள். கடாரம் என்று சொல்லப்படும் அப்போதைய கெடா அந்த 56 தேசங்களில் ஒன்றாகயிருந்தது. இப்போது மலேயாவில் இருக்கும் அப்துல்ரஹ்மான் அந்த ராஜ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்த இளவரசர். இதை எல்லாம் மறந்து விடக் கூடாது. நம் மதிப்பிற்குரிய அசோகன் காலத்தில் கூட 56 தேசங்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து இந்தியா என்று இருந்ததில்லை. விந்திய மலைக்குத் தெற்கே அவன் கால் படவில்லை என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை. ஆனால் ஆங்கிலந்தான் இந்தியா என்பது ஒன்று என்ற ஒருமைப்பாட்டை தந்தது. இன்று அதை, ஆங்கிலத்தை, ஒழித்து விட்டால் நாடு சிதறும் என்பது வெறும் ஊகம், ஜோஸ்யம் என்று சொல்லக்

கூடாது. நாடு ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும். கான்ஸ்டிட்யூஷனில் "Equality in status and opportunity" என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருந்தால்தான் அந்த நிலை சிதையாமல் நிற்கும். இங்கிலீஷினால் மட்டும்தான் இந்த தேசத்தில் ஒற்றுமை நிலவும்.

11-30 a.m. இந்தி வந்தால் ஈக்வாலிட்டி இல்லை. ஸ்டேட்டஸ் இல்லை, ஆப்பர்ச்சூனிட்டி இல்லை. சந்தர்ப்பம் இராது, சமத்துவம் இராது, தகுதியிராது என்கிற நிலைதான் வளருமே தவிர ஒருமைப்பாடு என்பது வளரவே மாட்டாது. தமிழ் தான் ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டும் என்று சொன்னாலும் பொருந்தாது; என்னைக் கேட்கும்போது தமிழ் பெரிதாகத் தோன்றும், மற்றவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய மொழி பெரிதாகத் தோன்றும். தமிழ் வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இவைகளையெல்லாம் கணித்துப்பார்த்தால் இன்றைய தினம் அனைவருக்கும் எந்தவிதமான சாதக பாதகமும் இல்லாமல் இருக்கின்ற ஒரே மொழி ஆங்கிலம்தான். ஆனதினால் அந்த அடிப்படையில் மொழிச் சிக்கலை தீர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், போலீஸ்காரர்களுக்கு, கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு, அடிபட்டவர்களுக்கு, உயிரிழந்தவர்களுக்கு, தகுதியான அளவு தொகை நன்கொடை. இது தவிர ஒரு மெடல் இன்கிரிமென்ட் இவைகள் எல்லாம் கொடுக்கவேண்டியதுதான். அதை நான் மறுக்க இல்லை. அதை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் இதை சகட்டுமேனிக்கு கொடுப்பது சரியல்ல. அதிக்கிரமமாக நடந்து கொண்ட போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். புத்திசாலித் தனமாக நடந்து கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், இதில் சிலருக்கு தேவையில்லாத நிலையில் மாற்றல்கள் ஆகியிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கணித்து, கவனித்து, நல்லது செய்தது யார்; தீமையை செய்தது யார் என்பனவற்றையெல்லாம் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்த முறையில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு சம்மானம், தீமை செய்தவர்களுக்கு தண்டனை, தண்டனை என்று கூட சொல்லவில்லை, கண்டிப்பு இவைகளை அளிக்கவேண்டும். அதே போல்தான் அப்பாவிகளாக இருந்த மாணாக்கர்கள் பலர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உயிர்களை பலி கொடுத்த அந்த குடும்பங்களுக்கு இந்த ஆட்சி என்ன கொடுக்கப் போகிறது? கைகால் இழந்தவர்கள், கண்ணை இழந்தவர்கள் என்று எத்தனையோ பேர்கள் அங்க ஹீனர்களாகி இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களில் சிலர் இன்னும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால் மாணவர்களுடைய இயக்கத்தைப்பற்றி இந்த ஆட்சி நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் . . . இன்னும் எத்தனையோ குறிப்புகள் இருக்கின்றன, அவைகளை எல்லாம் சொல்வதற்கு நேரமில்லை; அதிக நேரத்தை நான் அபகரித்து கொள்ள விரும்பவில்லை; முக்கியமாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மாணவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற கடிதத்தின் நகல் என்னிடம் இருக்கின்றது. அக்கடிதத்தில் கோபமான பல வார்த்தைகள் இருக்கின்றன, அவைகளை எல்லாம் நான் வாசிக்கவில்லை,

அவர்கள் அதில் முக்கியமாக சொல்லியிருக்கின்ற கோரிக்கைகளை மட்டும் வாசிப்பதில், எந்தவிதமான விருப்பும் வெறுப்பும் ஏற்படாது என்று கருதுகின்ற நிலையில், அந்த நாகரிகமான நிலையில் அதைப்படிக்கிறேன்—

"1. இந்தி ஒருபோதும் தமிழகத்தில் புகுத்தப்படக்கூடாது, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து காலவரையறையின்றி நீடிக்கவேண்டும்.

2. மாணவர்கள் மீது துப்பாக்கி சூடு நடத்தியது பற்றி நல்ல தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

3. இறந்து பட்டோருக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க அரசு உடனே ஆவன செய்யவேண்டும். இறந்த போலீஸாருக்கு உடன் நஷ்டஈடு கொடுத்தது போல் இறந்த மாணவர்களுக்கும் நஷ்டஈடு கொடுத்தாக வேண்டும்.

4. மாணவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளை உடனே நீக்கவேண்டும்.

5. மும்மொழி திட்டத்தையும், கோட்டா முறையையும் வன்மையாக கண்டிருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகு பல விஷயங்களை சொல்லிவிட்டு கடைசியில் "சட்டமோ, சிறைக்கூடமோ, துப்பாக்கிச்சூடோ எண்ணற்ற எம் மாணவத் தோழர்களின் இதயங்களிலுள்ள இந்தி எதிர்ப்பை அழிக்கவியலாது என்பதை அறிந்து உடனே ஆவன செய்க".

என்றும் சொல்லிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலையிலுள்ள பல வார்த்தைகள் அக்கடிதத்தில் இருக்கின்றன, அவைகளை எல்லாம் நான் படிக்க விரும்ப இல்லை. இந்த நிலையில், இந்த மாணவர்களின், வருங்கால சந்ததியாரின்; இந்நாட்டு மன்னர்களின், இந்த நாட்டை ஆளவேண்டியவர்களின் மனக்கொதிப்பு அவர்களுடைய எண்ணம், உள்ளக்கொந்தளிப்பு இவைகளை எல்லாம் உணர்ந்து அதற்குத் தக்கவாறு எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லாமல். எந்தவிதமான விரோதமும் இல்லாமல் இந்தக் கோரிக்கைகளை தீர்த்து வைக்க அரசு முயல வேண்டும் என்பதை இருதய பூர்வமாக உணர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை மனத்தில் இருத்தி சட்டத்தை யெல்லாம் தூக்கி அப்பால் வைத்து விட்டு, இருதயபூர்வமாக, ஈக்விட்டி என்ற நிலையில் தருமநீதி ரீதியில் சுமுகமான முறையில், எந்தவிதமான தீமையும் பயக்காத ஒரு வழியை செய்யவேண்டும் என்று நான் அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக உடனடியாக சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லோரையும் விடுதலை செய்யவேண்டும். அக்கிரமமாகச் சுடப்பட்டு இறந்து போன மாணாக்கர்களின் உயிர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கின்ற வகையில் ஏதாவது நஷ்டஈடு, சாதாரணமாக சுவாமிக்கு அரளிப்பூ வைத்து வணங்குவதுபோல . . . அதே போல், உயிர்களை இழந்து நிற்கும் குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்ற வகையில் ஏதேனும் ஓரளவு நஷ்டஈடு அளிக்கவேண்டும். இனி இந்த தேசத்தில் இந்த மாதிரியான கிணிப்புக்கள் ஏற்படாது என்று அனைவரும் நம்பும்படியாகச் செய்யத் தக்க வழிவகைகளை வகுத்து, எங்கும் அமைதியான ஒரு சூழ்நிலை

யை வளர்க்கவேண்டும். இன்னும், எவ்வளவு காலத்திற்கு கல்லூரிகள், பள்ளிகள் மூடப்பட்டிருந்தனவோ, அந்த அளவுக்கு நாட்களை கூடுதலாக வைத்து, அதன் பின்னுல் தேர்தல், நான் தேர்தல் என்று குறிப்பிடுவது பரீட்சையை, அந்த அளவில் எக்ஸாமினேஷனை வைக்கவேண்டும். ஏனென்றுல் இப்போதே, மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வந்தாலும், கல்லூரிக்கு வந்தாலும் நடந்த பாடங்கள் எல்லாம் தொடர்பற்று ('அவுட் ஆஃப் டச்சாக') போயிருக்கும். அவை எல்லாம் 'ரிஃப்ரஷர் கோர்ஸ்' நடத்துவது போன்று எல்லாம் திரும்பவும் ஞாபகப்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எக்ஸாமினேஷனில் எல்லாருக்கும் 'பாஸ்' என்கின்ற அடிப்படையில், அனுப்பி விட்டால், அதன் காரணமாக படிப்பினுடைய தரம் கெட்டுவிடும். ஆகவே எத்தனை அளவுக்கு கல்லூரிகள், பள்ளிகள் மூடப்பட்டு இருந்தனவோ, அந்த காலத்திற்கு குறையாத அளவில், வேண்டுமென்றுல் இன்னும் கூடுதலாக பத்து நாட்கள் அதிகமான நாட்கள் பள்ளிகளை நடத்தி பரீட்சையை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் துறையை இந்த அளவோடு முடித்துவிட்டு நான் மேலே செல்லுகிறேன்.

பட்ஜெட் விஷயத்தில், நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த உணவு நெருக்கடி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தீர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் ஓரளவு அரசை பாராட்டவும் செய்கிறேன். அதற்கு திருப்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், உணவு நெருக்கடி உண்மையாகவே ஏற்பட்டதா? இல்லை . . . காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையினுலும், காங்கிரஸ் கட்சி கையாண்ட கொள்கையினுலும் தான் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்று நிச்சயமாக சொல்ல முடியும். "It is only artificial scarcity". எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படைக் காரணம் கண்ட்ரோல் கொண்டுவந்ததுதான். கண்ட்ரோல் என்று சொல்லி விட்டால், சும்மாகிடந்த சாமான்களுக்கெல்லாம் கால் முளைத்துக் கைவளர்ந்து எங்கெங்கோ ஓடிப்போய்விடும். எப்போது ஒரு பொருளுக்கு 'கண்ட்ரோல்' என்ற முறையை ஏற்படுத்திவிட்டால், அது எங்கேயோ போய் பதுங்கிக்கொள்கின்றன. நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பிளாக் மார்க்கட்டில் கிடைக்கின்ற அரிசிக்கு விலை குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறினர். அதை பிளாக் மார்க்கட் என்றே சொல்லவேண்டியதில்லை, அது ஓப்பன் மார்க்கட் தான். வேண்டுமானுல் அதை ஃப்ரீ மார்க்கெட் என்னலாம். நான் யாரையும் குறைகூற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. இருக்கிற நிலமையைத்தான் சொல்கிறேன். சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிற அரிசி மிக மோசமாக இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கத்தை மட்டும் குறை சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை, அரசாங்கம் சேர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, சேர்த்து வைக்கப்படுகின்ற அரிசி, புழுங்கிப்போய், மக்கிப்போய்த் தான் இருக்கும். தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கும் அரிசி என்றுல் அவர்கள் அடிக்கடி காயவைத்தும், கண்காணித்தும் வருவதால் காற்றும், சூரிய வெளிச்சமும் பட்டு அரிசி கெடாமல் இருக்கும். ஏதோ விலையைப்பற்றி சொன்ஞர்கள். என்னுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் நல்ல முதல் தரமான அரிசி பக்காப்படி ஒன்றேகால் ரூபாய்க்குக் கொண்டுவந்து விற்றுக்கொண்டிருக்கிருர்கள். நான் தினப்படி விலை கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். கண்ட்ரோல் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் பல இடங்களில் சோதனைக் கூடங்கள் (செக் போஸ்ட்டுகள்) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. லஞ்சம் உற்பத்தியாகும் இடங்களில் இதற்கு முதலிடம் உண்டு. லஞ்சத்தை வளர்ப்பதற்கு செவிலித்தாயாக இருப்பது இந்தச் சோதனைக்கூடங்கள் தான். இதை நான் சாதாரணமாக சொல்லவில்லை, இதை எங்கு வேண்டுமானுலும் என் செலவில் வந்து நான் நிரூபிக்க தயாராக இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு லாரிக்கும் இத்தனை ரூபாய் என்று ரேட் இருக்கிறது. ரேட் பேசிய லாரி என்றுல் தடை ஒன்றும் இராது, அதல்லாமல் என் போன்றவர்கள் வருகின்ற வெறும் சிறு காராக இருந்தாலும் அதற்கு தடபுடலான சோதனைகள் இருக்கும். நிரபராதிகளாக உள்ள நமக்கோ 25 நிமிஷம் நஷ்டம். ஆனுல் கடத்தல் லாரிக்காரனுக்கு ஒரு நிமிஷம் கூட நஷ்டம் இல்லை. வரும்போதே தம்முடைய கஸ்டமர் என்று தெரிந்து போய் விடும். அதனுல் அந்த வண்டி நிறுத்தப்படாமலேயே போய்விடும். இது தான் நடக்கிறது. இந்த மாதிரிச் செல்லுவதற்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று இடத்திற்குத் தகுந்தபடி இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரிலிருந்து கேரளாவிற்குப் போகும் போது 300 ரூபாய் ஒரு லாரிக்கு. இந்த மாதிரி நடக்கிறது. அங்கு காவலராக வைத்திருப்பது எவரை? அவருக்குச் சம்பளம் என்ன? அங்கு இருக்கக்கூடியவருக்கு 50 ரூபாய் சம்பளம்—மாக்ஸிமம் 100 ரூபாய். மாதம் நூறு ரூபாய் சம்பளம் தருகிறவர்களுக்கு உதவுவதைவிட தினம் 300, 400 தருவாருக்கே உதவுகிறவர்களாக மாறிவிடுகிருர்கள். கண்ட்ரோல் போன்ற அனுவசிய ஏற்பாடுகளால் இந்த மாதிரி தவறுகள்தான் கண்ட பலன். நம் தேசத்திலே ஒழுங்கீனத்தை வளர்க்கப் பயன்படுகிறதேயன்றி கண்ட்ரோல் முறையால் வேறு ஒன்றுமில்லை என்று 40,000 கோவிலில் சொல்லுவேன் என்று பாரதியார் அன்று கூறினர், நான் இன்று இதை நான்கு லட்சம் கோவில்களில் சொல்லுவேன். இதுதான் ஒழுக்கத்திற்கு ஊறுபடுத்துகின்றது; கறைபடுத்துகின்றது என்று. ஆளும் கட்சியை நான் கும்பிட்டுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், கட்சி வாதங்களாலெல்லாம் ஒன்றும் பயனில்லை, மனித ரீதியிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒழுங்கு முறை நிலை பெறவேண்டும் என்றுல், கண்ட்ரோலை எடுத்து விடுங்கள். அக்கிரமமாக விலை சொல்லி விற்றுல் கூடப்பரவாயில்லை; அது சட்ட விரோதம் என்று வராது. ஒழுக்கமும் கெடாது. ஒரு படி அரிசி 5 ரூபாய்க்கு விற்றுல் கூட பரவாயில்லை. அதனுல் சட்டத்தை மீறுகிற நிலைமை, ஒழுக்கக் கேடான நிலைமை வராது. இதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கணிசமான உதவி அளிப்பது பற்றி அமைச்சர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். நன்றி. அதையும் நெறிப்படி கணிக்கவேண்டும். இஞ்சி லாபம் மஞ்சியிலே என்று சொல்வார்கள். இஞ்சியை வாங்கி அப்படியே வைத்திருந்தால் சக்கை தான் இருக்கும், சாறு இருக்காது, மாவும் இருக்காது. மஞ்சியாய் போய்விடும். விவசாயிக்குக் கொடுக்கிற பணம், 100 ரூபாய் கொடுத்தால், கேட்டு கேட்டாத் தாண்டி வெளியில் வருகிற

போது, விவசாயிக்குக் கிடைக்கக் கூடியது 50 ரூபாய் தான். பஸ்காரன், ஹோட்டல்காரன், கேட்டில் இருக்கிறவன், இப்படியே கையெழுத்துப் போடுகிறவன்வரை கொடுத்த பிறகு—இது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை—அவனுடைய கைக்கு 50 சதவிகிதம் தான் வரும். அதுவும் அவன் அதிர்ஷ்டக்காரனாக இருந்தால், கெட்டிக்காரனாக இருந்தால். இல்லாவிட்டால் அதையும் விடக் குறைந்து போகும். இதையெல்லாம் சுலபமாக ஆக்கி கொடுப்பவை கொடுக்கப்படுபவனுடைய கைக்கு நேராகச் சொல்லும்படி செய்யவேண்டும்.

சேலம் உருக்கு ஆலை பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். 'இத் தொழிற்சாலை நான்காவது திட்டத்தில் துவக்கப்படும் என நாம் திண்ணமாக நம்புகிறோம்'—இது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரை. இது நம்பிக்கை. ஆனால் அது நிறைவேறுமா என்று சர்க்காரை கேட்கிறேன். தஸ்தூர் கம்பெனி தயாரித்த விளக்க, விவர அறிக்கை இருக்கிறதே. அதை இங்கே நமது மேஜையிலே வைத்தார்கள். ரொம்பவும் விளக்கமாக, தெளிவாக, அழுத்தமாக இருக்கிறது. நமது மாநில சர்க்கார் செய்ய வேண்டியவற்றை நன்றாகச் செய்து விட்டார்கள்—பாராட்டுகிறேன். இந்த நிலையிலே நாம் நம்பிக்கொண்டு இருப்பது போதாது. மேலே இருக்கிறவர்கள் 'உண்டு', 'நிச்சயம்' என்று எதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? அதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் காணவில்லை. உண்டு, நிச்சயம் என்ற நிலைக்கு நீங்கள் அழுத்தம் கொடுத்து அதற்கு உறுதியும் பெறவேண்டும்.

அதே போல், காரைக்குடியில் எலெக்ட்ரோ கெமிக்கல் ரிஸர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட் என்று இருக்கிறது. மின்சார இரசாயன ஆராய்ச்சிக் கூடம் அது. தமிழகத்திலே தோன்றிய முதல் ஆராய்ச்சிக் கூடம். இந்தியக் கண்டத்தில் முதல் முதலாக தனி நபர் பொருள் உதவியின் மீது தொடங்கப்பட்டு அமைந்த கூடம். எத்தனையோ கோடீஸ்வரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏராளமான பணம் சம்பாதிப்பவர்கள். ஒரு தனி மனிதனால் தொடங்கப்பெற்று, பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் போற்றப்பட்டு, அவரால் அடிக்கல் நாட்டப்பெற்று தொடங்கப்பட்டது அது. நமது நாட்டிலே 9-வது ரிஸர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட்டாக ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இப்போது 40 ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. அதுதான் தனிப்பட்ட மனிதரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு தண்ணீர் இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று பல கோளாறுகள் கூறினார்கள். அதெல்லாம் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்போது திரு. ராமநாதபுரம் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருக்கும்போது 'தண்ணீர் கஷ்டம் வந்து, ஏதாவது சிரமம் ஏற்படுமானால், சென்னை அரசாங்கம் நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது' என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிஸர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட்டை இப்போது அந்த இடத்தை விட்டு கிளப்பப் போகிறார்களாம். இது நம்பகமான செய்தி. நான் அந்த காம்பஸிலே சுற்றுகிறவன். என் கையினால் அங்கு இருந்த புதர் முதலியவற்றை அகற்றுவதில் ஈடுபட்டவன். பிலானியில், ராஜஸ்தான் பாலைவனத்தில் ஒரு ரிஸர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட் இருக்கமுடிகிறது.

காரைக்குடியில் மட்டும் கூடாதா? தண்ணீர் பஞ்சமே இல்லை, அங்கு, ஒரு சிங்கிள் பம்ப், லட்சம் காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறது. ஒரே இடத்தில் உள்ள மூன்று குழாய்க் கிணறுகள் 2½ லட்சம் காலன் தண்ணீரை சப்ளை செய்கிறது. அதை இப்போது மாற்றப் போகிறார்களாம். இதையெல்லாம் நம் மாநிலத்தின் சொத்தாக கருதவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் இருந்தாலும் மாநிலத்தின் வளத்திற்கு உரியது. எல்லாவற்றையும் டிசென்ட்ரலைஸ் செய்ய வேண்டும். நாட்டின் பூராவிலும் விரிந்து கிடக்கவேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொன்னார்களே அதை எண்ணவேண்டாமா? ஒரே இடத்தில் எல்லாவற்றையும் குவித்து வைப்பதில்—தீமைகள் வரவேண்டாம்—அப்படி ஒருக்கால் ஏற்படுமானால் ஒரே இடத்தில் அவ்வளவையும் வைத்து, ஒரு குண்டினால் அவ்வளவும் பாழானால் அதனால் தேசத்திற்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்று சிந்திக்க வேண்டாமா? அதை சென்னைக்கோ அல்லது வேறு எங்கேயோ மாற்றப்போவதாக நிச்சயமாக, உறுதியாக, உள்ளே இருக்கிறவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதை நமது மாநில சர்க்கார் தடுக்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி முதியோர் கல்வி என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் பின்னால் நிறையப் பேசலாம். 'அடல்ட்' என்பதை 'முதியோர்' என்று சொன்னார்கள். அதைக் கூட 'வளர்ந்தோர்' என்று சொல்லலாம். 'அடல்ட் லிட்டரஸி' என்றால், 'வளர்ந்தோர் எழுத்தறிவு' என்று சொல்லலாம். அடல்ட் எஜுகேஷன் என்றால் வளர்ந்தோர் கல்வி என்று சொல்லலாம். 'எழுத்தறிவு' என்பது எழுதப் படிக்கத் தெரிந்துகொள்வது. 'கல்வி' என்பது தனித் தனித் துறையாக எடுத்துப் படிப்பது. ஒரு துறையில் படித்த பிறகு பல்வேறு துறைகளைப் பற்றிய ஆற்றல் பெற, அறிவு பெற, மாலை நேரத்தில்; காலை நேரத்தில்; ஓய்வாக இருக்கிற போது, ஒழிவாக இருக்கிறபோது கற்றுக் கொள்ளத் துணிவார்கள். அதற்கெல்லாம் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இனி ஒன்றை மட்டும் கடைசியாக சொல்லி . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் முடித்து விட வேண்டும். 45 நிமிடங்களுக்கு மேல் ஆகி விட்டது.

திரு. சா. கணேசன்: இதோ ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். ஏற்கெனவே கனம் உறுப்பினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கவன ஈர்ப்பு ஒன்றைக் கொண்டு வந்தார்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன். நானும் அப்போது தான் சட்ட மன்றிற்குள் வந்துகொண்டிருந்தேன். போலீஸ் கமிஷனர் திரு. சிங்காரவேலு அவர்கள் அன்று வந்து அபிஷியல் காலரியில் உட்கார்ந்திருந்தார்களே. அவர்கள் வருகிறார்கள். வெள்ளை உடையில் இருக்கிற போலீஸ் அன்பர்கள் அவ்வளவு பேர்களும் வரிசையாக நின்றுவிட்டார்கள். அவர்களின் அணியை உடைத்துக்கொண்டு வர முடியாமல் நானும் நின்றுகொண்டிருந்தேன். எனக்குப் பின்னால் கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் எல்லோரும் வரிசையாக நின்று

[திரு. சா. கணேசன்] [5th March 1965

சல்யூட் அடித்தார்கள். அப்படியும் இப்படியும் இரண்டு முறை நடந்துவிட்டு இங்கே வந்து உட்கார்ந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் இடம் கிடைத்து நாங்கள் சபைக்கு வந்தோம். எனக்குச் செய்தி 'நான் வரவில்லை, யாரோ வந்திருக்கிறார்கள் நான் ஒன்பது மணிக்குத்தான் வந்தேன்' என்று அவர் சொல்லுவதாக எனக்குச் செய்தி. இதை கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் விசாரித்து இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அன்று அவர் இங்கு வந்ததற்கு, பாஸ் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் விசாரிக்கவேண்டும். பாஸ் இல்லாமல் வந்தாரா, அல்லது அன்றைய தினம் பாஸ் கொடுக்கப்பட்டதா என்றும் சபாநாயகர் விசாரிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான பல்வேறு சூழ்நிலைகளின்றும் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Deputy Speaker, Sir, I raise to welcome the speech delivered by the Hon. the Chief Minister while presenting the Budget for 1965-66. Sir, I congratulate him very heartily for having taken a very bold step in not proposing any new tax measures, although there is a deficit of about Rs. 6½ crores. This deficit, as the hon. Members are aware, is mostly due to the increase in dearness allowance given to the Government servants and I also welcome the relief given to them. I read the speech very carefully and if the hon. Members have also read it in a very dispassionate manner, I am sure they would come to the conclusion that the Government have done well in almost every sphere of activity during the current year. The Government servants and I also welcome the relief given to them. be permitted both in the Central and the State sectors. In order to augment power supply, it has been decided by the Government to set up a Thermal station at Ennore. I greatly welcome it. This should have been done much earlier, but nevertheless it is coming up now. When this comes up, I feel that there will be an import of at least 25,000 to 30,000 tons of coal by sea. Madras Port is already handling about 5 to 6 lakhs tons of coal every year coming from Calcutta and with the advent of this project, the volume of traffic of this particular commodity will go up. I therefore suggest that Ennore should be made a minor port. If it is so it will not only handle this traffic, but it will also give an opportunity for many other commodities to go through this port. It is found that there are many natural facilities for developing this port as a minor port. So I am putting forth this suggestion for the consideration of the Government.

People in Georgetown and Royapuram areas are not having a beach of their own, as the beach near the High Court has been taken by the Madras Port authorities for their development. From Royapuram to Ennore the Government has developed a stretch of road, a very wide road almost about 100 feet broad. That road goes parallel to the sea and it is about two to two and a half miles equal to the length of the Marina beach. I suggest for the active and serious consideration of the Government whether they could

5th March 1965] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

not develop this as a second beach for the benefit of the people of Georgetown and Royapuram areas. The Madras Beach is the second best beach in the whole world and all of us are naturally very proud of it. If a second beach in Madras is developed, that Beach should be the first beach in the world and I am sure our Technicians and Engineers will design it in such a way that it will be a permanent feature for the benefit of the entire population of Madras, particularly those living in the Northern side.

I heartily congratulate the establishment of the Industrial Development Corporation. As a matter of fact, the Hon. Minister for Industries said that the Corporation would come into working last year itself. However, I am very happy that it is now going to come. I remember that I spoke last year on the floor of this House and wanted that not only a Corporation of this type should be set up but that the Government should also see that we get a bulk allotment of foreign exchange from the Central Government so that it could be utilised for the various industrial development schemes here. If we get bulk foreign exchange from the Central Government, I am sure that it will help in the starting of many industries quickly and the benefit that would accrue will be great. Now there is considerable delay in starting any industry because of our going to the Centre for getting the necessary foreign exchange and other facilities. So, it is up to the Government to examine this very carefully, consistent with financial rules, whether we should not press the Centre to give us a bulk quota of foreign exchange so that we can get into direct contact with the foreign people and develop our industries quickly.

Sir, two days back there was a Conference in the City for the promotion of exports. It has been said that there should be an Export Promotion Council at the State level to increase exports to foreign countries. I suggest that not only this body should be set up early, but, at the same time, the Government should give more facilities and relax the rules regarding sales tax for the exported articles. The Hon. Minister for Industries has said that he is going to consider whether a revision of the sales tax system is necessary. At the same time, I would request him to consider whether there should not be a general relaxation of the rules for those articles that are being exported to foreign countries.

The establishment of the Agro-Industries Corporation is a welcome feature. It has been stated that this Corporation will play a very vital role in developing agriculture. I am just making one suggestion for the consideration of the Government. If you take America, it will be found that that country was in a difficult position after the second world war so far as foodstuffs were concerned and the production of foodgrains was much less than their demand. They applied their mind and within 17 years, America has become the largest agricultural commodities producing country. Their production is so great that either they want to put it into sea to maintain a reasonable price level or explore the possibility of taking them and putting them in the Antartic Ocean so that even

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [5th March 1965

after 30 or 40 years they can go there and take them. Here we have said that there should be 30 standard acres for one person or 60 acres for a family. I am suggesting for the serious consideration of the Government whether the Government could come forward to encourage such of those people who want to take up agriculture on industrial lines and as a business proposition. If people come forward to float Public Limited companies for developing agriculture on mechanised methods, the Government should not only give them the required area of land which they want, but should also give them all possible assistance and help. I am aware that two-thirds of land is still undeveloped and untouched. It is high time that we concentrate on this matter and see whether the scientific knowledge can be used for developing agriculture. I happened to listen to a very interesting lecture delivered by the High Commissioner for Australia recently at the Madras University. He was telling that Australia is the third largest country in the world in agricultural production and also in exporting them. He said that there are regions in Australia which are not having even a couple of inches of rain, but at the same time, they are able to get very good results by applying the latest scientific methods in agricultural production and also by installing tube wells even below 100 feet and by lifting the water for growing agricultural commodities. I do not know why that should not be possible here. But it is absolutely not possible if we have only 30 acres in extent. It will be possible if a Corporation is set up and that Corporation owns thousands and thousands of acres which can be developed for growing food crops as well as commercial crops and for providing dairy farming and other facilities.
12-00 noon. So I request the Government to give serious consideration to my suggestion whether they could help any public body coming forward to take up agriculture on industrial basis and in a mechanised manner. I think if a couple of such Corporations are floated in the various districts, it will augment to a very great extent the growth of agricultural products and we can also solve the problem of food deficit.

Sir, I am very happy that all steps have been taken to reconstruct the Bridge that was completely washed out during the recent Dhanushkodi storm. At the same time, I am very sorry to say that Dhanushkodi Pier and also the ferry service which was in existence prior to the storm had not been restored. I thought that the Government were taking steps in that direction. I am telling this because there had been an export of commodities worth Rs. 3½ crores during 1962-63 through this channel to Ceylon and other places and I believe the same amount of cargo had moved during 1963-64 also. Now, if this ferry service is not going to be restored, I do not know through which sources this traffic will move. Apparently, it will be diverted through Tuticorin. No doubt, there will be traffic going through Tuticorin. At the same time, I wish to point out that this channel had been in vogue for centuries. Therefore, I would suggest to the Government that all

5th March 1965] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

steps should be taken to see that this channel is also provided so that there may be regular and smooth functioning of the export traffic from our places to Ceylon and other places.

Sir, it had been stated on many occasions that the flushing of the Cooum river should be undertaken in order to avoid the very bad odour experienced by the people living nearabout that area. It is becoming increasingly difficult. I know that this subject was debated in the City Corporation Council also on many occasions. But, it had only been debated and kept at that stage of debate only. So, I would very much urge upon the Government to take up this work without further delay. At the same time, they should also develop the Buckingham Canal which begins from Rajahmundry and goes right up to Pondicherry and has a stretch of nearly 250 to 300 miles. This Canal has been in vogue for a very long time and various commodities to the volume of nearly 3 million tons, particularly firewood and such other things, were being transported through that Canal. About 4 or 5 years ago, a Committee was appointed by the Government of India to look into this matter and that Committee came to Madras. Various Chambers of Commerce gave evidence before that Committee. Most of them welcomed this idea and said that it is very feasible to develop it. Along with it, the costal villages also can be developed. So, at a time, when we are having industrial development, it is but proper that the Government should take all possible steps to develop all modes of traffic and to see that there is no transport bottleneck in any place.

Coming to a very important matter, viz., the recent agitation on the language issue . . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: I would request the hon. Member to be brief.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Yes, Sir. I shall finish my speech in two or three minutes. I would request the hon. Members to touch their hearts and say whether it is proper to instigate the students to this extent. Well, there is a proverb in Tamil "ஊர் இரண்டாச்சு என்றால், கோமாளிக்குக் கூத்து [illegible]".

This is exactly what has happened. If we are to play both in the language and religious issues to this extent, I do not know what will happen and what will not happen. History can show instances. We all know what happened in 1947 soon after the division of India and the creation of Pakistan. I congratulate the Government very honestly on their having taken bold steps to prevent the spread of this catastrophe. It was a serious menace. I am happy that the hon. Friends opposite have stated that violence should be stopped and acts of rowdyism and acts of the anti-social elements should be stopped immediately. That is one thing. On the other hand, I wish to ask them whether it is not the duty of the Government to see that law and order is maintained and that there is no threat to peace. Is it not the duty of the

Police to take all possible steps to see that peace is not disturbed? When peace is disturbed, is it not the duty of the Police to take all necessary steps to restore peace and law and order? If the Government and the Police take appropriate action for maintenance of law and order, why should they be criticised? It is not the Minister who asks the Police to resort to firing. It is the duty of the Police to see that law and order is maintained. In that process if they had to resort to shooting, there was no use of blaming them. There cannot be any peace, there cannot be any prosperity if there is no law and order. To-day somebody may be involved. To-morrow, it will be the turn of someone else. The flames that are lit will spread from one place to another. So, I am one of those who strongly feel that the Government have taken very strong steps to see that these acts of violence are controlled at the very earliest opportunity. If only they had allowed the situation to continue for some more time, I do not know what would have happened. Even now, the loss to both Government and private properties is estimated to be nearly Rs. 20 crores. For three days, there has been no traffic at all. Both passenger and cargo traffic came to a standstill. The whole thing was paralysed. Who is responsible for all these things? We are all responsible people. We have been elected by nearly 80,000 to 90,000 people. We must concentrate on the economic prosperity of the people. There are so many problems to be tackled on the economic and political spheres. Leaving all of them if we are to concentrate on this very minor—I deliberately say minor—issue of language, I do not know what will happen to us. There are various religious communities. We have got our leaders. They will take care of our interests in all spheres. We have to stand united. We must remember, 'United we stand, disunited we fall'. I would appeal to my hon. Friends opposite to see that at least hereafter they create a suitable climatic condition and that there is no threat to peace and there is no threat to orderliness in society. Thank you, Sir.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்த விவாதத்தில் அநேக அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்புவதால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷத்திற்கு மேல் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. பி. வி. சீராமுலு** : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்த கலவரத்தின் காரணமாக உயிர் நீத்த பள்ளி மாணவர்கள், பொது மக்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள், இவர்களுக்கெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அஞ்சலி செலுத்தி, என்னுடைய உரையைத் துவக்க இருக்கிறேன்.

இந்த 1965-66-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் கால், முதல் நான்கு ஐந்து பக்கங்களில் பார்க்கும் போது ஐந்தாண்டு திட்டத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றி, இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நிறைவேறும்வகையில் இது கடைசி ஆண்டாக இருக்கிறது. இந்த

ஐந்து ஆண்டில் ரூ. 291 கோடி திட்டமிட்டதற்கு ரூ. 340 கோடி செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 49 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவிட்டு இருந்தும் கூட, நாடு இன்னமும் முன்னேறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று சற்று ஆராயவேண்டும். திட்டமிட்டு செலவுசெய்து விருத்திகண்ட பகுதியாக இருந்தால், ஏன் வல்லவாசி குறையவில்லை? பொருளாதாரம் உயரவில்லை? மக்களைச் சுபிட்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவில்லை. இந்தக் குறியீட்டு மூலமாக ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நம் அரசாங்கம் தவறி விட்டது. நிலச் சீர்திருத்தம் புரட்சிகரமாகச் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், 17 ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் விவசாயக் குடிமக்களுக்கு நிலச்சீர் திருத்தம் செய்யாததன் காரணமாக, விவசாயம் ஓரளவுக்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று சொல்ல முற்படுகிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு சுதந்திர சைனா என்கிற ஃபார்மோஸா நாடு இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகளில், அந்த சுதந்திரம் பெற்ற நாடு, எந்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு; அந்த நாட்டு மக்களுக்கு விவசாயத் துறையிலே எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருக வசதி செய்யப்பட்டு, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதனைப் பார்க்கும் கால், நம் நாடு விவசாயத்திலே எவ்வளவு பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே கிட்டத்தட்ட 82 சதவிகிதம் விவசாயக் குடி மக்களாக வாழும் நாடு என்றாலும், விவசாயத்தில் முன்னேற முடியவில்லை என்பதனைக் காணவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், 82 சத விகித விவசாய மக்கள் வாழும்படியான இந்த நாட்டில் உர விநியோகத்தைப் பார்த்தால் மிக மோசமான நிலைமையில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உலகத்திலே அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யும் நாடு ஜப்பானாக இருந்தாலும்கூட, உலகத்திலே அதிகமாக வாங்கும் நாடு நம்முடைய நாடாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஒரு விவசாயி, உரக் கிடங்கிற்குச் சென்றாலும் சரி, அல்லது வியாபாரிகள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றாலும் சரி, 'நெல்லுக்கு உரம் வேண்டும்' என்று கேட்கக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறானே தவிர, நெல்லுக்கு என்ன உரம் வேண்டும் என்று குறிப்பாகக் கேட்டு வாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. காரணம், விவசாய மக்களுக்கு விளம்பரம் போதவில்லை, எந்த எந்த உரத்தை எந்த எந்தப் பயிர்களுக்கு வாங்கி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று. நமமுடைய நாடு விவசாய நாடாக இருந்தும் 82 சத விகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களாய் இருந்தும், இந்த நாட்டில் விவசாயம் மிக மிகக் குன்றியிருக்கிறது. ஆனால், 47 சத விகித விவசாய நிலங்கள் உள்ள அமெரிக்க நாட்டில், கிட்டத்தட்ட 9 சத விகிதத்தினர் தான் விவசாயிகளாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்திற்கே உணவுத் தானியங்கள் சப்ளை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அமெரிக்காவில் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும் போது, 9 சத விகிதத்தில் இரண்டு சத விகிதத்தைக் குறைத்து,

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [5th March 1965

சதவிகித விவசாயிகள் விவசாயம் செய்தால் போதும் என்று திட்டமிட்டு அவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். 82 சதவிகித விவசாயிகள் உள்ள நம் நாட்டில் இன்னும் உணவு உற்பத்தி பெருமளவுக்கு அதிகரிக்கவில்லை. நிதி நிலை அறிக்கையில் பார்க்கும் போது, "ஏடிடி-27 நெல் ரகத்தைப் பயிரிட்டால் 1 ஏக்கருக்குக் கிட்டுகின்ற சராசரி நெல் 2,000 பவுண்டுகளுக்கு மாறாக ஏக்கரா விற்கு சுமார் 4,000 பவுண்டு விளைச்சல் கிடைக்கும்" என்று குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ராத்தல் ஒரு ஏக்கருக்கு என்றா லும், ஒரு டன்னுக்க்கு 2,240 ராத்தல் ஆகிறது. இது மெட்ரிக் டன் என்றால், 2,040 ராத்தல் ஆகிறது. 2,000 ராத்தல் கிட்டத்தட்ட ஒரு டன் என்று வைத்துக்கொண்டால், இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் அதிகமாகச் சாகுபடி செய்தால், ஒரு லட்சம் மெட்ரிக் டன் அள விற்குக் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கே ஒரு டன் என்றால், இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு இரண்டு லட்சம் டன் ஆகும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், புள்ளி விவரங்களை இப்படித் தவறுதலாக குறிப்பிட்டு, நம்முடைய விவசாய இலாகா வும், அமைச்சர்களும் பேசுவதன் காரணமாகத் தான் நாட்டில் விவசாயம் முன்னேற முடியாத சூழ்நிலையாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான்.

சென்ற இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பாகக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, பருப்பைபற்றியுள்ள மார்க்கெட் நிலவரத்தைக் குறிப்பிட்டார். அந்தச் சமயத்தில், "ரூ. 60-லிருந்து ரூ. 120-க்கு பருப்பு, மார்க்கெட்டிலே வாங்கப் படும்" என்று சொன்னார். ஆனால், சேலம் இடார்சி, பம்பாய் ரகத் துவரை ரூ. 60 முதல் ரூ. 120 வரை அல்ல, ரூ. 80-லிருந்து கிட்டத் தட்ட ரூ. 95 வரையில் தான் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 120 என்று குறிப்பிட்டதன் காரணமாக வியாபாரப் பெருங்குடி மக்கள், 'அமைச்சரே 120 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார், ஆதலால், 120 ரூபாய் வரை விலை ஏறலாம்' என்ற நோக்கத்தோடு அமைச்சருடைய இந்த வாசகத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்களானால், அது மிகவும் தவறு. அமைச்சர் அவர்கள் அன்றாடம் உள்ள நிலவரங்களை அறிந்து, ஆராய்ந்து அந்த அளவிற்குப் பதில்கள் சொல்லியிருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால், பருப்பு விலை கிட்டத்தட்ட ரூ. 105-க்கு மேல் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் 120 ரூபாய் என்று சொன்னதன் காரணமாக, பருப்பு விலையை அமைச்சரே ஏற்றிவிட்டிருப்பதாகத் தான் அர்த்தம் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையாக இருக்கிறது என் பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல், சிறு பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சேலம் பகுதியிலேயே வட சேலம் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருந்தாலும்கூட, இந்த மாநில சர்க்கார் அந்தப் பகுதியிலே பாசனத் திட்டத்தை ஒன்று கூட அங்கே குறிப்பிட இயலவில்லை. ஏனென்றால், அடுத்து வரும் இடைத் தேர்தல் தருமபுரியில் நடக்க இருக்கிறது. அங்கு வரக்கூடிய அத்தனை அமைச்சர்களும்,

5th March 1965] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

அந்தந்த காங்கிரஸ்காரர்களும், "நாங்கள் இங்கே மில்லைத் துவக்க இருக்கிறோம், அதற்காக எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள், சர்க்கரை ஆலை துவக்க இருக்கிறோம், அதற்காக எங்களுக்கே வோட்டுப் போடுங்கள், காவிரியிலிருந்து உங்களுக்கு தனிக் கால்வாய் வெட்டி, பம்ப் செட் மூலமாகத் தண்ணீர் இறைவை கொடுக்கிறோம், அதற்காக எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் கல்லூரி துவக்க இருக்கிறோம், அதற்காக வோட்டுப்போடுங்கள், வட சேலத்தைப் பிரித்து வைக்கிறோம், அதற்காக வோட்டுப் போடுங்கள்", என்றெல்லாம் அந்த இடத்திலே அவர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். அப்படியெல்லாம் அங்கே சொல்லியிருந்தும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, வட சேலத்தின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. கல்லூரியைத் துவக்குவதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. நூல் நூற்பு ஆலை துவங்கு வதாகவும் ஒரு வார்த்தை இல்லை. சர்க்கரை ஆலை துவக்கு வதாகவும் கூட ஒரு வார்த்தை இல்லை. இதை எதற்காகச் சொல் கிறேன் என்றால், வட சேலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட நூல் ஆலை லைசென்ஸ் வட சேலத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தென் சேலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, ஓசூரில் மில் துவக்குவதாகச் சொல்லி, அங்கே இடம் சரியாக இல்லை, அந்த இடத்தில் பஞ்சு சரியாக விளைவது இல்லை என்ற காரணத்திற்காக ஆத்தூர் பேட்டைக்கு மாற்றி, தென் சேலத்திலே, சேலத்தின் ஏழாவது மைலிலே நூல் ஆலை துவக்கி யிருக்கிறார்கள். வட சேலம் பகுதியைக் காட்டி, வட சேலத்திற்கு வேண்டிய அத்தனை உரிமைகளையும் பெற்று, தென் சேலத்திற்குக் கொண்டு போகத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அத்தனையையும் கவனித்து, வட சேலம் பகுதிக்காகத் தனியாக ஐம்பது கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதே போல், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிட்டத் தட்ட 340 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதில் 100 கோடி ரூபாய் மின் சாரத்திற்காக செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை செலவிடப்பட்டிருந்தும்கூட 1965-ம் ஆண்டு வரையில், மின்சாரத் தின் விலை 400 சதவிகிதம் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு இன்டஸ்ட்ரியல் லோடுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 3 ந.பை. விலையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 12 அல்லது 15 ந.பை. அளவிற்கு விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 400 சதவிகிதம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வளவு திட்டமிட்டும் மின்சாரத்திற்காக இவ்வளவு செலவு செய்தும், தொழில் துறை யில் மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்ளும் அளவு உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், பொருளாதாரத்திலே விலை ஏற்றமாக இருக்கிற தே தவிர, அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும்படியான யூனிட்கள் உயராமல், மிக மிகக் குறைந்து வந்திருக்கின்றன. இதையும் ஆராய்ச்சி செய்து, மின்சார இலாகா ஓரளவுக்கு மின்சாரத்தி னுடைய யூனிட் விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல, கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கல்வி இந்த நாட்டிலே மிகமிகத் தரம் குறைந்ததாக இருப்ப தற்குக் காரணம், போதிய கல்வி ஸ்தாபனங்கள் இல்லாததுதான். உலகத்திலேயே சிறிய நாடு ஜப்பான். உலகத்திலேயே பெரிய நகரம் டோக்யோ. அதிலே ஒரு கோடி யே பதினைந்து லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கு 151 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், மூன்றேமுக்கால் கோடி மக்கள் வாழும்படியான நமது தமிழகத்திலே இரண்டே இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் தான் இருக்கின்றன. கல்விக்காக ஒதுக்கப் பட்ட நிதி மிக மிகக் குறைவானது. கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்த, நாடு உயர, மக்கள் உயர, அரசு உயர, நமது திட்டச் செலவில் மூன்றிலொரு பங்காவது கல்விக்காகச் செலவிடவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டப்படி பாலிடெக்னிக்குகளையும், தொழிற் கல்லூரிகளை யும் திறக்க இருப்பதை வட சேலத்தில் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டும் ஐந்து கலைக் கல்லூரிகள் திறந்ததில் இந்த ஆண்டு குடியாத்தத்திலும், கடலூரிலும் கட்டிடங்கள் கட்ட வகை செய்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் வேதனைப்படுகிறேன். அதில் எங்கள் கிருஷ்ணகிரியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கை மிகச் சிறந்த அறிக்கை என்பதை எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம் புது வரி இல்லை. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சலுகையும் உண்டு, அதோடு 6 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய நம்முடைய நிதி நிலையை சமாளிக்கக் கூடிய சக்தியைப் பெற்றிருக் கிறோம் என்ற நம்பிக்கையோடு புது வரி இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட் சமர்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந் திருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது நாம் நம்முடைய அதிகாரி களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. 291 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டு இருந்தாலும் 347 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்கிறபோது நம்முடைய வேலைகளை மிகவும் துரிதமாக நாம் செயலாற்றி இருக் கிறோமே தவிர பின்னுக்குப் போகவில்லை என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் நாம் திட்டமிட்டபடி குறிப்பிட்ட வேலை களுக்குச் செலவிட்டு இருப்பது எவ்வளவு வெற்றியைத் தேடித் தந்திருக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டும்.

இந்த ஆண்டு நம்முடைய திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு முக்கிய மான இடத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகமிக வர வேற்கத் தக்கது தான். காரணம் நகர வாழ் மக்களாகிய நமக்கு இன்றைக்கு மிகமிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது

உணவுதான். அரிசி, பருப்பு, உப்பு, மிளகாய் புளி என்று உணவு சம்பந்தமான பொருள்கள் நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறதே என்றுதான் நகரவாழ் மக்கள் கலங்கி நிற்கிறார்கள். இதை அரசாங்கமும் உணர்ந்து இருக்கிறது. நாமும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் நமக்கு ஏற்பட்ட அரிசித் தட்டுப்பாட்டை நாம் மறந்திருக்க முடியாது. மிகத் திறமையான முறையில் அந்த அரிசித் தட்டுப்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் சமாளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது சமாளித்தது பெரிதில்லை. வருங்காலத்தில் இத்தகைய கஷ்டம் நமக்கு என்றைக்குமே ஏற்படாது இருக்க இதை மிகமிக முக்கிய பிரச்சினையாகவே சிந்தித்து வரவேண்டும். இன்றைக்கு எப்படி அரிசி விலை ஏற்றத்தைக் கட்டுப் படுத்தி, குறைந்த விலையில் கிடைக்க வழி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமோ, அதே போன்று பருப்பு புளி, எண்ணெய்க்கும் கூட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரிசி போல பருப்பு வாராவாரம் வாங்குகிற பொருள் இல்லை. மாதத்திற்கு ஒரு தடவை, ஒரு நடுத்தர குடும்பத்திற்கு சைவ உணவுக்காரர் களாக இருந்தால் 3 படி தேவைப்படும். அசைவ உணவுக்காரர் களுக்கு ஒரு படி, இரண்டு படி போதும். இது கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். பருப்புத் தட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் பருப்பு உற்பத்திக் குறைந்து விட்டது. பருப்பு என்றால் ராஜஸ்தானில் இருந்து வருமா, பஞ்சாபில் இருந்து வருமா? ஆந்திராவில் கையேந்திக் கேட்கலாமா என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இது மிகமிக வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையாகும். ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது நல்ல நிபுணர் கமிட்டி ஒன்றைப்போட்டு எத்தனை எக்கராக்களில் பருப்பு உற்பத்தி செய்வதை விட்டு விட்டார்கள், ஏன் விட்டுவிட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் பரிசீ லனை செய்து நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே பருப்பு உற்பத்தி செய்ய என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என் பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். புளி விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. வீசை 3 ரூபாய் என்றால் அப்பாடி என அஞ்ச வேண்டிய நிலை இருக்கிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள புளிய மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு விட்டனவா? என்ன காரணத்தினால் பங்களூரில் இருந்து புளி வந்தாகவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டிய நிலை ஏற் பட்டுள்ளது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். காரணம் இன்றைய தினம் நம்முடைய முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது சாப் பாட்டுப் பிரச்சினைதான். ' who can enjoy when the belly is empty என்று ஷெல்லி சொல்லியிருப்பதுபோல வேறு எந்தப் பிரச் சினையைப் பற்றியும் சாப்பாடு போட்டால் தான் சிந்திக்க முடியும்.

இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உரம் போட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இன்னும் வெளிநாட்டில் இருந்து தான் உரத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கவில்லை என்கிறோம், பருவத்தே பயிர் செய் என்று சொல்வார்கள். தேவைப்பட்டபோது நமக்கு உரமோ, நல்ல விதைகளோ கிடைக்கவில்லை என்றால் அப்புறம் கிடைத்தா

னும் ஒன்றுதான், கிடைக்காவிட்டாலும் ஒன்றுதான். ஆகவே நமக்குத் தேவைப்படுகிற உரத்தை எந்த எந்த வகையில் இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்துகொள்ள முடியும் என்பது எல்லாம் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். தனியார் துறையிலோ, பப்ளிக் செக்டாரிலோ போதுமான உர உற்பத்திக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். இதுபற்றி எல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து வழி காட்ட நல்ல விஞ்ஞான அறிவுடைய நிபுணர்கள் குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அப்படி திட்டமிட்டு நாம் செயல்படாவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினை பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு மிகவும் பெரிதாக இருக்கும். மக்கள் உற்பத்தி, உணவு உற்பத்தி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றதாக அமைய நாம் செயல்பட்டாக வேண்டும். ஆகவேதான் இன்று முதலே இத்துறையில் செயல்பட்டாக வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் இந்தப் பிரச்சினையில் கோளாறு ஏற்பட்டால் முதலில் தாக்கப்படுகிறவர்கள் நகர மக்கள். அப்படி நகர மக்கள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்கத்தான் இன்று முதலே ஆக்க ரீதியாக, ஆராய்ச்சி பூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பால் விநியோகத்திற்கு வருகிறபோது ஒருவருக்கு 4 அவுன்சு வீதம் வழங்கி வருகிறோம், 15 ஆயிரம் பேர்களுக்கு பால் கார்டு முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்று எல்லாம் சொல்லிப் பயன் இல்லை. நகர மக்கள் தொகையைப் பார்க்கிறபோது இன்னும் வேறு ஒரு பால் பண்ணையை தென் சென்னையிலோ, மேற்கு சென்னையிலோ ஆரம்பிக்க வழி இருக்குமானால் ஆரம்பிக்க முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமாத்திரம் இல்லாமல் ஈரோடு போய் பால் சேகரிப்பதைக் காட்டிலும் சென்னை நகரைச் சுற்றியே பால் சப்ளையில் அக்கறை கொண்டவர்களை அதிகப்படுத்தி அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து உதவி இங்கேயே தேவையான பாலைத் திரட்ட வழிவகைகளைக் காணலாம். இதனால் செலவு குறையக் கூடும்.

அடுத்து, நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பல நல்ல காரியங்களுக்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். குறிப்பாக பஞ்சாயத்துகள், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகியவற்றுக்கு எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சந்தை கட்டுவதற்கும், பஸ் ஸ்டாண்டு, தண்ணீர் சப்ளை திட்டத்திற்கும் கடன் உதவி கொடுக்கிறோம். 1962-63-ம் ஆண்டு கணக்கில் அந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 2½ கோடி ரூபாய் அவர்கள் செலவழிக்காமலேயே விட்டுவிட்டார்கள் என்பதை அறிகிறபோது வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. நாம் பணம் ஒதுக்குகிறோம், அதை நல்ல முறையில் குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்காகச் செலவிட வேண்டியது அதிகாரிகளின் கடமை. குறிப்பிட்ட வேலைகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிறதா, இல்லையென்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதில் அரசாங்கம் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும்.

இன்னும் நல்ல பல அம்சங்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அடங்கியிருக்கின்றன. குறிப்பாக மாலை நேரக் கல்லூரி இவ்வாண்டு முதல் ஏற்படுத்தப் போவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். பெண்களுக்காக ராணி மேரி கல்லூரியில் மட்டும் மாலை நேர வகுப்பு ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பகல் எல்லாம் வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டாலும், மாலை நேரத்திலாவது கல்லூரியில் படித்து தேர்ச்சி பெறலாம் என நினைக்கக் கூடியவர்கள் பெண்கள். ஆகவே தேவைப்படுமானால் எல்லாப் பெண்கள் கல்லூரியிலும் இதை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிற்பட்டவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் மனைக் கட்டுக்கள் வழங்குவதைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் மனைக்கட்டுக்கள் கொடுக்கலாம். எப்படி அதில் வீடு கட்டுவது, பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். வீடு கட்டும் வசதி அவர்களுக்கு 12·30 p.m. இல்லை. ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் என்று நாம் நில ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கும் உபயோகம் இல்லாது, யாருக்கும் உபயோகம் இல்லாது தரிசாக போட்டு வைப்பதில் பயன் இல்லை. இப்படி வெறும் ஆர்ஜிதம் செய்கிற பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட இடங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாகக் கடைசியில் கூறியிருக்கிறார்கள். 'நேரு தலைவர்களால் மனப்பூர்வமாக மீண்டும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அவை விரைவிலே சட்டப்புத்தகத்தில் பொறிக்கப்படும்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மொழியும், மதமும் மிகச் சிக்கலான பிரச்னைகள். மொழிப் பிரச்னையில் மாணவர்களைக் கிளர்ச்சி நடத்தத் தூண்டிவிட்டு பின்னே மறைந்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு தமிழக அரசியல் வாதிகள் கோழைகளாக மாறிவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கிளர்ச்சி என்பது மக்களாட்சிக்கு மிகச் சிறந்த ஓர் ஆயுதம், அந்த ஆயுதத்தை பலாத்காரமில்லாமல்தான் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்று உத்தமர் காந்தி உலகிற்குப் போதித்தார். கிளர்ச்சியிலே பலாத்காரம் புகுந்துவிட்டது என்றால் அதை நாமும், எதிர்க்கட்சியினரும் சேர்ந்துதான் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பலாத்காரத்தை, அராஜகத்தை அடக்கவேண்டும். சர்வதேசக் கம்யூனிஸ்ட்கள் என்ன என்ன வழிமுறைகளைக் கையாண்டார்களோ, அதே வழிமுறைகளைத்தான் இந்தக் கிளர்ச்சியில் கையாண்டார்கள் என்பதை நான் ஒளிவு மறைவில்லாமல் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தக் கிளர்ச்சியின் பின்னே ஒரு சக்தி இருந்துகொண்டு ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டிப் புதைப்பதற்கு வேலை செய்து வருகிறது என்பதை உணர வேண்டும். அந்த சக்தி என்ன சக்தி, எங்கிருந்து வருகிறது என்பதையெல்லாம் சிந்தித்து அவைகளை இந்த அரசாங்கம் அடக்குவதற்கு முயல வேண்டும். தமிழகம் பண்பாட்டிற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது பழியான பாதையில் தமிழகம் போகக்கூடாது என்ற உணர்ச்சியுடன் எல்லோரும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே நமது

முதலமைச்சர் அவர்கள் தீர்வு கண்டிருக்கிறார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழ் அழிந்துவிடும், தமிழ் அழிக்கப்பட்டு விடும் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் அழியாது; தமிழை யாராலும் அழிக்க முடியாது ; 200 ஆண்டுகளாக இருந்த ஆங்கிலத்தால் தமிழ் அழியவில்லை. அப்படியிருக்க, ஹிந்தியினால் தமிழ் அழிந்து விடும் என்று சொல்கிறவர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகத் தான் சொல்கிறார்களே ஒழிய, தமிழ் அழிந்து விடும் என்று உண்மையில் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எந்த மொழி வந்தாலும் தமிழ் அழியாது. அப்படி அழிந்து விடும் என்று சொல்லுகின்ற தமிழர் வாழ்வதைக் காட்டிலும் வீழ்வதே மேல் என்றே தமிழ்த்தாய் நினைப்பாள். தமிழுக்கு ஆபத்து என்று சொல்வது தவறு. ஹிந்தியைத் திணிக்கக்கூடாது என்று அத்தனை பேரும் ஒற்றுமையாகவே சொன்னோம். நம்மை நாம் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டபூர்வமாக, சட்டப் புத்தகத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டுமென்று முதல் மந்திரிகள் மாநாட்டில் முடிவு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது, வாக்குறுதி போதும் என்று சொன்னார்கள், இன்றைய நிலைமை என்ன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வாக்குறுதி தந்த அந்தத் தன்னை இவ்வளவு சீக்கிரம் இழந்துவிடுவோம் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை. துர்ப்பாக்கியமான அந்த நிலையில் பீதியைப் போக்க எந்த எந்த தக்க பரிகாரங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அவைகளைத்தான் தேடவேண்டுமென்று சொன்னோமே தவிர முரட்டுத்தனமாக எதையும் செய்யவில்லை. மக்களுக்கு பயம் இருக்குமேயானால் அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக, திட்டமிட்டு, சட்டதிட்டத்திற்கு உட்பட்டுத் தீர்த்து வைப்பதுதான் முறை. அந்த முறையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திறமையாக அராஜகத்தைச் சமாளித்தது மட்டும் அல்லாமல் ஒரு வாக்குறுதியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். "அரசாங்கம் அவர்களுடைய நலன்களை விழிப்புடன் போற்றிக் காத்து வரும் என்றும், அரசாங்க ஊழியத்தில் அவர்களுக்குரிய வேலை வாய்ப்புகளும், பதவி உயர்வுகளுக்கான வாய்ப்புகளுக்கும் குந்தகம் நேரா வண்ணம் ஆவன செய்யுமென்றும் அவர்கள் உறுதியாக நம்பலாம்" என்று வாக்குறுதியை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்வது காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றால்தான் முடியும். வேறு எந்தக் கட்சியாலும் செய்ய முடியாது. காரணம் காங்கிரஸுக்குள்ள திறமை, அதனிடத்திலே மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை தான். நம்முடைய நலனைப் பாதுகாக்க நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற உறுதியை எவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பக்க பலத்தைத் தருவதே நாம் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவை என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. தோ. மு. நல்லசாமி:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த நிதிநிலை

அறிக்கையின் பேரிலே என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஏற்பட்ட இந்த விவாதத்தில் மிக முக்கியமான அளவில் பேசப்பட்டது இந்த நாட்டிலே சமீபத்திலே ஏற்பட்ட ஹிந்தி எதிர்ப்பின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை அடக்குவதிலே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி தீவிரமானது என்று எதிர்க்கட்சிகளும், எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் நியாயமானது என்று இந்தப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற அனைவரும் பேசி வருவதை நாம் கவனித்தோம். இந்தக் கிளர்ச்சியில் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்பட்டது என்னுடைய தொகுதி என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையோடு இந்த சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கரூரைப் பொறுத்தவரைக்கும் நிச்சயமாக இது மாணவர்களையும், தங்களுடைய ஹிந்தி அருவருப்பைத் தெரிவிப்பதற்காக மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்று யாருமே சொல்ல முடியாது. நிச்சயமாக ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அறைகூவல் விட்டபோதிலும், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையில்லாத எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைதான் அவ்வளவு பெரிய அழிவுக்கும் காரணம் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்ல வேண்டுமானால், அன்றைக்கு 10-ம் தேதி காலையிலே ஊர்வலமாகச் சென்றவர்கள் எங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொடி, தேசியக் கொடி கட்டிப் பறந்தனவோ அவைகளையெல்லாம் தீக்கிரையாக்கியும், சின்னாபின்னப்படுத்தியும் சென்றார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் தி.மு.க. கொடியானது எங்குமே பாதிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அங்கு நெடுங்காலம் காங்கிரஸுக்குச் சேவை செய்ய வந்த திரு. கோவிந்தராஜு பிள்ளை அவர்களுடைய கடை குறிப்பாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், எந்த ஏழைகளுக்காகச் சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்றோமோ அந்த ஏழைகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டும், அங்குள்ள கேஸ்கள், பத்திரங்கள் அவ்வளவும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. ரயில்வே நிலையம், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சேதமாகும் அளவுக்கு நாசமாக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சு தாக்கப்பட்டு 5 லட்சம் ரூபாய் அளவில் நஷ்டம் இருக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படியாகக் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்த நிலையில், அதிகாரிகள் செயலற்றுப் போன நிலையில், அங்குள்ள டெபுடி சூப்பரின்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அடிபட்டு, மயங்கி விழுந்து, ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்ட பிறகு, இன்னும் சில மணி நேரம் விடப்பட்டிருந்தால் தனிப்பட்டவர்களின் உடைமைகளுக்கு ஆபத்து வந்து, சின்னாபின்னமாகிவிடும் என்ற நிலையில்தான், திருச்சியிலிருந்து மீண்டும் போலீஸ் போர்ஸ் வந்தது. அது வராமல் இருந்தால் அன்று ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டம் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. பொதுமக்கள் சொல்கிறார்கள்.

இங்கேயுள்ளவர்கள் பத்திரிகை மூலம் பார்த்திருப்பீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இவ்வளவு நஷ்டத்திற்கும் காரணமாக இந்தக் கிளர்ச்சி நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதில் மாணவர்கள் முதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பிறகுதான் தி.மு.க. தோழர்களையும், மற்ற சமூக விரோதிகளையும் கைது செய்வதில் இறங்கினார்கள். இவ்வளவு நஷ்டத்திற்கும் காரணமாக, பூரண பொறுப்பாளியாக நான் தி.மு.க. வைத்தான் கூறுகிறேன். கரூரைப் பொறுத்த வரைக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யார் எல்லாம் கலந்துகொண்டார்கள் என்று சொல்லமுடியாத நிலையிலே சாதாரண அப்பாவிகளைக்கூட போலீஸார் கைது செய்திருக்கிறார்கள்; லாக்அப்பில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு அவல நிலைக்குக் காரணம் இந்தக் கிளர்ச்சிதான். ஆகவே, தவறு செய்தவர்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும், அப்பாவிகளை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்றும் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதோடு, இவ்வளவு அராஜகங்களுக்கும் காரணம் அங்கு சமுதாய விரோதிகளுடைய செயல்கள் ஓரளவு இருப்பதே. எனவே, அங்கே ஒரு போலீஸ் போர்ஸ் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல; முன்சீப் கோர்ட்டில் பல பத்திரங்கள், ரெக்கார்டுகள் எரிக்கப்பட்டு விட்டன. தற்போது முன்சீப் கோர்ட் இயங்காமல் இருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் சில வழக்குகள், பஞ்சாயத்துக்கள் காலாவதியாகக் கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. இதற்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொழிப் பிரச்னையைப் பற்றி பெரிதும் விவாதிக்கப்பட்டது. இதிலே நானும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பட்ஜட் கூட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மொழிப் பிரச்னை பற்றியே தங்களுடைய கருத்தை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு எதிர்க்கட்சியினரும் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபாடான கருத்துக்களைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் மல்டி-லிங்வலிஸம் வேண்டுமென்கிறார்; இன்னொருவர் பை-லிங்வலிஸம் வேண்டுமென்கிறார். இன்னொருவர் அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கிறார். தமிழுக்கு இந்த நாட்டில் ஏதோ ஆபத்து வந்து விட்டதைப் போன்ற நிலைமையை அவர்கள் உருவாக்கியதன் காரணமாக தமிழ் மீது பற்றுள்ளவர்கள் பலர் தங்களைத் தாங்களே உயிர்த் தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி தமிழுக்கு ஆபத்து என்ற நிலை ஒன்றும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் 1937-38-ல்—தமிழ் இரண்டாவது மொழி. அன்று ஆங்கிலம்தான் கட்டாயமாக இருந்தது. தமிழ் சிறப்புப் பாடமாக இருந்தது. அன்று இந்தியும் கட்டாயப்பாட

மாகப் புகுத்தப்பட்டது. அதற்குக் காரணஸ்தராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள்தான் இன்று தமிழை காப்பாற்றப் போவதாகச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அன்று நாட்டில் இருந்த சூழ்நிலையில் மக்களுடைய செல்வாக்கை பெறவேண்டுமென்பதற்காக இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கினார். இன்று அந்த இந்தி பாஷை எவ்வளவு மோசமான பாஷை என்பதை விளக்குவதற்காக என்னென்ன வாதங்கள் உண்டோ அவ்வளவையும் சொல்கிறார். இதையெல்லாம் கேட்கிற மாணவர்கள் இந்தி வந்தால் நம்முடைய வாழ்க்கை சூனியமடைந்து விடும் என்று பீதியடைகிறார்கள். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் லா அண்டு ஆர்டரைச் சரியாக மெயின்டைன் பண்ண முடியவில்லையென்று சொன்னால் அதை நல்ல அரசாங்கம் என்று சொல்ல முடியாது. எதிர்க்கட்சியினர் நாளைக்கு ஆட்சிக்கு வந்தாலும் லா அண்டு ஆர்டரை சரியாகக் கவனித்து வந்தால்தான் நாட்டில் அராஜகம் ஏற்படாமல் தடுக்கமுடியும். தற்போது நாட்டிலே நடைபெற்ற அராஜகத்தை ஒரு கட்சியும் விரும்பக்கூடிய நிலையில் இல்லை. நம்முடைய நாடு ஜனநாயக நாடு; நாம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். நேற்று மேல்சபையில் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் இதைப் பற்றி அருமையான முறையிலே விளக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் நாட்டை ஆட்சி செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று அடிப்படையான கோட்பாடுகள் இல்லாத நிலையில் ஏதோ சேர்ந்து கொண்டு இதிலே தீர்மானங்கள் போடுவது, ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியை விரட்டுவதற்காகத்தான் செய்வதாகத் தெரிகிறதே தவிர வேறு இல்லை. மக்கள் காங்கிரசை வெறுக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் எங்களுக்கு வெளியே போக ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ள எல்லோரும் பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்தப் பிரச்னையிலே ஒரு முடிவு காணவேண்டும். ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் வராமல் இருக்கவேண்டும்; தாய்மொழிக்கு எந்தவிதக் கெடுதலும் ஏற்படக்கூடாது; அதே சமயத்தில் உலக மொழியான ஆங்கிலத்தையும் புறக்கணித்து விடக்கூடாது என்றுதான் மும்மொழிக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்னையிலே நல்ல தீர்வு காண்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, ஊர்வலம், கிளர்ச்சி போன்றவைகளால் யாருக்கும் நன்மை ஏற்படப் போவதில்லை.

அடுத்து, பட்ஜெட் உரையை எடுத்துக் கொண்டால் இதிலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அவுட்லைன் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராட்டக்கூடிய அளவிலே இந்த பட்ஜட் அமைந்திருந்தாலும் அதைப் பற்றியெல்லாம் கூற முடியாத சூழ்நிலை நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கூட இல்லையென்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் சிறந்த அம்சங்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பட்ஜட்டை வரவேற்றுப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [5th March 1965

விட்டால் ஜனநாயகத்தின் பேரால் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தார்களா? செய்யவில்லை. செய்யவேண்டுமென்று எங்கள் தரப்பிலுள்ளவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள். லா அண்ட் ஆர்டரை சரியாக பாதுகாக்க முடியவில்லை. ராணுவம் அழைக்கப்பட்டது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டது என்றால் அவர்கள், நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள், நான் பாதுகாப்பு அளிக்கிறேன், ராணுவத்தை அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று கூற வேண்டும். ஆனால் கூறியது யார்? சர்க்கார் பிரதம காரியதரிசி ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்போது இங்கு மந்திரிசபை இல்லையா? குழப்பம் நடந்தால் அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அப்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்களா? இல்லை. இங்கிருந்து டெல்லி போயிருக்கிற நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி சென்னை வந்துதான் ரேடியோவில், பிரதமர் பேசிய பிறகு மாணவர்களை அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்களே தவிர முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு அடுத்தபடியாக திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்களே தவிர நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட மக்களிடம் நம்பிக்கையற்ற ஒரு மந்திரி சபை தாங்களாகவே ராஜிநாமா செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அது நடக்கவில்லை. செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால் ஜனநாயகத்தின் பேரால் ஆட்சி செய்வதாகக் கூறுகிறார்கள். எதிர்கட்சிக்காரர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி குற்றம் சுமத்தி அவர்களை அடக்கவும், ஒடுக்கவும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக பத்திரிகைகள் எதாவது வெளியிட்டால் அதை பயமுறுத்தி டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் அவர்களால் எழுத முடியாத நிலையை உருவாக்குவதுமான நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இந்த சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையாக வைத்திருப்பது ஜனநாயக சோஷலிசம், அதை அமுல் நடத்துகிற நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரி என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கோ. ராஜாராம்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்றைய பட்ஜெட் வரி இல்லாத பட்ஜெட்—ஏழை மகன் வாழ்விலே வலியில்லாத பட்ஜெட்—எதிர்கட்சிக்காரர்களுக்கு குறை கூற வாய்ப்பளிக்காத பட்ஜெட், எனவே அவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல் தருகிற பட்ஜெட். ஆனால் நாட்டுக்கோ ஒளி தரும் பட்ஜெட். நல் மனம் படைத்தவர்கள், நல்லறிவாளர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வாழ்த்துகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். அவர்களோடு நானும் இதனை வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன்.

5th March 1965] [திரு. கோ. ராஜாராம்]

கடந்த நான்கு தினங்களாக அவையிலே நடைபெறுகிற விவாதங்கள் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்கள், பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள், வன்முறை செயல்கள் இவற்றை பற்றியே சர்ச்சைகளை கிளப்பி பல்வேறு கோணங்களிலும் விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உண்மையிலேயே மார்ச் முதல் தேதிக்கு முன்பு வரை இந்த மன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் என்னைப் போன்றவர்கள் அரசுகள் பிறந்து ஜனநாயகம் மலர்ந்துள்ள நாகரீக உலகில் வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வினை இழந்தவர்களாக, ரூசோ குறிப்பிட்டுள்ள சமுதாய ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்பிருந்த காட்டுமிராண்டி காலத்திலேதான் இருக்கிறோமோ என்ற சந்தேக உணர்வினைத்தான் பெற்றவர்களாக இருந்தோம். "ப்ரிமிட்டிவ் ஏஜ்" என்று சொல்லப்படுகிற காட்டுமிராண்டிகள் காலத்தில் "Might is right" தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற நிலை இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் இங்கோ கொடி பிடித்தவன் எல்லாம், கோஷம் போட்டவன் எல்லாம், 'ஒழிக' என்று சொல்லத் தெரிந்தவன் எல்லாம் பெரிய தளபதியாக, தானே தளகர்த்தனாக, வீரனாக, மொழி காக்கும் சூரனாக உலவிய வேதனைக் காட்சியைக் காண முடிந்தது. நாட்டிலே அமைதி கெட்டிருந்த துர்பாக்கிய நிலையைத்தான் சந்திக்க முடிந்தது. 'கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது' என்பார்கள்—மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தவறான பயம், அச்சம், கற்பனையான எண்ணங்கள் இவற்றின் அடிப்படையில் போராட்டம் உருவாகியிருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால், மொழிப் போரின் பின்னணியில் ஜனநாயக சோஷலிச தத்துவத்தை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களும், அரசாங்க கொள்கைகளினால் பாதிக்கப்பட்டு அரசை நேருக்கு நேர் நின்று எதிர்க்க முடியாமல் பதுங்கி நின்றவர்களும், இவர்களின் துணை கொண்டாவது பதவியினை ருசி பார்த்து விட முடியாதா என்று ஏங்கியவர்களும் சமூக விரோத சக்திகளும் சேர்ந்துதான் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். மொழிப் போர்வைக்குள்ளே பிற்போக்கு சக்திகள்தான் படை நடத்திக் காட்டினார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். அதனால்தான் முற்போக்கு சக்திகள் இழித்தும் பழித்தும் பேசப்பட்டன. குறிப்பாக முற்போக்கு எண்ணங்களின் காவலராக இருக்கிற தலைவர் காமராஜ் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் இழித்துரைப்பதும் பழிப்பதுந்தான் போராட்டத்தினரின் பெரும் பணியாக அமைந்தது. இங்கேயும் முதல் அமைச்சர் மீது புழுதி வாரித் தூற்றுவதிலே எதிர்கட்சியினர் பெரிதும் திருப்திப் பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று அடுக்கடுக்காக கோரிக்கைகள் வந்தன. அதற்கு கூறப்பட்ட காரணம் "காட்டாட்சி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. துப்பாக்கி ஆட்சி கோலோச்சியது" என்றெல்லாம் வர்ணித்தார்கள். காட்டாட்சி என்று பேசியவர்கள் காட்டுமிராண்டித்தனம் நாட்டிலே தலைவிரித்தாடியதை மறுக்கவில்லை, மறுக்க இயலவில்லை. திருப்பூர் நிகழ்ச்சி ஒன்று போதும் காட்டுமிராண்டிகள் காலத்தில்தான் நாம் இன்னும்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [5th March 1965

விட்டால் ஜனநாயகத்தின் பேரால் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தார்களா? செய்யவில்லை. செய்யவேண்டுமென்று எங்கள் தரப்பிலுள்ளவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள். லா அன்ட் ஆர்டரை சரியாக பாதுகாக்க முடியவில்லை. ராணுவம் அழைக்கப்பட்டது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டது என்றால் அவர்கள், நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள், நான் பாதுகாப்பு அளிக்கிறேன், ராணுவத்தை அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று கூற வேண்டும். ஆனால் கூறியது யார்? சர்க்கார் பிரதம காரியதரிசி ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்போது இங்கு மந்திரிசபை இல்லையா? குழப்பம் நடந்தால் அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அப்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்களா? இல்லை. இங்கிருந்து டெல்லி போயிருக்கிற நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி சென்னை வந்துதான் ரேடியோவில், பிரதமர் பேசிய பிறகு மாணவர்களை அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்களே தவிர முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு அடுத்தபடியாக திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்களே தவிர நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட மக்களிடம் நம்பிக்கையற்ற ஒரு மந்திரி சபை தாங்களாகவே ராஜிநாமா செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அது நடக்கவில்லை. செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால் ஜனநாயகத்தின் பேரால் ஆட்சி செய்வதாகக் கூறுகிறார்கள். எதிர் கட்சிக்காரர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி குற்றம் சுமத்தி அவர்களை அடக்கவும், ஒடுக்கவும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக பத்திரிகைகள் ஏதாவது வெளியிட்டால் அதை பயமுறுத்தி டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் அவர்களால் எழுத முடியாத நிலையை உருவாக்குவதுமான நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இந்த சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையாக வைத்திருப்பது ஜனநாயக சோஷயலிசம், அதை அமுல் நடத்துகிற நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரி என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு. கோ. ராஜாராம்:** மதிப்பிற்குரிய மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்றைய பட்ஜெட் வரி இல்லாத பட்ஜெட்—ஏழை மகன் வாழ்விலே வலியில்லாத பட்ஜெட்—எதிர்கட்சிக்காரர்களுக்குக் குறை கூற வாய்ப்பளிக்காத பட்ஜெட், எனவே அவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல் தருகிற பட்ஜெட். ஆனால் நாட்டுக்கோ ஒளி தரும் பட்ஜெட். நல் மனம் படைத்தவர்கள், நல்லறிவாளர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வாழ்த்துகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். அவர்களோடு நானும் இதனை வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன்.

5th March 1965] [திரு. கோ. ராஜாராம்]

கடந்த நான்கு தினங்களாக அவையிலே நடைபெறுகிற விவாதங்கள் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்கள், பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள், வன்முறை செயல்கள் இவற்றை பற்றியே சர்ச்சைகளை கிளப்பி பல்வேறு கோணங்களிலும் விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உண்மையிலேயே மார்ச் முதல் தேதிக்கு முன்பு வரை இந்த மன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் என்னைப் போன்றவர்கள் அரசுகள் பிறந்து ஜனநாயகம் மலர்ந்துள்ள நாகரீக உலகில் வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வினை இழந்தவர்களாக, ரூசோ குறிப்பிட்டுள்ள சமுதாய ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்பிருந்த காட்டுமிராண்டி காலத்திலேதான் இருக்கிறோமோ என்ற சந்தேக உணர்வினைத்தான் பெற்றவர்களாக இருந்தோம். "ப்ரிமிட்டீவ் ஏஜ்" என்று சொல்லப்படுகிற காட்டுமிராண்டிகள் காலத்தில் "Might is right" தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற நிலை இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் இங்கோ கொடி பிடித்தவன் எல்லாம், கோஷம் போட்டவன் எல்லாம், 'ஒழிக' என்று சொல்லத் தெரிந்தவன் எல்லாம் பெரிய தளபதியாக, தானை தளகர்த்தனாக, வீரனாக, மொழி காக்கும் சூரனாக உலவிய வேதனைக் காட்சியைக் காண முடிந்தது. நாட்டிலே அமைதி கெட்டிருந்த துர்பாக்கிய நிலையைத்தான் சந்திக்க முடிந்தது. 'கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது' என்பார்கள்—மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தவறான பயம், அச்சம், கற்பனையான எண்ணங்கள் இவற்றின் அடிப்படையில் போராட்டம் உருவாகியிருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால், மொழிப் போரின் பின்னணியில் ஜனநாயக சோஷலிச தத்துவத்தை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களும், அரசாங்க கொள்கைகளினால் பாதிக்கப்பட்டு அரசை நேருக்கு நேர் நின்று எதிர்க்க முடியாமல் பதுங்கி நின்றவர்களும், இவர்களின் துணை கொண்டாவது பதவியினை ருசி பார்த்து விட முடியாதா என்று ஏங்கியவர்களும் சமூக விரோத சக்திகளும் சேர்ந்துதான் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். மொழிப் போர்வைக்குள்ளே பிற்போக்கு சக்திகள்தான் படை நடத்திக் காட்டினார்கள் என்று நான் குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதனால்தான் முற்போக்கு சக்திகள் இழித்தும் பழித்தும் பேசப்பட்டன. குறிப்பாக முற்போக்கு எண்ணங்களின் காவலராக இருக்கிற தலைவர் காமராஜ் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் இழித்துரைப்பதும் பழிப்பதுந்தான் போராட்டத்தினரின் பெரும் பணியாக அமைந்தது. இங்கேயும் முதல் அமைச்சர் மீது புழுதி வாரித் தூற்றுவதிலே எதிர்கட்சியினர் பெரிதும் திருப்திப் பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று அடுக்கடுக்காக கோரிக்கைகள் வந்தன. அதற்கு கூறப்பட்ட காரணம் "காட்டாட்சி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது, துப்பாக்கி ஆட்சி கோலோச்சியது" என்றெல்லாம் வர்ணித்தார்கள். காட்டாட்சி என்று பேசியவர்கள் காட்டுமிராண்டித்தனம் நாட்டிலே தலைவிரித் தாடியதை மறுக்கவில்லை, மறுக்க இயலவில்லை. திருப்பூர் நிகழ்ச்சி ஒன்று போதும் காட்டுமிராண்டிகள் காலத்தில்தான் நாம் இன்னும்

[திரு. கோ. ராஜாராம்] [5th March 1965

களுடைய நாட்டிலே அமைதி காணவும் நல்ல சூழ்நிலைகளை வளர்க்கவும் எங்களோடு ஒத்துழையுங்கள் என்று எதிர்கட்சியினருக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

அடுத்தது, மொழிப்பிரச்னை. மொழிப்பிரச்னையிலே இந்த எதிர்க் கட்சியினருக்கு கருத்தொற்றுமை ஏதாவது உண்டா? எந்தவித ஒருமித்த கருத்துமில்லாத எதிர்கட்சியினர் எங்களை தமிழுக்கு விரோதிகள் என்றும் மொழிப்பகைவர்கள் என்றும் கற்பனையாக சித்தரித்துக் கூறிக்கொள்வதிலே திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார்கள். நடந்த போராட்டத்தின்போது அரசியல் நாணயமற்ற முறையில் மொழிப்பிரச்னையிலே மக்கள் மனத்திலே குழப்பம் வளர்த்திடும் வகையில் பிரச்சாரங்கள் நடைபெற்றன. இருக்கின்ற பிரச்னை இந்திக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் இடையே தான். ஆனால் இந்திக்கும் தமிழுக்குமிடையே மோதல் ஏற்படுத்தி "இந்தி வந்தால் தமிழ் கெடும்" 'இந்தி ஒழிக—தமிழ் வாழ்க' என்று கோஷங்களை முழக்கி ஏதோ இந்திக்கும் தமிழுக்கும் இடையே போராட்டம் நடப்பதைப் போல் மக்கள் மத்தியிலே குழப்பங்களும் குதர்க்க வாதங்களும் செய்யப்பட்டன. இப்படி பிரச்னை தவறான முறையில் திருப்பப்பட்டதால்தான் பொது மக்களிடையே தவறான அச்சம் வளர்ந்தது. எங்களை தமிழ்ப்பகைவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அன்னைமொழி தமிழுக்கு நாங்கள் என்ன பகை விளைவித்தோம்? இந்த நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக தமிழகத்தில் அரியணை ஏற்றியிருக்கிறோமே தமிழை. மொழி வளர்க்கும் குஜராத்திலே, கன்னடத்திலே, ஆந்திர நாட்டிலே, கேரளத்திலே இப்படி எந்த மாநிலங்களிலும் இல்லாத அளவுக்கு சிறப்போடும், சற்று வேகமாகவும் தாய்மொழி தமிழை சகல துறைகளிலும் இடம்பெறுமாறு கொண்டு வந்து ஆட்சிமொழியாக்கி பெருமைப்படுத்தியிருக்கிறோமே! என்ன பகை செய்தோம் தமிழுக்கு நாங்கள்? ஆனால் உங்களிடத்திலே என்ன கொள்கை இருக்கிறது? . . .

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது "உங்களுக்கு என்ன கொள்கையிருக்கிறது" என்று கேட்கிறார்களே. அது கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் குறிக்கிறதா அல்லது எதிர்கட்சிகளைக் குறிக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: There is no point of order in this.

திரு. கோ. ராஜாராம்: இவர்களிடத்திலே மொழிக்கொள்கையிலே என்ன ஒருமித்த கருத்து இருக்கிறதென்று கேட்கிறேன்? "ஆங்கிலமே கூடாது, அது திணிக்கப்படக்கூடாது" என்று சொல்கிறவரை எதிர்வரிசையிலே பார்க்கிறோம், ஆங்கிலத்தோடு இந்தியும் இருக்கட்டும் என்கிற எதிர்கட்சி இருக்கிறது. அதற்கான வகையில் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை திருத்தினால் போதும் என்கிறவர்கள் உண்டு. நேருவின் உறுதிமொழி சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டால் போதும் என்று திருப்தி தெரிவிக்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆட்சி மொழிச்சட்டம் திருத்தப்பட்டால்

5th March 1965] [திரு. கோ. ராஜாராம்]

போதாது, அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தவேண்டும் என்று சொல்கிற எதிர்கட்சிக்காரர்களையும் பார்த்தோம். இதெல்லாம் போதாது, "14 தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக்கப்படல் வேண்டும், அதுதான் மொழிப்பிரச்னைக்கு சிறந்த பரிகாரம்" என்று சொல்லக்கூடிய எதிர்கட்சியினரும் இருக்கிறார்கள். இந்த யோசனை பைத்தியக்காரத்தனமென்று கூறுகிற எதிர்கட்சியினரும் அவர்கள் பக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் மிஞ்சுகின்ற வகையில் "இருமொழிக் கொள்கை நல்லதென்று சொன்னவரே நான்தான், ஆனால் அந்த யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போல் தெரிகிறது, அப்படி அரசாங்கம் அதனை ஏற்றுக்கொள்வதால் மக்கள் திருப்தி அடைந்து விடுவார்கள், அது எனக்கு சங்கடமாக இருக்கிறது, எப்போதும் குழப்பம் இருந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும், அப்போதுதான் என் மனதிலே நிம்மதி இருந்துகொண்டிருக்கும், எனவே இப்போது சொல்கிறேன், இரு மொழிக் கொள்கை தீது, என்றென்றும் ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் என்று, குழப்பம் வளர்க்கிற ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் "சுத்த இந்தியை நான் எதிர்க்கவில்லை" என்று மாநிலங்கள் அவையில் பேசுகிற அண்ணாத்துரையாரும் இருக்கிறார்கள். இப்படி மொழிக்கொள்கையிலே பல கோணங்களில் சிதறிக்கிடக்கிற நீங்கள்—எதிர்கட்சிகள்—எங்களை மொழிப்பகைவர்கள் என்று சொல்ல என்ன தகுதி பெற்றிருக்கிறீர்கள்? எங்களுடைய மொழிக் கொள்கை உறுதியானது. அது இதுதான். கேளுங்கள். இங்கே இந்தி எந்த உருவிலும் கட்டாயமாக திணிக்கப்படுவதை நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம். அதைப் போலவே ஆங்கிலத்தை விரும்பாத மாநிலங்களில் ஆங்கிலத் திணிப்பை வரவேற்கமாட்டோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ் சகல துறைகளிலும் மணம் பரப்பி நிற்க நாங்கள் சகல முயற்சிகளையும் மேற் கொள்வோம். இதுவே எங்கள் மொழிக் கொள்கை. எங்களைப் பார்த்துதான் மொழியைகாட்டிக் கொடுக்கும் விபிஷணர்கள் என்று கூட தயங்காமல் சொல்கிறார்கள் எதிர் வரிசையிலிருப்போர் தி.மு.க. வினர்; இவர்கள்தான் விபிஷணர்கள்; இன்றைய தினம் தன்னை ராமாவதாரமாக கருதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ராஜாஜி அவர்கள். அவர்களைப்பார்த்து "நல்லவரே! வல்லவரே! வழிகாட்டுங்கள்" என்று மனுப்போட்டுக்கொண்டிருக்கும் தி.மு.க. வினர்தான் அசல் விபிஷணர்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்வேன். ஆனால் ராமாயண காலத்து ராமனாவது விபிஷணனுக்கு பட்டம் சூட்டினான். இந்த ராமர் அப்படியொரு நிலை வந்தால் தானேதான் பட்டத்தை சூட்டிக் கொள்வாரே தவிர இவர்களுக்கு சூட்டப்போவதில்லை. அதற்காக அனுதாபப்படுகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய செஞ்சி தொகுதியைப் பற்றி நண்பர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் கனிந்துருகுகிறார்கள்; "தொழுத கையுள்ளும் படையொடுங்கும்" என்பார்கள். அவர்களுடைய அனுதாபத்திற்கு பின்னாலே 1967 தேர்தலைப்பற்றி அவர் கொண்டுள்ள கவலை எனக்குப் புரிகிறது. செஞ்சியைப்பற்றிய கவலை

[திரு. கோ. ராஜாராம்] [5th March 1965

அவருக்கு வேண்டாம். திருவண்ணாமலையை காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்யட்டும் அது போதும். செஞ்சிக்கோட்டை சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற கோட்டை. ஆயிரமாயிரம் சேனைகளோடு வந்த ஆற்காட்டு நவாப்பையே கலக்கிய வீரன் தேசிங்கு வாழ்ந்த கோட்டை. செஞ்சிக்கோட்டையிலே யாரும் எளிதாக நுழைந்துவிட முடியாது. செஞ்சிக்கோட்டையிலும் நுழையவிட மாட்டோம். இந்தக் கோட்டையிலும் கோலோச்ச உங்களை நாடு என்றும் அனுமதிக்காது என்று நான் சொல்வேன். காலித்தனங்கள், கலவரங்கள், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளாலே இன்று செஞ்சி நகரின் அமைதி கெட்டிருக்கிறது. அமைதி திரும்பவும் நல்ல சூழ்நிலைகள் வளரவும் சகல முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. நல்ல நிலைமைகளும் திரும்புகின்றன, என்று சொல்லி விவாதத்திலே பங்கு பெறும் வாய்ப்பினை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிஃபிக்கேஷன், கனம் அங்கத்தினர் திரு ராஜாராம் அவர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் ஆட்கள் கிடையாது என்று அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னதாக குறிப்பிட்டார்கள். (காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர்: அவ்வாறு அவர்கள் பேசவில்லை.) அவ்வாறு பேசவில்லை என்றால் மிகவும் மகிழ்ச்சி.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, On a point of clarification. I want a clarification in the hon. Member's speech.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point as point of clarification.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am rising on a point of clarification under the Assembly Rules. In his speech, the hon. Member referred to Gingee. I want to put a question regarding that.

MR. DEPUTY SPEAKER : I cannot allow the hon. Member to put a question now. He may please resume his seat.

* **திரு. இரா. நாராயணன் :** சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் கடந்த ஐந்து நாட்களாக நடைபெற்றுவரும் 1965-66-வது வருடத்திய பட்ஜெட் அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையின் மீது பேசும்போது, இந்தப்பக்கம் இருக்கின்றவர்கள் அறிக்கையை எதிர்த்தும், அந்தப்பக்கம் இருக்கின்றவர்கள் வரவேற்றும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் என்னுடைய கடமைக்கு இணங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சில குறைகளைக் கூறி பேச விரும்புகிறேன். வரவு செலவு திட்டத்தில் சென்ற ஆண்டில் குடி நீர் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் குடிநீர்த்திட்டம் அமைக்கவேண்டும் என்று பேசியிருந்தோம், ஆனால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது குடிதண்ணீர் திட்டத்தைப்பற்றி எந்த விதமான குறிப்பும் காணப்படவில்லை, இதைக்கண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில், அதாவது சேந்துறை, ஜெயங்கொண்டம் முதலிய

5th March 1965] [திரு. இரா. நாராயணன்]

பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி சற்றும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறோம். இங்கு சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மக்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி, உடை வசதி குடியிருக்க வீட்டு வசதி இவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும், அப்போதுதான் நல்லதொரு ஜனநாயக நாடாக இருக்கும் என்று இங்கு பேசுகின்றார்களே தவிர, இந்தத் திட்டத்தில் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எவ்வளவு போர் வெல் இறக்கினார்கள், அதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகியிருக்கிறது என்று இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த போர்வெல்கள் இந்த ஆண்டிலே மக்களுக்கு எந்த விதத்தில் பயன்தருகிறது என்று கேட்டால் ஒரு பயனும் தரவில்லை என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவைகளெல்லாம் பாழடைந்து விட்டன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். போர்வெல் இறக்கிய ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தண்ணீரே இல்லை. ஒரு போர்வெல் இறக்க 10,000 ரூபாய் வரை அரசாங்கத்திலே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வட்டத்திலே எடுத்துக் கொண்டால் சுமாராக 100 கிணறுகள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு இறக்கியும் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதுபற்றி வருந்துகிறேன். தாங்கள்தான் திட்டம் தீட்டுவதாகவும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குத் திட்டம் கிடையாது என்றும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் செலவழிக்கப்படுகிற தொகை சரிவரச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து செய்திருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குப் பலவித அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டுதான் ஆட்சி செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அரசாங்கத்தின் ஆட்சியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திலே வற்புறுத்துகிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தினார்களே தவிர, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை ஒத்தி வைத்தார்களே தவிர பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏதாவது கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நான் பார்க்கவில்லை. எந்தெந்த ஊரில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கட்டடம் இல்லை, வாடகைக் கட்டடத்தில் இருக்கிறது என்று பார்த்து அவைகளுக்கான கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டுக்குக் கட்டடம் இல்லாததால் எவ்வளவோ தகராறு ஏற்படுகிறது. தலைவர் தேர்தல் வந்தால் ஆட்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும் நிலைமைகூட வருகிறது. பஞ்சாயத்து போர்டை நம் ஊரில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஆசைப் படுகிறார்கள். கட்டடத்தை நம் ஊரில் கட்டிக்கொண்டு பஞ்சாயத்துப்போர்டை நம் ஊரில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று

[திரு. இரா. நாராயணன்] [5th March 1965

நினைக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க நிதி ஒதுக்கவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுவும் தவிர, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாய மக்களுக்கு நாங்கள் வேண்டிய ஊக்கத்தைத் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாய மக்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு ஆனவர்கள். இன்றைக்கு 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் விவசாய உற்பத்தியை ஏட்டளவில் காட்டுகிறார்களே தவிர, இத்தனை உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர வேறு இல்லை. விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் பயிரிட முடிகிறதா என்றால் இல்லை. இங்கே அமைச்சரைக் கேட்டால் அமைச்சர் சொல்லுகிறார், தானியத்தை கொள்முதல் செய்வதைப் பொறுத்த வரையில் அந்தந்த மாவட்ட கலெக்டர் பொறுப்பு என்று சொல்லுகிறார். எங்கள் வட்டத்தில் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்திரவைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக குடியானவர்கள் பயிரிடுவது என்றால் விவசாயத்தை இயற்கை ஓரளவு மோசம் செய்கிறது. இயற்கையால் பாதிக்கப்படுவது ஒன்று. பூச்சிகளால் பாதிக்கப்படுவது மற்றொன்று. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்ய எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு உரம் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு கூலி ஆட்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது? பல நிலைமைகளைப் பொறுத்து விளைய வேண்டியிருக்கிறது. வேண்டிய அளவுக்கு ஏரியில் தண்ணீர் இருக்காது, மழை இருக்காது, இடையில் பூச்சிகள் நாசம் செய்யும் நிலை ஏற்படலாம். ஒரு ஏக்கர் முதல் இரண்டு ஏக்கர் வரையில் வைத்திருந்தால் மூன்று மூட்டை நெல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 90 மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. அந்த உத்திரவு என்னிடத்தில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு விவசாயம் பெருகி இருக்கிறது? குடியானவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா? குடியானவனுடைய வீட்டு உபயோகத்திற்கே போதுமான விளைவு இல்லை என்று இருக்கும்போது கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தாசில்தார் உத்திரவிடுகிறார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். எந்த அளவில் விவசாயத்திற்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். விவசாயிகள் நாட்டிலே முன்னேற வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலே போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் செய்ய முடியும். நாட்டிலே எடுத்துக் கொண்டால் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி வேறு, உணவு இல்லாத கிளர்ச்சி வேறு, இந்த மாதிரி பல்வேறு பிரச்னைகள் உண்டாகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இன்றைக்குத் திட்டம் தீட்டி விட்டார்கள். சின்னஞ்சிறு நீர்த்தேக்கம் என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு அதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது? சரிவரச் செலவழிக்கப்பட்டதா? குடியானவன் உருவத்தை பொம்மை போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். குடியானவன் நெல்

5th March 1965] [திரு. இரா. நாராயணன்]

கட்டைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான், மண்வெட்டியை ஒரு தோளில், கலப்பை மற்றொரு தோளில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். மற்றொரு குடியானவன் குழந்தையைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இந்த மாதிரி பொம்மையைப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இதுதான் ஐந்தாண்டுத் திட்டமா? இதுதான் சின்னஞ்சிறு நீர்த்தேக்கத் திட்டமா? விவசாயிகள் முன்னேற போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதைவிட்டு போக்குவரத்து உள்ள இடத்தில், ஜனங்கள் அழகு பார்க்க பொம்மைகள் செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பொம்மைகளுக்கு என்ன செலவு செய்யப்பட்டது? இதைக் கேட்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் திட்டம் தெரியாதவர்கள். இந்த மாதிரி சொல்லுவது அமைச்சருக்கு நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஏழு கல்லூரிகளைத் துவக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரியலூரிலே ஒரு கலைக் கல்லூரி துவக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய தொகையைக் கட்டியிருக்கிறோம், அதையும் இந்த ஆண்டில் துவக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கின்றேன். அதுவும் தவிர குடிதண்ணீர் வசதியைக் கண்டிப்பாக செய்து தரவேண்டும்.

இந்திப் பிரச்சினை பற்றி எனக்கு முன் பேசியவர்கள் பேசினார்கள். என் தொகுதியில் எந்த விதக் கலவரமும் இல்லை. பள்ளி மாணவர்கள் கோஷம் போட்டுப் போனார்கள். அவர்களைக் கைதாக்கி சிறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். என் தொகுதியிலும், தென் ஆற்காடு தொகுதியில் திட்டக்குடியிலும் அமைதியான முறையில் மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அங்கு இருந்த போலீசார் நல்ல முறையில் பாதுகாப்போடு பார்த்து வந்தார்கள் கலவரம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. போராட்டத்தை நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொன்ன பிறகு, 14 அல்லது 15-தேதி என்று நினைக்கிறேன், விருத்தாசலத்திலிருந்து கருவேப்பிலங்குறிச்சி வழியாக தொழுதூருக்கு போலீஸ் லாரியும் ஜீப்பும் வந்த போது இறங்கி ஹோட்டல் வைத்திருப்பவர்களைக் கூட சுருண்டு விழுகிற அளவுக்குத் தாக்கினார்கள். என்ன காரணம்? ரோடு ஓரங்களில் இருக்கின்றவர்களைத் தாக்கினார்கள். என்ன நடந்து விட்டது? எதற்காக அடித்தார்கள்? தொழுதூருக்குச் சென்ற உடனே கிராம மக்கள் ஒரே கூட்டமாகச் சென்று ரோடில் வந்து அமளியை உண்டு பண்ணினார்கள். நாங்கள் சென்று அமைதியைப் பாதுகாத்தோம். திட்டக்குடி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எடுத்துச் சொல்லி கலைந்து போகும்படி சொன்னார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் போலீஸ் அதிகாரிகள் தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவர்கள் தான் காரணம். அவர்கள் இல்லையென்றால் கலகமே நடந்திருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திரும்ப போலீஸ் வான் திட்டக்குடிக்கு வந்த சமயத்தில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னார், இங்கே எந்த விதமான கலவரமும் இல்லை. இப்படியே போக முடியாது, தொழுதூர் வழியாக விருத்தாசலம் போய்விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்திருந்தால் ரோடில் போக முடியுமா? என்ன

நடக்கும்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தூண்டி விட்டார்கள் இந்திக் கிளர்ச்சியில் என்று சொன்னார்களே, எந்த இடத்தில் தூண்டிவிட்டார்கள். இன்று நாட்டிலே கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணக்கூடியவர்கள், கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியவர்கள்-பொது மக்கள் இந்தியினுடைய பயத்தினால் மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கினால் அவர்களுக்கு ஆவேசம் உண்டாகிறது. ஆவேசம் உண்டான சமயத்தில் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யலாம்; இந்தக் காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு நிலை அவர்களுக்கு இருக்காது. அந்த நிலையில் தான் இந்த சம்பவங்களெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன.

இப்பொழுது பட்ஜெட்டிலே ஆசிரியர்களுக்காக பஞ்சப்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் தவிர, சென்ற கூட்டத்தின் பொழுது கிராம அதிகாரிகளுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு பஞ்சப்படி ரூபாய் 20 ஆக இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்கு குறைந்திருக்கிறது. இந்த பஞ்சப்படியை கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கூட்டிக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1965-66-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அனுசரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். இரண்டு, மூன்று நாட்களாக பட்ஜெட் விவாதம் நடந்திருப்பதைப் பார்த்தால் சமீபத்தில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றித்தான் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், இந்த சமயத்தில் அதனுடைய முக்கியத்துவம் தோன்றியிருக்கிறது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு இக்கட்டான நிலைமையில் கூட கல்விக்காக ரூபாய் 37 கோடி ஒதுக்கி, கல்வி சீர்திருத்தம் அடையவேண்டும், மாணவர்கள் முன்னேறவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு, மாணவர்களிடம் அனுதாபத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அறியாமல் நமது எதிர்க் கட்சி தோழர்கள், மறைமுகமாக மாணவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாத நிலைமைக்கு தங்களுடைய தூண்டுதலின் பேரில், தங்களுடைய லட்சியம் என்ன என்பதை நினைத்துக்கொண்டு, அதை எவ்வாறு மாணவர்களிடையே புகுத்தலாம் என்ற அனுசரணையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. சென்ற கூட்டத்தில் கடைசி நேரத்தில் இந்தி மொழிப் பிரச்னை துவக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தும், 26-ம் தேதி இதைப் பற்றி யாரும் கலவரம் செய்யவேண்டாம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாகச் சொல்லியும், அப்படிச் செய்தால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியும், மறைமுகமாக அன்று இந்தப் பிரச்னை எப்படியோ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு அத்தாட்சியாக சிதம்பரத்தில் என்ன நடந்தது என்பதை நான் சொல்லுவேன்.

சிதம்பரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 25-ம் தேதி அண்ணாமலை யுனிவர்சிடி மாணவர்கள் ஒரு ஊர்வலம் துவக்கினார்கள். அந்த ஊர்வலத்திற்கு அனுசரணையாக இருந்து வந்தது எந்தக் கட்சி? எதற்காக மாணவர்கள் அன்று ஊர்வலத்தை துவக்கினார்கள்? அபிப்பிராயம் என்ன? அதற்கு தூண்டுதலாக இருந்தால் அவர்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு இவர்கள் அனுகூலமாக இருப்பதாக ஆகாதா? ஊர்வலம் வரும்பொழுது மாணவர்களை மாலைகள் போட்டு வரவேற்கக் காரணம் என்ன? ஏன் மாலைகள் போட வேண்டும்? மாலைகள் போட வேண்டிய தன்மை என்ன? நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன? ‘சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொழிப் பிரச்னையை எவ்விதம் தீர்ப்பது என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்வார்கள், நீங்கள் அமைதியாக கலாசாலைக்குப் போங்கள்’ என்று மாணவர்களிடத்திலே சொல்லுவதை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு மாலைகள் போட்டு வரவேற்கிறார்கள் தி.மு.க. எதிர் கட்சித் தோழர்கள். இதைப் பார்க்கும்பொழுது பிஞ்சு உள்ளம் பொருந்திய மாணவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? ‘நமக்கு உற்சாகமும், உதவியும் நிறைய இருக்கிறது’ என்று எண்ணுகிறார்கள். அவர்களுடைய நெஞ்சில் நஞ்சு ஊட்டப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் தெரியாமல் நினைத்தபடி செய்கிறார்கள். அதுவும், 25-ம் தேதியன்று ஊர்வலம் வந்து, பிறகு செவ்வனே திரும்பிப் போய்விட்டார்கள். ரயில்வே ஸ்டேஷனில் புரட்சி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஊர்வலத்திலிருந்து கலைந்து போய்விடுங்கள், அமைதியாக திரும்பிவிடுங்கள் என்று போலீசார் சொன்னதின் பேரில் அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள். மறுநாள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அவர்களிடம் எப்படி புகுத்துவது என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிவலிங்கம் தீக்குளித்த செய்தி பேப்பரில் வந்தது. சிதம்பரம் அண்ணாமலை யுனிவர்சிடியில் மறு நாள் ஒரு ஊர்வலம் துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்கு முதல் நாளே நகரத்தில் இருக்கும்படியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் பிட் நோடீஸ் அடித்து கலாசாலைக்கு உள்ளெல்லாம் போய்ச்சேரும்படி செய்தார்கள். இம்மாதிரி செய்வது தூண்டுதல் இல்லாமல் வேறு என்ன? எப்படி அவர்கள் அமைதியாக இருக்க முடியும்? ஆகவே, மாணவர்கள் மறு நாளும் ஊர்வலத்தை துவக்கி வந்தார்கள். அண்ணாமலை யுனிவர்சிடி ரிஜிஸ்டிராரும், திரு. ராமானுஜசாரியார் என்ற ப்ரஃபெசரும் ஒவ்வொரு ரூமாகச் சென்று அமைதியாக இருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படி ஊர்வலம் நடத்துவதாயிருந்தாலும், யுனிவர்சிடி எல்லைக்குள்ளேயே ஊர்வலத்தை முடித்துவிடுங்கள், நகர வாயிலுக்கு போகவேண்டாம் என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடி கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஒன்றுக்கும் மாணவர்கள் அசையவில்லை. அப்படியும் முன் நின்று நகர வாயிலுக்குப் போகக்கூடாது என்ற திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, ரயில்வே லெவல் கிராசிங்கில் வந்து நின்று விட்டார்கள். அங்கிருந்து தடுத்துப் பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. போலீஸ்காரர்களும், டெப்யுடி போலீஸ் சூபரிண்டெண்டும் ரொம்பவும் முயற்சி

[திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்] [5th March 1965

எடுத்துப் பார்த்தார்கள். இந்த ஊர்வலம் நகர வாயிலுக்குச் சென்றால், அங்கு இருக்கும் ரௌடிகளும் கலந்து கொண்டு நகரம் முழுவதையுமே பாழ்பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்படி இருந்தது. ஆகவே, அங்கேயே ஊர்வலத்திற்கு மறியல் போட்டார்கள். ஆனால், மறியலை ஏற்றுக்கொள்வதாய் இல்லை. மற்ற ஹைஸ்கூல் மாணவர்களும், பச்சையப்பாஸ் ஹைஸ்கூல் போன்ற ஹைஸ்கூல் மாணவர்களும் ரயில்வே ரோடுக்கு அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு கற்களை விட்டெறிய ஆரம்பித்தார்கள். 'எங்களைத் தடுத்தால் மீறிப் போவோம்' என்று ஒரே கூக்குரலிட்டார்கள். அதற்கும் தடை போட்டுப் பார்த்தார்கள். 'இல்லாவிட்டால் சிவலிங்கத்தைக். கொண்டுவந்து நிறுத்துங்கள்' என்ற ஒரே குரலை எழுப்பினார்கள். குறைந்தது 4,000 மாணவர்கள் இருந்தார்கள். இவ்வளவு பேர்களையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நம்மிடம் போலீஸ் இல்லை. மாணவர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகள் என்று கருதி, மாணவர்கள் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருதி, கையை தூக்கி 'ஒன்றும் வேண்டாம், அமைதியாக பின் செல்லுங்கள்' என்று எவ்வளவோ முறை கெஞ்சிக் கூத்தாடி சொல்லிப் பார்த்தார்கள். பல பக்கங்களிலிருந்தும் கற்கள் நிறைய வந்து விழுந்துகொண்டிருந்தது. நானும் கலெக்டர் அவர்களும் கடலூரில் ஒரு டி.டி.வி. மீடிங்கில் கலந்துகொண்டிருந்தோம். எங்களுக்கு போனில் சமாசாரம் வந்தவுடன் ஒரு ஜீப்பை எடுத்துக்கொண்டு, 2, 3 வான் ஆர்ம்டு போலீசுடன் அங்கே சென்றோம். சென்று பார்த்தால் ரோடு பூராவும் ஒரே கற்கள். மனதிற்கே தாங்க முடியாமல் இருந்தது. ரோடு முழுவதும் கற்கள் நிறைந்திருந்தன. ஒரு சாணுக்கு ஒரு கல், அவ்வளவு கற்கள், கல் ஜல்லிகள் கிடந்தன. எங்கிருந்து அவ்வளவு கற்கள் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. டெப்புடி போலீஸ் சூபரிண்டெண்டெண்டு நெற்றியில் அடிபட்டு பிரக்ஞையற்று கீழே விழுந்துவிட்டார். ஆர்.டி.ஓ. முத்துக் கண்ணன் அவர்களுக்கும் கணுக்காலில் அடிபட்டு, அவரும் சிகிச்சைக்கு அனுப்பப்பட்டார். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவருக்கு உயிர் நிலையில் கல் வந்து பட்டு, அவரும் சிகிச்சைக்கு அப்புறப்படுத்தப்பட்டார். எவ்வளவோ சொல்லியும் கூட்டத்தினர் பின்னுக்குப் போவதாகத் தெரியவில்லை. பிறகு 'டியர் காஸ்', 100 ஷெல்களுக்கு மேலே உபயோகப்படுத்தி விட்டார்கள். இருந்தும், கூட்டத்தினரை அது ஒன்றும் பாதிக்கவில்லை. காரணம், கிழக்கே இருந்து காற்று மேற்கே வீசிற்று. ஆகவே, 'டியர் காசும்' ஒன்றும் பயன்படாமல் போய்விட்டது. மேன் மேலும் நிறைய கற்கள் வந்து விழுந்துகொண்டிருந்தன. இன்னும் என்னென்ன நடக்குமோ என்று நிலைமை போய்க்கொண்டிருந்தது, தாங்க முடியவில்லை. அந்த கட்டத்தில் தான் ஷூடிங்குக்கு ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அதுவும் மாணவர்களைச் சுடவேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல. முழங்காலுக்கு கீழே சுடவேண்டுமென்றுதான் சுட்டார்கள். ஒரு சில மாணவர்கள் கீழே குனிந்து கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்தபொழுது, குண்டு அவர்கள் நெற்றியில் பாய்ந்திருக்கலாம், மண்டையில் பாய்ந்திருக்கலாம். மாணவர்களை

5th March 1965] [திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்]

அடித்து துன்புறுத்தவேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல, கொலை செய்யவேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. மாணவர்கள் நல்ல முறையில் திரும்பிச் செல்லவேண்டும், கலகத்தை அடக்கவேண்டும், என்பதற்காகத்தான் போலீசார் இந்த அடக்குமுறையை கையாண்டார்கள். ஒரு மாணவன் இறந்தவுடன், மாணவர்களெல்லாம் திரும்பினார்கள். பிறகு, ரிஜிஸ்டிரார் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் வீட்டில் புகுந்து எல்லா சாமான்களையும் எடுத்து வெளியில் போட்டுவிட்டார்கள். ரூபாய் 4,000 தொகையில் மட்டும் நகைகள், நவமணிகள். மற்ற சாமான்கள் வேறு மதிப்பு. ஒரு பிட் கூட ஒன்றும் விடவில்லை, எல்லாவற்றையும் வெளியே கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டார்கள். அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் கூட எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். மறுநாள் வாழ்வதற்கே முடியாமல் செய்துவிட்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் வெளியே வாரிக் கொண்டுவந்து போட்டு, நடு ரோட்டில் வைத்து, பெட்ரோல் ஊற்றி கொளுத்திவிட்டார்கள். இப்படி எங்காகிலும் செய்வது உண்டா? எல்லாப் பொருளும் எறிந்து போய்விட்டது. அந்தச் சோகக் காட்சியை சொல்ல முடியாது. தனி நபர் சொத்துக்கு அவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். அந்த சொத்தெல்லாம் திரும்பி வந்துவிடுமா? ஆகையால், இந்த நிலையில் 'லா அண்டு ஆர்டரை' 'மெயிண்டைன்' செய்யாமல் இருக்க முடியுமா? ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார் முன்னாடியே வந்திருந்தால், இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு கலெக்டர் 144 தடை உத்தரவு போட்டார். 'மாணவர்களெல்லாம் ஊருக்குப் போய்விடுங்கள், இங்கே இருக்க முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, மாணவர்களும் தங்கள் ரூம்களை காலி செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணகர்த்தா யார்? நம்முடைய முதல் அமைச்சரும், அமைச்சர் அவையுமா காரணம்? 'முதல் அமைச்சர் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும், மந்திரி சபை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும், நாங்கள் இந்த நாற்காலியில் வந்து உட்கார்ந்துவிடுவோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவா மாணவர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு? இதுவா நாம் படித்ததின் அர்த்தம்? ஆகவே, லா அண்ட் ஆர்டரை நிலைநாட்ட, போலீசை உபயோகிக்க, நாமெல்லோரும் ஒத்துழைக்காவிட்டால், அவர்கள் தங்கள் பணியை எப்படிச் செய்யமுடியும், எப்படி நாடு முன்னேற முடியும்? நாடு முன்னுக்கு வர முடியாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.) ஸார் கடைசியில் ஒரு வார்த்தை . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர்: இப்பொழுது சபை ஒத்திவைக்கப் 1-30 p.m.
பட்டு நாளை காலை 8-30 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

The House then adjourned.

[5th March 1965

(அ) 3,50,043.

(இ) வாரம் ஒன்றுக்கு 50,600 முட்டைகள் (ஒரு முட்டை 90 லிட்டர் கொண்டது).

(உ) மாவட்ட செலின்பு அதிகாரியின் தரத்தில் ஒரு தனி அதிகாரி, துணை கலெக்டர்கள் தரத்தில் இரண்டு உதவித் தனி அதிகாரிகள். இதில் ஒருவர் வட சென்னைக்காகவும், மற்றொருவர் தென் சென்னைக்காகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தனி அதிகாரியின் அலுவலகத்தில் உள்ள பணியாளர்கள்.

அலுவலகப் பணி நிர்வாகி (மானேஜர்) ..	1
மேற்பார்வையாளர்	1
உதவியாளர்	1
எழுத்தர்கள்	3
தட்டெழுத்தாளர்	1
சுருக்கெழுத்தாளர்	1
அரசாங்கக் கடைநிலைப் பணியாளர்கள் ..	4

(வட சென்னை) உதவித் தனி அதிகாரியின் அலுவலகத்தில் உள்ள பணியாளர்கள்.

அலுவலக வேலை—

மேற்பார்வையாளர்கள்	3
உதவியாளர்கள்	3
எழுத்தர்கள்	9
தட்டெழுத்தாளர்கள்	3
சுருக்கெழுத்தாளர்	1
அரசாங்க கடைநிலைப் பணியாளர்கள் ..	4

பார்வையிடும் வேலை—

மேற்பார்வையிடுவோர் (Supervisors) ..	4	(ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கடைநிலைப் பணியாளர் இருப்பார்.)
ஆய்வாளர்கள்	24	

(தென் சென்னை) உதவித் தனி அதிகாரியின் அலுவலகத்தில் உள்ள பணியாளர்கள்.

மேற்பார்வையாளர்கள்	3
உதவியாளர்கள்	3
எழுத்தர்கள்	9
தட்டெழுத்தாளர்கள்	3
சுருக்கெழுத்தாளர்	1
அரசாங்கக் கடைநிலைப் பணியாளர்கள் ..	4

பார்வையிடும் வேலை—

மேற்பார்வையிடுவோர்	6	(ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கடைநிலைப் பணியாளர் இருப்பார்.)
ஆய்வாளர்கள்	36	

5th March 1965]

APPENDIX II

[*Vide* answer to Starred Question No. 162 on page 428.]

Serial number and name of the society.	Number of members.	Financial and managerial assistance sanctioned by Government.				
		Share Capital loan.	Loan for purchase of equipment.	Loan for purchase of soda ash.	Subsidy towards establishment of contingent charges.	Departmental staff.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		RS.	RS.	RS.	RS.	
1 Tirunelveli District Washermen Co-operative Society at Tuticorin.	238	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 26th February 1962.
2 Tiruchirappalli District Washermen Co-operative Society at Tiruchirappalli.	213	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 25th January 1962.
3 South Arcot District Washermen Co-operative Society at Cuddalore.	152	7,500	15,000	7,500	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 9th March 1962.
4 Nilgiris District Washermen Co-operative Society at Ootacamund.	331	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 1st March 1962.
5 Thanjavur District Washermen Co-operative Society at Thanjavur.	194	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 4th July 1962.
6 Madurai District Washermen Co-operative Society at Madurai.	241	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working a Secretary free of cost from 5th October 1962.

Serial number and name of the society. (1)	Number of members. (2)	Share Capital loan. (3) RS.	Loan for purchase of equipment. (4) RS.	Loan for purchase of soda ash. (5) RS.	Subsidy towards establishment of contingent charges. (6) RS.	Departmental staff. (7)
		Financial and managerial assistance sanctioned by Government.				
[illegible] Ramanathapuram District Washermen Co-operative Society at Sivaganga.	320	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 12th December 1962.
8 Coimbatore District Washermen Co-operative Society at Coimbatore.	317	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 8th August 1963.
9 Salem District Washermen Co-operative Society at Salem.	228	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 4th September 1963.
0 Kanyakumari District Washermen Co-operative Society at Nagercoil.	236	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 28th July 1964.
1 North Arcot District Washermen Co-operative Society at Vellore.	110	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 1st October 1964.
2 Chingleput District Washermen Co-operative Society at Chingleput.	100	5,000	10,000	5,000	600	One Senior Inspector is working as Secretary free of cost from 3rd December 1964.